د حضرت يشعياه نبی کِتاب ـ ماخذ انبياء

اول باب

۱ (۱) په دې کِتاب کښې د يهوداه او د يروشلم په حقله هغه پېغامونه دی کوم چې خُدائ پاک د آموص زوئ يشعياه باندې په
هغه وخت کښې څرګند کړل کله چې عُزياه، يوتام، احاز او حزقياه د يهوداه بادشاهان وُو.

يو سرکشه قوم

(۲) مالِک خُدائ وفرمائيل، ”اے زمکې او آسمانه، زهٔ چې څهٔ وايم نو هغه واورئ. ما چې د کومو بچو پالنه کړې ده او خيال
مې ساتلے دے نو هغوئ زما خِلاف بغاوت کړے دے. (۳) غوَيے خپل مالِک پېژنی او خر د خپل مالِک اخور پېژنی. خو بنی
اِسرائيل خپل مالِک نهٔ پېژنی، زما خلق د عقل نه خلاص دی.“ (۴) اے ګناهګار قومه، تاسو خپلو ګناهونو رالاندې کړی يئ.
بدعمله نسله، بدکرداره بچو، تاسو خپل مالِک خُدائ رد کړے دے. کوم چې د بنی اِسرائيلو مقدس خُدائ پاک دے او تاسو د
هغهٔ نه مخ اړولے دے. (۵) تاسو خپله سرکشی ولې نهٔ پرېږدئ؟ تاسو غواړئ چې نوره سزا هم درته مِلاو شی؟ ستاسو سرونه
په زخمونو باندې پټ دی او ستاسو زړونه بيمار دی. (۶) د سر نه واخله تر پښو پورې ستاسو په بدن کښې يو ځائ هم روغ
نشته. تاسو ټول ټکېدلی يئ، زخمی يئ او تغمې درباندې ولاړې دی. نهٔ ستاسو زخمونه صفا کړے شوی دی، او نهٔ درباندې مرهم
پټی شوې ده. (۷) ستاسو مُلک شاړ شوے دے، ستاسو ښارونه سوزولے شوی دی. ستاسو په وړاندې د پردی مُلک خلق
ستاسو پټی لوټ کوی، او هر څهٔ چې وينی هغه تباه کوی. (۸) صرف صيون لور باقی پاتې ده، لکه چې د انګورو په باغ کښې د
څوکيدار جونپړی پاتې وی يا د بادرنګو په پټی کښې يو څپر بېاسری وی، او د محاصرې لاندې بېاسری ښار وی. (۹) کهٔ
مالِک خُدائ ربُ الافواج يو څو کسان ژوندی نهٔ وے پرېښے، نو يروشلم به د سدوم او عموره په شان تباه شوے وو. (۱۰) اے
يروشلمه، ستا حکمرانان او ستا خلق د سدوم او د عموره په شان دی. چې مالِک خُدائ درته څهٔ فرمائی نو هغې ته غوږ ونيسه
او چې خُدائ پاک درته څهٔ ښودنه کوی نو هغې ته توجو وکړه. (۱۱) مالِک خُدائ فرمائی، ”کهٔ تاسو بېشمېره قربانيانې پېش
کړئ نو زما پرې څهٔ؟ زهٔ د ښو څناورو وازګې او د ګډانو د سوزېدونکو قربانو نه پوزې له راغلے يم. په دې زهٔ نهٔ خوشحالېږم
چې تاسو ما ته د غوَيانو، ګډو او د چېلو وينې پېش کوئ. (۱۲) کله چې تاسو زما حضور ته راځئ نو ولې ستاسو خيال دا دے
څهٔ چې زهٔ دا غواړم چې ستاسو څناور دې زما په دربار کښې ګرځی؟ (۱۳) تاسو چې ما له کومې نذرانې راوړئ دا بېفائدې دی.
تاسو چې د خوشبوئ کومې مصالحې سوزوئ نو د هغې نه زهٔ نفرت کوم. زهٔ ستاسو د نوې مياشتې اخترونه، ستاسو د سبت
ورځې او ستاسو مذهبی اجتماعګانې نهٔ شم برداشت کولے، دا هر څهٔ ستاسو د ګناهونو په وجه خراب شوی دی. (۱۴) ستاسو
د نوې مياشتې د اخترونو او ستاسو د مقدسو ورځو نه زهٔ نفرت کوم، دا په ما باندې يو بوج جوړ شوے دے او د دې برداشت
کولو نه زهٔ تنګ راغلے يم. (۱۵) کله چې تاسو د دُعا دپاره لاسونه پورته کړئ، نو زهٔ به ستاسو نه مخ واړوم. تاسو چې هر
څومره دُعاګانې وکړئ، نو زهٔ به يې نهٔ قبلوم، ځکه چې ستاسو لاسونه په وينو رنګ دی. (۱۶) اول ولامبئ او خپل ځان صفا
کړئ. خپلې بد عملی زما د سترګو نه لرې کړئ. آو، نور بد عمل مهٔ کوئ، (۱۷) نېکی کول زده کړئ. او ګورئ چې اِنصاف
کيږی، د چا سره چې ظلم شوے وی د هغوئ مدد کوئ، يتيمانانو له خپل حقُونه ورکوئ او د کونډو د حق دِفاع کوئ.“ (۱۸)
مالِک خُدائ فرمائی، ”راځئ چې اوس دا مسئله حل کړُو. اګر چې ستاسو ګناهونو تاسو تک سرهٔ داغی کړی يئ، خو زهٔ به
تاسو صفا کړم او لکه د واورې په شان به مو سپين کړم، اګر چې ستاسو داغونه تک سرهٔ دی، خو تاسو به د وړی په شان تک
سپين شئ. (۱۹) خو کهٔ تاسو خپلې رضا سره تابعدار يئ، نو چې زمکه کوم ښهٔ خيزونه پيدا کوی، هغه به تاسو خورئ. (۲۰) خو
کهٔ تاسو اِنکار او سرکشی کوئ، نو د تُورې لاندې به ګېر شئ او مړهٔ به شئ. دا د مالِک خُدائ د خولې کلام دے.“

د ګناه نه ډک ښار

(٢١) هغه ښار چې په يو وخت کښې وفادار وو اوس د کنجرې په شان شوے دے. په يوه زمانه کښې دا د صداقت او اِنصاف نه
ډک وو، خو اوس په کښې صرف قاتِلان پاتې دی. (٢٢) اے يروشلمه، ستا خالص سپين زر اوس د ملاوټ نه ډک دی، او ستا
بهترينو ميو کښې اوبۀ ګډې شوې دی. (٢٣) ستا مشران باغيان شوی دی او د غلو ملګری شوی دی، هغوئ هر وخت تُحفې او
رشوتونه اخلی. هغوئ په عدالت کښې هيڅکله د يتيمانانو دفاع نۀ کوی او نۀ هغوئ ته د کونډو فرياد را رسی. (٢٤) نو هغې ته
غوږ ونيسئ څۀ چې مالِک خُدائ ربُ الافواج، د بنی اِسرائيلو خُدائ تعالىٰ فرمائی، ”زۀ به خپلو دشمنانو نه انتقام واخلم، او
مخالفينو نه به بدل واخلم. (٢٥) زۀ به ستاسو خِلاف خپل طاقت استعمال کړم. زۀ به تاسو داسې صفا کړم لکه څنګه چې
اوسپنه په اور کښې صفا کيږی او زۀ به ستاسو نه ټول ملاوټ لرې کړم. (٢٦) زۀ به تا له هغه شان قاضيان او مشيران درکړم
لکه څنګه چې دې پخوا لرل. نو بيا به يروشلم د صادقانو او وفادارو خلقو ښار وبللے شی.“ (٢٧) مالِک خُدائ به اِنصاف سره
يروشلم بيا آباد کړی او چې څوک هلته توبه وباسی هغه به بچ کړی. (٢٨) خو مالِک خُدائ به هغه هر يو کس ريزې ريزې کړی
څوک چې ګناه کوی او د هغۀ خِلاف بغاوت کوی، او څوک چې مالِک خُدائ ته شا کړی نو هغه به تباه شی. (٢٩) د خېرې د
مقدسو ونو عبادت سره به چې تاسو خوشحالېدئ نو د هغې په وجه به تاسو وشرمېږئ، او کوم باغونه چې تاسو د بُت پرستۍ
دپاره غوره کړی دی نو د هغې په وجه به تاسو وشرمېږئ. (٣٠) تاسو به د خېرې د داسې ونې په شان يئ چې پاڼې يې اوچې
شوی وی او د يو داسې باغ په شان به يئ چې هيڅ اوبۀ په کښې نۀ وی. (٣١) نو هغه تکړه سړی به لکه د بوسو په شان وی او د
هغوئ بد عملونه به د اور د بڅرکی په شان وی. دواړه به يو ځائ داسې اور واخلی چې هيڅ څوک به يې مړ کولے نۀ شی.

يروشلم به د ابدی امن مرکز وی

٢ (١) دا هغه پيغام دے چې خُدائ پاک د آموص زوئ يشعياه باندې د يهوداه او يروشلم په حقله نازل کړو. (٢) په راتلونکی
وخت کښې، په کوم غرۀ باندې چې د مالِک خُدائ کور جوړ دے، هغه به د ټولو نه اوچت غر وی، د غرونو په ټولو غونډو باندې
به دا د برج په شان اوچت وی. او ټول قومونه به د سيلاب په شان ور روان وی، (٣) او د ډېرو قومونو خلق به راشی او وبه
وائی، ”راځئ چې د مالِک خُدائ غر ته وخېژُو، او چې د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک کور ته لاړ شُو، هلته به هغه مونږ ته خپلې
لارې وښائی، او مونږ به د هغۀ په لارو ځو.“ ځکه چې د صيون نه به د هغۀ تعليمات راوځی، او د هغۀ کلام به د يروشلم نه
راځی. (٤) مالِک خُدائ به د قومونو اِنصاف وکړی او د هغوئ په مينځ کښې به لانجې هوارې کړی. هغوئ به د خپلو تُورو نه د
يوې خولې جوړې کړی او د خپلو نيزو نه به د بوټو قينچيانې جوړې کړی. قومونه به هيڅکله بيا جنګ له لاړ نۀ شی، او نۀ به بيا
دوئ د جنګ تربيت حاصلوی. (٥) نو اے د يعقوب اولاده، راځئ چې مونږ د مالِک خُدائ په رڼا کښې ګرځو. (٦) اے مالِکه
خُدايه، تا خپل خلق، د يعقوب اولاد رد کړے دے. ځکه چې هغوئ خپل مُلک د نمرخاتۀ د طرف د جادوګرۍ نه ډک کړے دے.
د فلستيانو په شان هغوئ هم فالګرو له ځی او د بل مُلک خلقو سره غاړه غتۍ اوسيږی. (٧) د هغوئ مُلک د سپينو زرو او سرو
زرو نه ډک دے او د هغوئ خزانې نۀ ختميږی. د هغوئ مُلک د آسونو نه ډک دے او د هغوئ جنګی ګاډۍ بےشمېره دی. (٨) د
هغوئ مُلک د بُتانو نه ډک دے او هغوئ داسې څيزونو ته سجدې لګوی چې هغوئ په خپلو لاسونو جوړ کړی دی. (٩) نو په دې
وجه به هغوئ بےعزته او سپک شی. اے مالِکه خُدايه، هغوئ مۀ معاف کوه. (١٠) په غارونو کښې ورننوځئ او د مالِک خُدائ د
يرې نه او د هغۀ د شان او شوکت نه ځان په خاورو کښې پټ کړئ. (١١) د انسان مغروره سترګې به ټيټې کړے شی او د انسان
لوئی به په عاجزۍ بدله شی. نو په هغه ورځ به صرف د مالِک خُدائ ثناء صِفت کيږی. (١٢) په هغه ورځ به مالِک خُدائ ربُ
الافواج ټول طاقتور خلق او هغه هر څوک چې مغروره يا لوئ وی، هغه ټول به عاجزه کړی. (١٣) هغه به د لبنان لوړ لوړ دِيار او
د بسن د مُلک د خېرې ټولې ونې تباه کړی. (١٤) هغه به اوچت غرونه او د غرونو اوچتې غونډۍ هوارې کړی، (١٥) هغه به هر يو
اوچت برج او د هرې قلعې مضبوط ديوالونه هوار کړی. (١٦) هغه به ټول لوئ سمندری جهازُونه او ټولې ښائسته کشتۍ ډوبې
کړی. (١٧)-(١٨) د انسان غرور به په عاجزۍ بدل شی او د انسان لوئی به خاورې ايرې شی. بُتان به په مکمله توګه ورک شی او
په هغه ورځ به صرف د مالِک خُدائ ثناء صِفت کيږی. (١٩) چې کله مالِک خُدائ د دُنيا يرولو دپاره پاڅی نو خلق به د غرونو په

غارونو کښې پټيږی او په زمکه کښې به په سوړو کښې پټيږی، د دې دپاره چې د مالِک خُدائ د دهشت او جلال نه وتښتی. ۲۰
کله چې هغه ورځ راشی، نو هغوئ چې کوم د سپينو زرو او سرو زرو بُتان جوړ کړی وی چې عبادت يې وکړی نو هغه به
وغورزوی. او هغوئ به منږکانو او ښاپيرکانو ته پرېږدی. ۲۱ چې کله مالِک خُدائ د دُنيا يرولو دپاره پاڅی نو خلق به د غرونو
په غارونو کښې پټيږی او په زمکه کښې به په سوړو کښې پټيږی، د دې دپاره چې د مالِک خُدائ د دهشت او جلال نه وتښتی.
۲۲ په انسان باندې توکل مۀ کوه، د هغوئ ژوند د يوې لحظې دے او د هغې قدر څۀ دے؟

په يروشلم کښې تباهی

۳ ۱ مالِک خُدائ، ربُ الافواج به د يروشلم او يهوداه نه هغه هر څۀ لرې کړی چې په هغې پورې د خلقو ژوند تړلے دے.
هغه به د هغوئ نه خوراک او د څښلو اوبۀ واخلی، ۲ د هغوئ نه به باتوران او فوجيان، قاضيان او پېغمبران، فالګران او
مشران، ۳ فوجی آفسران، معتبر کسان، مشيران، ماهر کاريګران او جادوګران واخلی. ۴ زۀ به هلکان د هغوئ مشران جوړ
کړم، او ماشومان به په هغوئ حکومت کوی. ۵ خلق به يو بل سره زياتے کوی. هر يو سړے به په بل سړی او هر يو ګاونډی
به په بل ګاونډی رُعب اچوی. ځوانان به د خپلو مشرانو بې‌عزتی کوی او بدکرداره خلق به د عزتمندو بې‌عزتی کوی. ۶ په هغه
وخت کښې به يو کس خپل ورور ته ووائی، ”تر اوسه پورې تا سره څادر شته نو په دې وجه راشه او زمونږ مشر جوړ شه. او د
کنډراتو د دې ډيری ذمه واری اوچته کړه.“ ۷ خو هغه به ورته په جواب کښې وائی، ”نه، زۀ ستاسو علاج نۀ شم کولے. نۀ ما
سره خوراک شته او نۀ ما څادر شته. ما د عوامو مشر مۀ جوړَوئ.“ ۸ بې‌شکه چې يروشلم په لړزان دے. او په يهوداه زوال
راغلے دے. هغوئ چې هر څۀ وائی او کوم عمل کوی هغه د مالِک خُدائ خِلاف دے، هغوئ په جار بار د مالِک خُدائ خلاف
بغاوت کوی. ۹ د هغوئ مخونو نه د هغوئ ملامتيا ښکاره ده. هغوئ د سدوم د خلقو په شان په جار بار ګناه کړې ده. په
هغوئ افسوس. هغوئ په خپله تباهی په ځان باندې راوستلې ده. ۱۰ صادقانو له خوشخبری ورکړه چې هغوئ بختور دی، ځکه
چې هغوئ به د خپلو اعمالو د ښې مېوې نه خوند واخلی. ۱۱ خو بدعمله خلق تباه دی، هغوئ چې د نورو خلقو سره څۀ
سلوک کړے وی نو هم هغه شان عمل به د هغوئ سره هم وشی. ۱۲ ځوانان زما د خلقو سره زياتے کوی، او ښځې په هغوئ
باندې حکومت کوی. اے زما خلقو، خپلو مشرانو تاسو په غلطه لار باندې روان کړی يئ، او هغوئ ستاسو لارې ستاسو نه ګډې
وډې کړې دی.

د مالِک خُدائ د خپلو خلقو عدالت کول

۱۳ مالِک خُدائ په خپل عدالت کښې تيار دے، او د خلقو د عدالت دپاره ولاړ دے. ۱۴ مالِک خُدائ د خپلو خلقو آفسران او
مشران راولی چې د هغوئ عدالت وکړی. د هغوئ خِلاف د مالِک خُدائ دا اِعتراض دے، ”تاسو زما د انګورو باغ تباه کړے
دے او د غريبانانو نه لوټ کړے شوے مال ستاسو په کورونو کښې دے. ۱۵ تاسو دا حق نۀ لرئ چې زما خلقو له رګړه
ورکړئ او د غريبانانو پوزې زمکې پورې راکاږئ. ما مالِک خُدائ، ربُ الافواج دا فرمائيلی دی.“

د يروشلم ښځو دپاره خبردارے

۱۶ مالِک خُدائ فرمائی، ”ګورئ، د يروشلم ښځې خومره مغروره دی. هغوئ هسکه غاړه نيولې وی او روانې وی. هغوئ تل
نخرې کوی. هغوئ د نازونو او نخرو قدمونه اخلی او پانزيبونه شرنګوی. ۱۷ زۀ به د هغوئ په سرونو باندې دانې راوخېژوم او
ګنجې به يې کړم.“ ۱۸ داسې ورځ راروانه ده چې مالِک خُدائ به د يروشلم د ښځو نه هغه هر څۀ واخلی په څۀ چې هغوئ
ځانونه ښائسته کوی، پانزيبونه، هارونه، د سپوږمۍ په شان کالے، ۱۹ والۍ، بنګړی، نقابونه، ۲۰ لوپټې، ګونګروګان،
کمربندې، د عطرو بوتلې، تعويذونه، ۲۱ ګوتمې، نتکې، ۲۲ ښائسته جامې، چُوغې، شالونه، پرسونه، ۲۳ شيشې، د کتان
جامې، پړُونی او بُرقعې. ۲۴ د عطرو د خوشبو په ځائ به د هغوئ نه بدبوئ خېژی، د کمربند په ځائ به هغوئ د ځان نه پړی
تاو کړی وی، د ښائسته زلفو لرلو په ځائ به هغوئ ګنجې شی، د قيمتی جامو په ځائ به هغوئ د ټاټ جامې اغوستې وی. د

هغوئ حُسن به په شرم بدل شی. ﴿۲۵﴾ د ښار سړی به په تُوره وژلے شی، ستاسو تکړه سړی او سپاهيان به په جنګ کښې مړهٔ شی. ﴿۲۶﴾ د ښار دروازې به ژړا او ماتم کوی او ښار به په خپله د هغه ښځې په شان وی چې يواځې پاتې شی او په زمکه کښېنی.

۴ ﴿۱﴾ کله چې هغه وخت راشی، نو اووهٔ ښځې به يو سړے راونيسی او ورته به ووائی، "مونږ به په خپله د خپل ځان دپاره د جامو او روټۍ اِنتظام کوُو، خو چې مونږ صرف ستا په نوم پورې تړلې يُو چې تهٔ زمونږ خاوند يې، او داسې به مونږ د شرم نه بچ شُو."

د يروشلم بحال کېدل

﴿۲﴾ هغه وخت راروان دے چې د مالِک خُدائ ځانګه به د هغه مُلک هر يو بوټے او ونه لويه او ښائسته کړی. نو چې کوم اِسرائيليان ژوندی پاتې وی نو هغوئ ټول به خوشحاله وی او په هغه فصلونو به فخر کوی چې په هغه مُلک کښې پيدا کيږی. ﴿۳﴾ هر څوک چې په يروشلم کښې پاتې وی، نو خُدائ پاک به د هغهٔ دپاره ژوند غوره کړے وی نو هغه به مقدس ګڼلے شی. ﴿۴﴾ مالِک خُدائ به د صيون ښار د ښځې ګندګی ووينځی، هغه به د يروشلم نه د وينې داغونه د عدالت روح سره او د اور روح سره صفا کړی. ﴿۵﴾ بيا د صيون په غرهٔ او په هغه ټولو خلقو چې هلته راغونډ وی، په هغوئ به مالِک خُدائ د ورځې وريځ راولېږی او د شپې به ورباندې لوګے او ځلېدونکے اور راولېږی. د خُدائ پاک جلال به هغه ټول ښار پټ کړی او د هغې حِفاظت به وکړی. ﴿۶﴾ د هغهٔ جلال به په هغه ښار باندې لکه د خېمې په شان وی چې د ورځې د ګرمۍ نه سورے جوړ کړی او دا به د امن ځائ وګرځوی او د باران او طوفان نه به يې محفوظ وساتی.

د انګورو د باغ سندره

۵ ﴿۱﴾ راځئ چې زهٔ د خپل محبوب دپاره سندره وايم، دا زما د دوست او د هغهٔ د انګورو د باغ سندره ده. زما د دوست د انګورو يو باغ وو، چې دا باغ په يوه زرخېزه غونډۍ باندې وو. ﴿۲﴾ هغهٔ زمکه وکنستله او د هغې نه يې کاڼی صفا کړل، هغهٔ د بهترينو انګورو بوټی وکَرل. او د دې باغ په مينځ کښې يې د حِفاظت دپاره د څوکيدارۍ يو برج جوړ کړو، هغهٔ د انګورو نه د رس ويستلو دپاره د کاڼی نه لنګرئ جوړه کړه. هغهٔ د ښو انګورو د پخېدو انتظار وکړو، خو چې کله انګور پاخهٔ شول نو هغه ټول تراوهٔ وُو. ﴿۳﴾ نو اوس، اے د يروشلم او د يهوداه اوسېدونکو خلقو، زما او زما د انګورو د باغ په مينځ کښې فېصله وکړئ. ﴿۴﴾ داسې څهٔ شته چې ما د دې باغ دپاره نهٔ وی کړی؟ نو بيا چې ما د دې باغ نه د خوږو انګورو توقع ساتله، نو دې تراوهٔ ولې ونيول؟ ﴿۵﴾ نو زهٔ به اوس تاسو ته ووايم، چې زهٔ به د دې خپل باغ سره څهٔ کوم. د دې نه ګېرچاپېره چې کوم باړ دے هغه به ترې نه اخوا کړم، د دې د حِفاظت دېوالونه به راوغورزوم او ځناور به ورپرېږدم چې وې خوری او د پښو لاندې يې کړی. ﴿۶﴾ زهٔ به د هغې زمکه شاړه کړم. نهٔ به يې په بوټو کښې قينچې کيږی او نهٔ به ورته ګوډ کيږی، هلته به ازغی او مرکونډۍ زرغونې شی. زهٔ به وريځې هم منع کړم چې په دې باندې باران نهٔ ورَوی. ﴿۷﴾ د اِسرائيل قوم د مالِک خُدائ ربُ الافواج د انګورو باغ دے، او د يهوداه خلق د انګورو هغه بوټی دی چې هغهٔ په خوشحالۍ کَرلی دی. د هغهٔ د دوئ نه طمع وه چې اِنصاف به کوی، خو په ځائ د دې هغوئ ظلمونه کول. هغهٔ ترې نه د صداقت طمع لرله، خو په ځائ د دې هغهٔ د ژړا چغې واورېدې.

د بدو عملونو دپاره عدالت

﴿۸﴾ په تاسو افسوس، تاسو نور نور کورونه او پټی اخلئ. خو په آخر کښې به د نورو خلقو دپاره ځائ پاتې نهٔ شی او صرف تاسو به په هغه مُلک کښې اوسېږئ. ﴿۹﴾ ما اورېدلی دی چې مالِک خُدائ ربُ الافواج قسم خوړلے دے چې، "يقيناً چې د ډېرو کورونو نه به کنډرې جوړې شی، او په دې غټو او ښائسته کورونو کښې به هيڅوک نهٔ اوسيږی. ﴿۱۰﴾ په شل جريبه زمکه باندې چې کوم د انګور باغ کَرلے شوے وی نو هغه به صرف دوويشت ليټره مے پيدا کوی. يو سل او شپېتهٔ کلو تخم به صرف

شپاړس کلو غله پیدا کوی.“ (۱۱) په تاسو افسوس څوک چې سحر وختی پاڅئ او په شرابو څښلو باندې شروع وکړئ او په
ماښام کښې تر ناوخته پورې مے څښئ او ځانونه نشه کوئ. (۱۲) ستاسو په محفلونو کښې تاسو سره رباب، بینجو، تمبلونه،
شپېلۍ او مے وی. دا خو ستاسو په خیال کښې هم نۀ راځی چې مالِک خُدائ څۀ کوی. او څۀ چې هغه کوی نو تاسو د هغې
لحاظ نۀ کوئ. (۱۳) نو ځکه زما قوم به د خپلې ناپوهۍ له وجې جلاوطن کړے شی. ستاسو مشران به د لوږې نه مړۀ شی او
ستاسو عوام به د تندې نه مړۀ شی. (۱۴) تورو خاورو هغوئ ته خپله خولۀ کولاو نیولې ده دپاره د دې چې د یروشلم غټ خلق او
عوام، مست او شور جوړونکی خلق به ژوندی تېر کړی. (۱۵) هر یو کس به سپک کړے شی او څوک چې مغرور وی نو هغوئ
ټول به عاجزان کړے شی. (۱۶) خو مالِک خُدائ ربُ الافواج د خپلې لویئ اظهار د هغه کار په کولو سره کوی چې کوم د
اِنصاف وی او د خُدائ پاک راستی به د هغۀ د پاکوالی څرګندونه کوی. (۱۷) د ښار په کنډرو کښې به ګډُوری واښۀ خوری او د
چېلو بچو ته به په کښې د څرن زمکه ملاوېږی. (۱۸) په تاسو افسوس څوک چې د شګې مزی پورې خپل ګناهونه راکاږئ، او
څوک چې د غوَیانو د ګاډی په شان خپله بدعملې ځان پسې راکاږئ. (۱۹) تاسو وایئ، ”مالِک خُدائ دې زر زر خپل کار وکړی
چې مونږ دا وګورو. او چې د بنی اِسرائیلو مقدس ذات کومه منصوبه جوړه کړې ده هغه دې زر سر ته ورسوی چې مونږ ته د
هغې پته ولګی.“ (۲۰) په تاسو افسوس دے. تاسو بدو ته ښۀ وایئ او ښو ته بد وایئ. تاسو تیارۀ نه رڼا جوړوئ او د رڼا نه تیارۀ
جوړوئ. کوم څیز چې تریخ وی نو د هغې نه خوږ جوړوئ او چې کوم خوږ وی نو د هغې نه تریخ جوړوئ. (۲۱) په تاسو
افسوس دے. ستاسو خیال دا وی چې تاسو عقلمند یئ او خپل ځان ډېر زیات هوښیار ګنړئ. (۲۲) په تاسو افسوس دے. د مېو
په څښلو کښې خو تاسو ډېر تکړه یئ. او د شرابو په ګډولو کښې تاسو ښۀ ځوانی ښایئ. (۲۳) خو د رشوت په وجه تاسو
مجرمان آزادوئ او د بې‌ګناه خلقو حقُونه خورئ. (۲۴) نو اوس، لکه څنګه چې خسنی او اوچ واښۀ تسېری او په اور کښې ایرې
کېږی، نو داسې ستاسو جرړې به ورَستې شی او ستاسو غوټۍ به اوچې شی او هوا به یې یوسی. دا ځکه چې تاسو د مالِک
خُدائ د ربُ الافواج شریعت رد کړے دے، او د بنی اِسرائیلو د مقدس ذات حکم ته مو سپک کتلی دی. (۲۵) نو ځکه مالِک
خُدائ خپلو خلقو ته سخت په قهر دے او خپل لاس یې اوچت کړے دے چې هغوئ له سزا ورکړی. غرونه به وخوځېږی او
چې څوک مړۀ شی نو د هغوئ لاشونه به په کوڅو کښې د ګند په شان پاتې شی. خو د مالِک خُدائ غصه به بیا هم نۀ وی سړه
شوې او هغۀ به د سزا دپاره لاس اوچت کړے وی. (۲۶) هغه به یو لرې قوم ته د راغوښتلو دپاره اِشاره وکړی. هغه هغوئ ته
شپېلے ووهی چې د دُنیا د لرې سر نه راشی. او هغوئ زر زر او په منډه منډه راشی. (۲۷) د هغوئ یو کس به هم نۀ ستړے
کېږی، او نۀ به تیندکونه خوری. نۀ به هغوئ د خوب دپاره ودرېږی او نۀ د آرام دپاره. نۀ به هغوئ ملابند سپړی او نۀ به هغوئ د
خپل پېزار تسمې پرانیزی. (۲۸) د هغوئ غشی به تېرۀ وی او د هغوئ لیندې به د ویشتلو دپاره تیارې وی. د هغوئ د آسونو د
نالونو نه به بڅرکی الوځی او د هغوئ د جنګی ګاډو پایې به د هوا په شان تاوېږی. (۲۹) هغوئ د ازمرو په شان غړمبېږی، د
داسې ازمرو په شان غړمبېږی چې ښۀ په ځوانی کښې وی. هغوئ غړمبار سره خپل ښکار راونیسی او یو خوا ته یې وړی او هیڅ
څوک هم نۀ وی چې یې ترینه خلاص کړی. (۳۰) په دغه ورځ به هغوئ په خپل دشمن باندې وغړمبېږی داسې لکه چې د سمندر
چپې شور کوی. کۀ څوک هغه مُلک ته وګوری نو صرف تیارې او مصیبتونه به ورته ښکاری. او د ورېځې د خوړېدو په وجه به
رڼا په تیارې بدله شی.

د خُدائ پاک حضرت یشعیاه راغوښتل

۶ (۱) په کوم کال چې عُزیاه بادشاه مړ شو، نو ما مالِک خُدائ ولیدو چې په اوچت او د لوئې مرتبې په تخت ناست وو. او د
هغۀ د چُوغې لمن سره د هغۀ کور ډک شو. (۲) د هغۀ نه ګېرچاپېره بلېدونکے مخلوق ولاړ وو او د هر یو شپږ شپږ وزر وُو. دې
هر یو خپل مخ په دوو وزرو باندې پټ کړے وو، په دوو وزرو باندې یې پښې پټې کړې وې او د دوو وزرو نه یې د الوتلو کار
اخستلو. (۳) هغوئ یو بل ته نعرې وهلې، ”مقدس، مقدس، مقدس. مالِک خُدائ ربُ الافواج مقدس دے. د هغۀ د جلال نه دُنیا ډکه ده.“
(۴) د هغوئ د آوازونو شور د خُدائ پاک د کور چوکاټونه ولړزول او د مالِک خُدائ کور د لوګی نه ډک شو. (۵) نو ما ووئیل،
”په ما افسوس، زۀ تباه شوم، ځکه چې زما شونډې په ګناه ککړې دی، او د کومو خلقو سره چې زۀ اوسېږم د هغوئ شونډې هم
ګنده دی. خو بیا هم ما په خپلو سترګو هغه بادشاه لیدلے دے چې هغه مالِک خُدائ ربُ الافواج دے.“ (۶) نو بیا د هغه

بلېدونکی مخلوق نه يو زما طرف ته راوالوتلو. هغهٔ يوه بَله سکروټه راروانه کړې وه، هغهٔ دا د قربان‌ګاه نه د يوې چمټې سره
راخستې وه. ۷ هغهٔ زما شونډو له بَله سکروټه وروړله او وې فرمائيل، ”دا سکروټه ستا د شونډو سره لګېدلې ده، نو په دې
وجه ستا قصور ختم شو او ستا ګناهونه معاف شول.“ ۸ بيا ما د مالِک خُدائ آواز واورېدو چې وې فرمائيل، ”زهٔ څوک
ولېږم؟ زمونږ د طرف نهٔ به څوک ځی؟“ نو ما ورته په جواب کښې ووئيل، ”زهٔ حاضر يم. ما ولېږه.“ ۹ نو هغهٔ ما ته وفرمائيل
چې، ”لاړ شه او دې قوم ته دا پېغام ورسوه، ”هر څومره کهٔ تاسو واورئ خو تاسو به پرې پوهه نهٔ شئ، هر څومره کهٔ ورته
ګورئ نو تاسو به پرې پوهېږئ نه.“ ۱۰ د هغوئ زړونه سخت کړه، د هغوئ غوږونه کاڼهٔ کړه او د هغوئ سترګې ړندې کړه،
داسې نهٔ وی چې هغوئ په خپلو سترګو وګوری او په خپلو غوږُونو واوری او خپلو زړونو کښې پوهه شی او زما طرف ته شفا
دپاره راتاو شی.“ ۱۱ ما ترې نه تپوس وکړو، ”اے مالِکه خُدايه، دا به تر کومې پورې وی؟“ هغهٔ راته وفرمائيل، ”دا به تر هغې
پورې وی چې ښارونه يې تباه او خوشې شی او چې د کورونو نه يې خلق ختم شی او زمکه يې شاړه شی. ۱۲ تر هغې چې
مالِک خُدائ هغوئ تر لرې لرې پورې وزغلوی او ټول مُلک يې خوشے پاتې شی. ۱۳ کهٔ په هغه مُلک کښې صرف لسمه حِصه
خلق هم پاتې وی، نو هغه به بيا وسوزولے شی. هغه به د څېرې د ونې په شان داسې کټ شی چې صرف مونډ يې باقی پاتې
شی.“ دا مونډ به يو مقدس تخم وی.

د احاز بادشاه دپاره يو پېغام

۷ ۱ کله چې د عُزياه نمسی او د يوتام زوئ احاز بادشاه په يهوداه باندې بادشاهی کوله، نو د شام بادشاه رضين او د
اِسرائيل بادشاه د رمليا‌ه زوئ فقح په يروشلم باندې حمله وکړه، خو هغوئ د دې ښار قبضه کولو کښې ناکامه شول. ۲ کله
چې دا خبر د يهوداه بادشاه ته ورسېدو چې د شام فوجيان اِسرائيل سره په جنګ کښې ملګری شوی دی، نو هغه او د هغهٔ ټول
خلق دومره زيات وېرېدل او داسې ولړزېدل لکه چې په طوفان کښې ونې خوځيږی. ۳ نو مالِک خُدائ يشعياه ته وفرمائيل،
”خپل زوئ شيارِيشوب ځان سره روان کړه او احاز بادشاه سره مِلاوېدو له لاړ شه. تهٔ به هغهٔ سره په هغه سړک باندې مِلاو
شې چرته چې دهوبيان جامې وينځی او د هغه نِهر لاندې سر سره په کوم چې د تالاب نه اوبهٔ راکوزيږی. ۴ هغهٔ ته ووايه چې،
ويښ اوسه او په قلار شه او نهٔ چې وېرېږې او نهٔ پرېشانه شې. د رضين بادشاه، شاميانو او د رمليا‌ه د زوئ غصه د اور د هغه
دوو لرګو په شان هيڅ هم نهٔ ده چې په مړ کېدو بدل وی. ۵ شام، سره اِسرائيل او د رمليا‌ه زوئ ستا خِلاف منصوبه جوړه
کړې ده، او وائی، ۶ راځئ چې مونږ په يهوداه باندې حمله وکړُو، خلق وېروو او قبضه يې کړُو، او بيا به د طابئيل زوئ په
تخت باندې کښېنوو. ۷ خو مالِک خُدائ فرمائی چې، د هغوئ منصوبه به ناکامه شی. او دا به نهٔ کيږی. ۸ ولې چې د شام
مشر دمشق دے او د دمشق مشر صرف رضين دے. او ترڅو چې د اِسرائيلو خبره ده، نو هغه به په پينځو شپېتو کالو کښې
ټوټې ټوټې او په مکمل طور تباه شی. ۹ د اِسرائيل مشر سامريه دے او د سامريه مشر د رمليا‌ه زوئ دے. کهٔ په ايمان قائم
پاتې نهٔ شوئ، نو يقيناً چې پخپله به قائم پاتې نهٔ شئ.“ ۱۰ مالِک خُدائ احاز له يو بل پېغام ولېږلو، ۱۱ ”د مالِک خُدائ د خپل
خُدائ پاک نه وغواړه چې يوه نښه درته وښائی. کهٔ هغه د آسمان نه پاس وی او کهٔ د عالمِ ارواح نه لاندې وی.“ ۱۲ خو احاز
ورته اِنکار وکړو او وئيل يې چې، ”نه، نهٔ به زهٔ نښه غواړم او نهٔ به مالِک خُدائ آزمائيم.“ ۱۳ نو په دې خبره يشعياه ورته
وفرمائيل، ”اے د داؤد بادشاه اولاده، په کولاو غوږونو واورئ. ولې دا کافی نهٔ ده چې تاسو د انسان صبر تمام کړئ؟ اوس تاسو
زما د خُدائ پاک صبر هم تماموول غواړئ څهٔ؟ ۱۴ ښه نو بيا ګورئ، مالِک خُدائ به په خپله تاسو ته يوه نښه وښائی. يوه پېغله
به اُميدواره شی او چې زوئ يې پېدا شی نو ”عمانوايل“ يعنې، ”خُدائ زمونږ مل دے“ نوم به پرې کېږدی. ۱۵ په هغه وخت
کښې چې کله هغه دومره شی چې ملائی او شات خوړے شی نو د خپل ښهٔ او بد فېصله به په خپله کولے شی. ۱۶ هغه وخت
به لا راغلے هم نهٔ وی چې هغه د خپل ښهٔ او بد فېصله پخپله کوی، نو د هغه دوو بادشاهانو مُلکونه به خوشې او برباد شی کوم
چې تاسو يروی. ۱۷ نو مالِک خُدائ به په تا، ستا په خلقو او په ټول شاهی خاندان داسې سخت وخت راولی چې د کله نه
اِسرائيل د يهوداه نه جدا شوے دے نو تر نن ورځې پورې نهٔ دے راغلے. هغه به د اسور بادشاه راولی چې په تاسو باندې حمله
وکړی. ۱۸ کله چې هغه وخت راشی، نو مالِک خُدائ به د مِصريانو د راغوښتو دپاره شپېلۍ ووهی چې د نيل درياب د لرې

غاړو نه د مچانو په شان راشى او اسوريانو ته به شپېلۍ ووهى چې د شاتو د مچو په شان د خپل مُلک نه راشى. (١٩) هغوئ ټول
به راشى، د ژورو وادى باندې او په غارونو او ګټو باندې او د ازغو په هر يو بوټي او په ولاړو اوبو باندې به کښېنى. (٢٠) کله
چې هغه وخت راشى، نو مالِک خُدائ به د اسور بادشاه د نائى په توګه د فرات سيند د بلې غاړې نه راولى او هغه به ستاسو
ږيرې، سر او په بدنونو وېښتهٔ کل کړى. (٢١) په هغه وخت چې کوم يو کس سره يوه سخۍ او يو دوه ګډې چېلۍ پاتې وى نو هغه
به خوش قسمته وى. (٢٢) دا به دومره زيات پئ ورکوى چې د هغهٔ ضرورت به ښهٔ پوره کوى. آو، چې په هغه مُلک کښې څوک
هم ژوندى پاتې وى نو هغوئ به ملائى او شات خورى. (٢٣) کله چې هغه وخت راشى، نو د انګورو هغه ښهٔ باغونه، چې په هر يو
کښې يو زر د انګورو بوټى وى او د هر يو باغ قيمت د سپينو زرو يو زر سيکې وى، نو هغه به هم د ازغو او غنو نه ډک وى. (٢٤)
خلق به هلته د غشو او ليندو سره د ښکار دپاره ځى. آو، هغه ټول مُلک به د ازغو او غنو نه ډک وى. (٢٥) په کومو غونډو باندې
چې د فصلونو دپاره کوداله کېده نو هغه به هم د ازغو نه داسې ډک وى چې هيڅ څوک به هلته نهٔ شى تلے. هغه به يو داسې
ځائ جوړ شى چې چرته څاروى او ګډې څريږى.“

د حضرت يشعياه زوئ د خلقو دپاره يوه نښه

٨ (١) مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”د ليکلو دپاره يوه لويه تخته واخله او په هغې باندې صفا صفا دا وليکه چې، د تېزئ مال
غنيمت او زر زر لوټ مار.“ (٢) ما د اورياه اِمام او د يبرکياه زوئ زکرياه په وړاندې دا وليکل او دا دواړه کسان ايمانداره
ګواهان وُو. (٣) بيا زهٔ د خپلې پيغمبرې ښځې سره څملاستم، هغه اُميدواره شوه او يو زوئ مو پيدا شو، نو مالِک خُدائ ما ته
وفرمائيل، ”په هغهٔ باندې ”د تېزئ مال غنيمت او زر زر لوټ مار“ نوم کېږده. (٤) د هغې نه وړاندې چې ماشوم دومره لوئ شى
چې ابو او امى وئيلے شى، نو د دمشق ټول مال دولت او د سامريه ټول مال غنيمت به د اسور بادشاه لوټ کړے وى.“

د اسور د بادشاه راتلل

(٥) نو مالِک خُدائ يو ځل بيا ما سره کلام وکړو. هغهٔ وفرمائيل، (٦) ”دې خلقو د شيلوخ قلارې روانې اوبهٔ رد کړې دى او د
رضين بادشاه او فقح بادشاه نه يربدلى دى. (٧) نو په دې وجه به زهٔ، مالِک خُدائ د اسور بادشاه او د هغهٔ ټول لښکر راولم
چې په يهوداه حمله وکړى. د هغهٔ لښکر به داسې وړاندې راشى لکه چې د فرات د سيند اوبهٔ د غاړو نه راوړېدلې وى. (٨) هغوئ
به د سېلاب په شکل کښې د يهوداه نه تېر شى، اے عمانوايله، اوبهٔ به لکه د مرغۍ د وزرو په شان خورې وى او ستا ټول مُلک
به پې نيولے وى. او خلق به پې تر مرئ مرئ پورې پټ کړى وى.“ (٩) اے قومونو، په يره يره کښې راغونډ شئ. اے د دُنيا لرې
مُلکونو واورئ. د جنګ دپاره تيار شئ، خو تاسو به چخنې کړے شئ. آو، تيار شئ، خو تاسو به چخنې کړے شئ. (١٠) تاسو
چې څهٔ منصوبې هم جوړوئ هغه به بې‌فائدې وى. تاسو چې څهٔ فيصله هم کوئ هغه به ناکام کيږى، ځکه چې خُدائ پاک زمونږ
مل دے.

د مالِک خُدائ پيغمبر له خبردارے ورکول

(١١) مالِک خُدائ زهٔ کلک ونيولم او خبردارے يې راکړو چې په هغه لار به نهٔ ځې چې په کومه به نور خلق تلل. هغهٔ وفرمائيل،
(١٢) ”هره خبره سازش مهٔ ګڼه څنګه چې يې دا قوم ګڼى او د هغه خيزونو نه مهٔ يربږه چې کوم نه دوئ يربږى. (١٣) مالِک
خُدائ، ربُ الافواج مقدس ګڼئ، د هغهٔ نه دهشت خورئ او د هغهٔ نه يره کوئ. (١٤) بيا به هغه تاسو محفوظ ساتى. خو هغه به د
اِسرائيل او د يهوداه دپاره يو داسې کاڼے وى چې د ټيندک باعث به جوړيږى، او خلق به پرې ټيندک وخورى او راويه
غورزيږى. او د يروشلم د خلقو دپاره به هغه يو دام او يو جال جوړ شى. (١٥) په هغوئ کښې به ډېر ټيندک وخورى راويه
غورزيږى او ټوټې ټوټې به شى. هغوئ به په دام کښې راګير شى.“

د مرو د روحونو سره د مشورې کولو خِلاف خبردارے

۱۶ د څۀ تعلیم چې ما ورکړو، نو هغه دې په طومار کښې درج کړے شی او زما شاګردانو له دې ورکړے شی. ۱۷ زۀ به د مالِک خُدائ انتظار کوم او د هغۀ نه به اُمید ساتم، اګر چې هغۀ د یعقوب خاندان رد کړے دے. ۱۸ زۀ دلته د هغه بچو سره یم چې کوم مالِک خُدائ ما له راکړی دی. هغه مالِک خُدائ، ربُ الافواج چې د هغۀ تخت د صیون په غر باندې دے، هغۀ مونږ اِسرائیل له د نښې او خبردارې په توګه رالېږلی یُو. ۱۹ کۀ څوک تاسو ته ووائی چې، "د قسمت ښودونکو او مړو روحونو سره خبرو والا نه پته وکړئ، د هغوئ نه چې په نری آواز سره یا په ګونګسو کښې خبرې کوی،" هغوئ به وائی، "د هر څۀ نه به ښۀ نۀ وی چې خلق د خپلو معبودانو سره مشوره وکړی؟ د ژوندو د خاطره مونږ د مړو د روحونو سره ولې مشوره ونۀ کړُو؟" ۲۰ د مالِک خُدائ هدایاتو او تعلیماتو ته ګورئ. هغه خلق څوک چې د هغۀ د کلام په مطابق پېغام نۀ اوروی نو د هغوئ مستقبل ښۀ نۀ وی. ۲۱ هغوئ به په هغه مُلک کښې سرګردانه ګرځی، اوږی او بې‌حوصلې به وی. د لوږې نه به غصه وی او خپل بادشاه او خُدائ پاک ته به کنځل کوی. هغوئ کۀ آسمان ته سترګې پورته کړی ۲۲ یا کۀ زمکې ته ګوری، خو هغوئ ته به د پرېشانۍ، مصیبت او تیارې نه بغېر هیڅ هم نۀ ښکاری، په تکه توره او یرووونکې تیارۀ کښې به وغورزولے شی.

د راتلونکی مسیح رڼا

۹ ۱ نو د هغوئ دپاره به دا مصیبت تر همېشه پورې جاری نۀ وی. د زبولون او نفتالی علاقه ته په یو وخت کښې سپک کتلے شول، خو په راتلونکی وخت کښې به دا علاقه عزتمنده شی، نمرخاتۀ طرف ته د مدیترانی سمندر نه واخله د دریاب طرف ته د اُردن نه پورې او داسې ګلیل به هم عزتمند شی، چرته چې غېریهودیان اوسېږی. ۲ کوم خلق چې په تیارۀ کښې ګرځېدل، نو هغوئ یوه لویه رڼا لیدلې ده، او هغوئ څوک چې په تورو تیارو کښې اوسېدل، پرې نُور ځلېږی. ۳ تا د هغوئ قوم لوئ کړے دے او لویه خوشحالی دې ورکړې ده. تا چې څۀ کړی دی نو په هغې باندې هغوئ خوشحالی کوی، هغوئ دومره خوشحالی کوی لکه چې خلق یې د فصل د رېبلو په وخت کوی، او یا چې کله مالِ غنیمت تقسیمېږی. ۴ تۀ به د هغوئ د غلامۍ جغ مات کړې او د هغوئ د اوږو نه به دروند بوج واخلې. او د ظالمانو زور به ختم کړې داسې لکه څنګه چې تا د میدیان لښکر تباه کړے وو. ۵ د هر یو جنګیالی فوجی پېزار او د هغوئ هغه ټولې جامې چې په وینو داغدارې دی، هغه به په اور وسوزولے شی. ۶ زمونږ دپاره یو ماشوم پیدا شوے دے. مونږ له یو زوئ راکړے شوے دے. او حکمرانی به د هغۀ په اوږو وی. هغه به په دې نومونو سره یادېږی، "عظیم مشیر،" "خُدائ تعالیٰ،" "ابدی پلار" او "د امن شهزاده." ۷ د هغۀ شاهی طاقت به زیاتېږی، د هغۀ بادشاهی به تل په امن کښې وی. هغه به د داؤد نه پس بادشاه وی، د هغۀ د بادشاهۍ بنیاد به په صداقت او اِنصاف باندې قائم وی، د اوس نه واخله تر همېشه همېشه پورې به د هغۀ بادشاهی قائمه وی. د مالِک خُدائ ربُ الافواج غېرت به هم دغه شان وکړی.

مالِک خُدائ به اِسرائیل له سزا ورکوی

۸ مالِک خُدائ د یعقوب خلاف کلام کړے دے، او هغه په اِسرائیل مسلط دے. ۹ د اِسرائیل ټول خلق او هغه هر یو کس چې په سامریه کښې اوسېږی، هغوئ ته به پته ولګی چې دا هغۀ کړی دی. خو اوس هغوئ مغروره او خود غرضه دی. هغوئ ووئیل، ۱۰ "زمونږ د خښتو عمارتونه راغورزېدلی دی، خو مونږ به دا بیا د تراشلے شوو کاڼو نه جوړ کړُو. د چِنار ونې راماتې شوې دی، خو مونږ به د دې په ځائ د دِیار ښائسته ونې ولګوو." ۱۱ خو مالِک خُدائ د هغوئ دشمنان راپارولی دی چې په هغوئ باندې حمله وکړی. ۱۲ د نمرخاتۀ طرف ته شام او د نمرپرېواتۀ طرف ته فلستیه خولۀ پرانستلې ده چې اِسرائیل ژوندے تېر کړی. خو د مالِک خُدائ غصه تر اوسه پورې سړه نۀ ده، او هغۀ د سزا دپاره تر اوسه پورې لاس اوچت نیولے دے. ۱۳ اګر چې مالِک خُدائ ربُ الافواج هغوئ له سزا هم ورکړې ده، خو د اِسرائیل خلقو توبه نۀ ده ویستلې، او هغوئ هغۀ ته واپس نۀ دی راګرځېدلی. ۱۴ صرف په یوه ورځ کښې به مالِک خُدائ د اِسرائیل مشرانو او خلقو له داسې سزا ورکړی چې د سر نه

واخله تر بېخه پورې به تول ختم کړی. ⑮ مشران او عزتمند خلق د سر په شان دی او هغه پېغمبران د بېخ په شان دی چې د چا تعليمات د دروغو نه ډک وی. ⑯ د قوم مشرانو خلق بې‌لارې کړی دی او د تباهی په طرف يې روان کړی دی. ⑰ نو مالِک خُدائ به د قوم د ځوانانو نه خوشحاله نهٔ وی او هغه به په کونډو او يتيمانانو باندې هم رحم نهٔ کوی، ځکه چې تول خلق د خُدائ نه اوړېدلی دی او بدعمله شوی دی او هغوئ چې څهٔ هم وائی هغه بدی وی. خو د مالِک خُدائ غصه به بيا هم نهٔ سړېږی او هغهٔ به د سزا ورکولو دپاره خپل لاس اوچت کړے وی. ⑱ د خلقو بدعملی د هغه اور په شان بليږی کوم چې د ازغو بوتی او غنې سوزوی. دا د ځنګل د هغه اور په شان بليږی کوم چې پاس په هوا کښې د لوږی ستنه جوړوی. ⑲ د مالِک خُدائ ربُ الافواج غصې سره به تول مُلک وسوزی او په خلقو باندې به يې اور بَل وی او يو کس به په بل هيڅ ترس نهٔ کوی. ⑳ هغوئ به خپل ګس طرف ته ګاونډيانو باندې حمله وکړی خو بيا به هم اوږې وی، په خپل ښې طرف ګاونډيانو باندې به حمله وکړی خو بيا به يې هم لوږه نهٔ ختميږی. په آخر کښې به هغوئ خپل بچی هم وخوری. ㉑ منسی به په اِفرائيم او اِفرائيم به په منسی حمله وکړی، بيا به هغوئ يو ځائ په يهوداه حمله وکړی. خو د مالِک خُدائ غصه لا سړه نهٔ ده، او هغهٔ د سزا ورکولو دپاره لاس اوچت نيولے دے.

١٠ ① په تاسو افسوس، تاسو د بې‌اِنصافئ قانون جوړَوئ او د ظلم فتوې ورکوئ. ② او د دې په وجه غريبانانو خلقو له موقع نهٔ ورکوئ چې هغوئ ته خپل حق مِلاو شی او د هغوئ سره اِنصاف وشی. او د دې قانون په وجه کونډې ستاسو په چال کښې راګيرې شی او يتيمان لوټ کوئ. ③ د عدالت په ورځ به تاسو څهٔ کوئ؟ کله چې د يو لرې مُلک نه په تاسو يو افت راشی نو تاسو به څهٔ کوئ؟ د مدد دپاره به تاسو کوم ځائ ته منډې وهئ؟ تاسو به خپل مال دولت چرته پټوئ؟ ④ هيڅ به پاتې نهٔ شی، يا خو به تاسو د قېديانو په مينځ کښې د يرې نه زېږې داړې نيولې وی او يا به په جنګ کښې ووژلے شئ. خو د مالِک خُدائ غصه به بيا هم نهٔ سړېږی، هغهٔ به تاسو له د سزا درکولو دپاره خپل لاس اوچت کړے وی.

د اسور بادشاه سره د خُدائ پاک عدالت

⑤ بيا مالِک خُدائ وفرمائيل، "اے اسوريانو، زهٔ اسور د چُوکې په توګه استعمالوم چې هغه خلقو له سزا ورکړم چې زهٔ چا ته غصه يم. ⑥ ما اسوريان ورولېږل چې په دې بې‌دينه قوم باندې حمله وکړی، دا هغه خلق دی چې زهٔ يې غصه کړے يم. ما هغوئ د دې دپاره ورلېږل چې هغوئ وشوکوی او لوټ يې کړی او هغه خلق د لارې د خاورې په شان د پښو لاندې کړی." ⑦ خو د اسور بادشاه په خپل زړهٔ کښې د ظلم نه ډکې منصوبې لرلې. د هغهٔ اراده دا وه چې ډېر قومونه تباه کړی. ⑧ هغهٔ وئيل چې، "زما هر يو فوجی مشر بادشاه دے. ⑨ ما د کلنو، کرکميس، حمات او د ارفاد ښارونه فتح کړی دی. ما سامريه او دمشق فتح کړے دے. ⑩ ما ډېر حکومتونه قابو کړی دی د چا معبودان چې د يروشلم او سامريه د بُتانو نه بهتر وُو. ⑪ ما سامريه او د دې تول بُتان تباه کړی دی او اوس به زهٔ يروشلم او د هغې تول بُتان هم تباه کړم." ⑫ خو مالِک خُدائ وفرمائيل، "کله چې زهٔ هغه کار ختم کړم چې د صيون غر او د يروشلم سره يې کوم، نو زهٔ به د اسور بادشاه له د هغهٔ د لافو او تول غرور په وجه سزا ورکړم." ⑬ د اسور بادشاه به په خپلو لافو کښې وئيل، "دا هر څهٔ ما په خپل لاس کړی دی، ځکه چې زهٔ ډېر هوښيار يم. ما د قومونو په مينځ کښې سرحدونه ختم کړی دی او د هغوئ خزانې مې لوټ کړی دی او د يو تکړه غوَيی په شان مې د هغې بادشاهان تباه کړی دی. ⑭ ما د دُنيا قومونو نه دولت داسې اخستے دے لکه چې څوک د جالې نه هګۍ راوچتوی او ما داسې تول مُلکونه هم را اوچت کړی دی، داسې يو وزر هم نهٔ وو چې زهٔ يې يرولے وے او نهٔ داسې مخُوکه وه چې په ما باندې چغېدلے وے." ⑮ خو مالِک خُدائ فرمائی، "ولې يو تبر دا دعوئ کولے شی چې دا د هغه سړی نه تکړه دے چې څوک دا تبر استعمالوی؟ ولې يو آرا دا دعوئ کولے شی چې دا د هغه سړی نه تکړه ده چې څوک دا استعمالوی؟ يوه چُوکه سړے نهٔ راپورته کوی بلکې سړے چُوکه راپورته کوی." ⑯ نو په دې وجه به مالِک خُدائ ربُ الافواج يو داسې مرض راولېږی چې د اسور ځربه جنګيالی به اوچ کلک شی. او د هغوئ لوئی به د اور په لمبو وسوزوی. ⑰ هغه مقدس ذات کوم چې د بنی اِسرائيل رڼا ده، هغه به د اور په شان شی. هغه به د يوې لمبې په شان شی، صرف په يوه ورځ کښې به د اسور د ازغو او غنو بوتی وسوزی. ⑱ لوئ لوئ ځنګلونه او دا زرخېز پټی به ببخی داسې تباه شی لکه چې يو سخت مرض يو کس تباه کوی. ⑲

صرف د شمېر يو څو وني به پاتې وي چې يو ماشوم يې هم شمېرلے شي.

د بنی اِسرائيلو د ډېرو لږو کسانو توبه ويستل

۲۰ په هغه وخت به ژوندی پاتې شوی اِسرائيليان يعنې د يعقوب د خاندان بچ شوی خلق نور په هغه قوم باندې اعتبار نۀ کوی
چا چې دوئ وهلی وی. هغوئ به د زړۀ د اخلاصه په مالِک خُدائ باندې ايمان ولری، کوم چې د بنی اِسرائيلو مقدس ذات دے.
۲۱ باقی پاتې به راوګرځی، د يعقوب باقی پاتې حِصه به خُدائ تعالیٰ ته راوګرځی. ۲۲ اګر چې اِسرائيل به د سمندر د شګو په
شان بےشمېره وی، خو صرف يوه وړه پاتې شوې حِصه به راوګرځی. مالِک خُدائ د خپلو خلقو د تباه کولو صحيح فېصله
کړې ده. ۲۳ نو بېشکه چې مالِک خُدائ پاک، ربُ الافواج به په ټول مُلک باندې تباهی راولی، لکه څنګه چې هغۀ فرمائيلی دی.

د مالِک خُدائ اسوريانو له سزا ورکول

۲۴ مالِک خُدائ پاک ربُ الافواج فرمائی، ”اے په صيون کښې زما خلقو، د اسوريانو نه مۀ يرېږئ، اګر چې هغوئ په تاسو
پسې چُوکه او ډنډه راخلی لکه څنګه به چې مخکښې مِصريانو درسره کول. ۲۵ ډېر لږ وخت پس به زۀ تاسو له سزا درکول بند
کړم او بيا به زۀ هغوئ ته غصه شم او تباه به يې کړم. ۲۶ زۀ مالِک خُدائ ربُ الافواج به زما په خپله کوړه هغوئ داسې ووهم
لکه څنګه مې چې د ميديان خلق د عوريب ګټ سره وهلی وُو. زۀ به اسوريانو له هغه شان سزا ورکړم لکه څنګه مې چې د
مِصريانو لښکر په سمندر کښې ډوب کړے وو. ۲۷ کله چې هغه وخت راشی، نو زۀ به تاسو د اسوريانو د زور نه خلاص کړم
او د هغوئ جغ به ستاسو د غاړو نه لرې کړم.“

د حمله کوونکو حمله

۲۸ د دشمن لښکر د عيات ښار قبضه کړے دے. هغوئ د مجرون نه تېر شوی دی. او هغوئ خپل سامانونه په مِکماس کښې
پرېښې دی. ۲۹ هغوئ د درې نه اوړېدلی دی او شپه به په جبعه کښې تېروی. د راما په ښار کښې خلق يرېدلی دی او د ساؤل
بادشاه د ښار جبعې خلق تښتېدلی دی. ۳۰ د جليم خلقو چغې ووهئ. د ليس خلقو غوږ ونيسئ. او د عنتوت خلقو جواب
راکړئ. ۳۱ د مدمينه خلق وتښتېدل او جيبيم خلق د پناه دپاره منډې وهی. ۳۲ دشمن نن د نوب په ښار کښې دے او هغه د
يروشلم په ښار کښې د صيون لور غر ته د دهمکۍ دپاره خپل لاس خوځوی. ۳۳ خو ګورئ، مالِک خُدائ ربُ الافواج به هغوئ
داسې لاندې راوغورزوی لکه چې د ونو نه څانګې ښوک ماتوی. د هغوئ لوئ لوئ او مغروره خلق به راغورزولی وی. ۳۴ هغه
به تبر سره د ځنګل ونې راوغورزوی، داسې لکه څنګه چې د لبنان غټې ونې راغورزولے شوې وی.

د امن بادشاهی

۱۱ ۱ د يَسی مونډ به راټوکيږی، او د هغې د جرړو نه به څانګه راوخېژی. ۲ د مالِک خُدائ روح به د هغۀ سره وی، او
دا به د پوهې او حِکمت روح وی، د مشورې او د قوت روح، د عِلم او د مالِک خُدائ نه د ويرې روح، ۳ او هغۀ ته به د مالِک
خُدائ په تابعدارئ کښې خوشحالی ملاوېږی. هغه به د خلقو په ظاهر صورت او د اورېدو په خبرو باندې عدالت نۀ کوی، ۴
هغه به اِنصاف سره د غريبانانو عدالت کوی، او هغه به اِنصاف سره د بېاسرې خلقو فېصله کوی. د هغۀ د کلام زور سره به
زمکه رېږی او د هغۀ د خولې يو پوکے به بدعمله تباه کوی. ۵ صداقت به د هغۀ ملاتړ وی او وفاداری به د هغۀ کمربند وی.
۶ شرمخان او ګډې به په يو ځائ په سکون سره اوسيږی، او پړانګ به د چېلو د بچو سره ملاست وی. د غواګانو او زمرو
بچی به په يو ځائ خوراک کوی، او يو وړوکے ماشوم به دا بوتلے راوستے شی. ۷ غواګانې او مېلوګان به په يو ځائ
خوراک کوی، او د هغوئ بچی به په يو ځائ په امن سره پراتۀ وی. او زمرے به د غوَيی په شان بوس خوری. ۸ د پيو ماشوم
به د مار سوړې سره لوبې کوی او لږ لوئ ماشوم به د زهرژن مار سوړه کښې لاس اچوی. ۹ د خُدائ پاک په مقدس غر به

هیڅ تباهي نۀ کيږی او نۀ به چا ته نقصان رسی، ځکه چې هغه مُلک به د مالِک خُدائ د عِلم نه داسې ډک وی لکه سمندرونه چې
د اوبو نه ډک دی.

د جلاوطن شوو خلقو راواپس کيدل

۱۰ په هغه وخت به د یَسی د جرړې نه راټوکېدلې ښانګه د قومونو دپاره د یوې جنډې نښه وی. قومونه به د هغۀ نه رهنمائی
غواړی، او د هغۀ د استوګنې ځائ به جلالی وی. ۱۱ کله چې هغه ورځ راشی، نو مالِک خُدائ به یو ځل بيا د خپل طاقت نه
کار واخلی او خپل هغه خلق به خپلو کورونو ته راولی کوم چې په اسور، مِصر، فتروس، ايتهوپيا، عيلام، بابل او د حمات په
مُلکونو کښې او د سمندر په غاړو کښې پاتې شوی وُو. ۱۲ مالِک خُدائ به د نښې دپاره يوه جنډا راواخلی چې قومونو ته
وښائی چې هغه يو ځل بيا د اِسرائيل او د يهوداه خوارۀ وارۀ خلق راغونډوی او د دُنيا د څلورو واړو سرونو نه بې واپس راولی.
۱۳ د اِسرائيل حسد به ختم شی او د يهوداه د دشمنانو نام و نشان به ختم شی. اِسرائيل به د يهوداه نه نور نفرت نۀ کوی او نۀ
به يهوداه د اِسرائيل سره دشمنی کوی. ۱۴ هغوئ به په يو ځائ د نمرپرېواتۀ طرف په فلستيانو باندې حمله وکړی او چې د
نمرختۀ طرف ته کوم خلق اوسيږی نو هغوئ به لوټ کړی. هغوئ به د ادوم او موآب په خلقو باندې فتح حاصله کړی او د
عمون خلق به د هغوئ تابعدار شی. ۱۵ مالِک خُدائ به بحرِقُلزم اوچ کړی او هغه به خپل لاس د فرات سيند طرف ته اوچت
کړی او يوه ګرمه هوا به راولېږی او د دې نه به اووۀ وارۀ نِهرونه جوړ کړی، چې هغوئ په اوچه زمکه په آسانی تېر شی. ۱۶
هلته چې د هغۀ کوم خپل خلق يعنې بنی اِسرائيليان ژوندی پاتې وی نو د هغوئ دپاره به يو لوئ سړک وی چې د اسور نه به
ووځی، هغسې لکه څنګه چې د هغوئ پلار نيکۀ دپاره يوه لار جوړه وه کله چې هغوئ د مِصر نه روان شول.

د شکرانې حمدوثناء

۱۲ ۱ په هغه ورځ به تاسو وايئ، "اے مالِکه خُدايه، زۀ ستا ثناء صِفت کوم. تۀ ما ته غصه وې، خو اوس ستا غصه سړه
شوې ده او تۀ ما له تسلی راکوې. ۲ ګورئ، خُدائ پاک زما خلاصونکے دے، زۀ به په هغۀ توکل کوم او نۀ به يريږم. ځکه
چې مالِک خُدائ ما له طاقت راکوی او زما حفاظت کوی، هغه زما خلاصونکے دے." ۳ په خوشحالی سره به تاسو د
خلاصون د چشمې نه اوبۀ راوباسئ. ۴ په هغه ورځ به تاسو وايئ، "د مالِک خُدائ شُکر ادا کړئ. هغۀ ته د مدد دپاره آواز
وکړئ. هغۀ چې څۀ کړی دی نو ټولو قومونو ته ووايئ. هغوئ ته ووايئ چې د هغۀ نوم څومره لوئ دے. ۵ مالِک خُدائ چې
کوم لوئ لوئ کارونه کړی دی نو د هغې په وجه د هغۀ حمدوثناء کوئ. او ټولې دُنيا ته دې د دې خبر ورسيږی. ۶ اے د
صيون خلقو په اوچت آواز د خوشحالی نعرې ووهئ. د بنی اِسرائيلو مقدس ذات ډېر لوئ دے، او هغه د خپلو خلقو په مينځ
کښې اوسيږی."

د بابل خِلاف پېشګوئي

۱۳ ۱ دا د بابل په حقله يو پېغام دے چې د آموص زوئ يشعياه ته ښکاره شو. ۲ په اوچت غر د جنګ جنډا اوچته
کړه. هغوئ ته چغه ووهه او لاسونو سره اِشاره ورکړه چې راشی او د هغه مغروره ښار په دروازو کښې ورداخل شی. ۳ ما
مالِک خُدائ دا فوجيان راغوښتی دی، آو، ما دا تکړه جنګياليان راغوښتی دی چې زما غصه ښکاره کړی، او چې زما لوئی
وښی نو هغوئ به خوشحالی وکړی. ۴ په غرونو باندې شور ته غوږ ونيسئ، د خلقو لوئې ګڼې آوازونو ته غوږ ونيسئ، د
قومونو او د بادشاهو د خلقو د راغونډېدو آواز ته غوږ ونيسئ. مالِک خُدائ ربُ الافواج د جنګ دپاره لښکر تياروی. ۵ هغوئ
د لرې لرې مُلکونو او د دُنيا د سرونو نه راځی. دوئ د مالِک خُدائ وسله ده چې د هغۀ غصه ښکاره کړی او هغه ټول مُلک
برباد کړی. ۶ ژاړئ او فريادونه کوئ. د مالِک خُدائ د قيامت ورځ رانزدې ده، هغه ورځ رانزدې ده چې په هغه ورځ به قادر
خُدائ تباهي راولی. ۷ د هر يو کس لاسونه به کار پرېږدی او ټول خلق به بې‌حوصلې شی. ۸ هغوئ ټول به ويرېږی په

دردونو کښې به راګېر شی، داسې دردونه به وی لکه چې د یوې ښځې ماشوم پیدا کیږی. هغوئ به په یره یره کښې یو بل ته
ګوری او د یرې په وجه به د هغوئ مخونه زېړ شی. (٩) ګورئ، د مالِک خُدائ ورځ راروانه ده، د هغهٔ د سخت قهر او غصې
یوه سخته ورځ راروانه ده. د زمکې نه به بیابان جوړ شی او هر یو ګناهګار به تباه شی. (١٠) ټول ستوری او د ستورو قبیلې به
ځلېدل بس کړی، نمر چې راخېژی نو دا به تور وی او د سپوږمۍ رڼا به ختمه شی. (١١) مالِک خُدائ وفرمائیل، ”د دُنیا د بدۍ له
وجې به زهٔ دې له سزا ورکړم، او بدعمله خلقو له به د هغوئ د ګناهونو سزا ورکړم. زهٔ به د مغرورانو غرور ختم کړم، او د
ظالمانو لوئی به خاورې کړم. (١٢) زهٔ به انسانان د خالص سرو زرو نه زیات نایاب کړم، او خلق به د اوفیر د سرو زرو نه هم
لږ وی. (١٣) په هغه ورځ چې زهٔ مالِک خُدائ ربُ الافواج خپله غصه ښکاره کړم نو زهٔ به آسمانونه ولړزوم او زمکه به د خپل
ځائ نه وخوځی. (١٤) په بابل کښې به خلق داسې منډې وهی لکه چې هوسۍ د ښکاریانو نه منډې وهی یا ګډې د شپون نه بغېر
روانې وی، او هغوئ به خپل وطن او خپل قوم ته واپس د تلو کوشش کوی. (١٥) هر څوک چې ګېر شی په تُوره به ووهلے شی،
او هر څوک چې ونیولے شی نو په تُوره باندې به ووژلے شی. (١٦) د هغوئ د سترګو په وړاندې به د هغوئ د بچو نه په وهلو
وهلو باندې ساه وویستلے شی او د هغوئ کورونه به لوټ کړے شی او د هغوئ د ښځو سره به په زور زنا وشی.“ (١٧) مالِک
خُدائ وفرمائیل، ”زهٔ میدیانیان راپارومه چې په بابل باندې حمله وکړی، څکه چې هغوئ نهٔ د سپینو زرو پرواه ساتی او نهٔ هغوئ
دپاره سرهٔ زر څهٔ معنیٰ لری. (١٨) هغوئ به د خپلو غشو او لیندو سره زلمی ووژنی. هغوئ به په تې رَودُونکو ماشومانو او په
نورو ماشومانو هیڅ رحم او ترس نهٔ کوی. (١٩) د ټولو نه ښائسته بادشاهی د بابل ده، د هغې ځائ خلق په بابل باندې فخر کوی.
خو مالِک خُدائ به بابل هغه شان تباه کړی لکه څنګه چې یې سدوم او عموره تباه کړی وُو. (٢٠) هلته به بیا هیڅ څوک هم نهٔ
اوسیږی. دا به بیا کله هم آباد نهٔ شی. نهٔ به عرب هلته خېمې لګوی او نهٔ به شپانهٔ خپلې رَمې ودروی. (٢١) دا به یو داسې ځائ
وی چرته چې ځنګلی ځناور اوسیږی او چرته چې ګونګا خپلې جالې جوړوی. هلته به شترمرغ اوسیږی او ځنګلی چېلۍ به په
هغه کنډرو کښې ټوپونه وهی. (٢٢) د دې په مینارو او محلونو کښې به د ځنګلی سپو او د ګیدړانو آوازونه وی. د بابل وخت
رارسېدلے دے. او د دې وخت تقریباً د ختمېدو والا دے.“

د جلاوطنۍ نه راواپس کېدل

١٤ (١) خو مالِک خُدائ به یو ځل بیا د یعقوب په اولاد باندې رحم وکړی، او اِسرائیل به بیا خپل غوره شوے قوم وګڼی.
هغه به هغوئ واپس راولی چې په خپل مُلک کښې بیا آباد شی او د پردی مُلک خلق به راځی او د هغوئ سره به په اتفاق
اوسیږی. (٢) ډېر قومونه به د بنی اِسرائیلو مدد وکړی چې هغوئ خپل هغه مُلک ته واپس راشی کوم چې مالِک خُدائ هغوئ له
ورکړے دے. او هلته به هغه قومونه د وینځو او نوکرانو په توګه د بنی اِسرائیلو خِدمت کوی. کومو خلقو چې په یو وخت کښې
بنی اِسرائیلیان نیولی وُو نو اوس به بنی اِسرائیلیان هغه خلق ونیسی او د بنی اِسرائیلو خلق به په هغه خلقو حکومت کوی چا
چې په یو وخت کښې په هغوئ ظلم زیاتے کولو.

د بابل د بادشاه زوال

(٣) په هغه ورځ به مالِک خُدائ تاسو له د تکلیفونو او پرېشانو نه آرام درکړی او د هغه سخت کار نه به مو خلاص کړی چې د
ستاسو نه په زور اخستے شو. (٤) نو تاسو به د بابل بادشاه پورې ټوقې کوئ او وایئ به چې، ”هغه ظالم بادشاه غورزېدلے
دے. او د هغهٔ غصه ختمه شوې ده. (٥) مالِک خُدائ د بدعملو طاقت ختم کړے دے او د حکمرانانو اختیار یې مات کړے
دے (٦) چا چې به په غصه کښې په خلقو باندې ظلم زیاتے کولو او چې هغوئ کوم قومونه فتح کړی وُو نو د هغوئ خِلاف یې
هیڅکله ظلم نهٔ بس کولو. (٧) نو په آخر کښې به ټوله دُنیا د امن او سکون نه خوند اخلی او هر طرف ته به د خوشحالۍ سندرې
وی. (٨) د سبر ونې او د لبنان د دِیار ونې په هغه بادشاه باندې خوشحاله دی چې د چا بادشاهی ختمه شوې ده، څکه چې
داسې څوک نشته چې دا ونې ووهی. (٩) د مړو دُنیا بادشاه ته د پخیر راغلې دپاره خپل ځان تیاروی. کوم کسان چې په دُنیا
کښې طاقتور وُو نو د هغوئ روحونه به بادشاه ته ودریږی. د بادشاهانو روحونه به د هغوئ د تختُونو نه ستا لیدو ته ودریږی.

(۱۰) هغوئ ټول به هغهٔ ته آواز وکړی چې تهٔ هم زمونږ په شان کمزورے يې. تهٔ هم زمونږ په شان يې. (۱۱) ستا شان او شوکت تا
سره ښخ شوے دے، او ستا د بينجو ساز خاموش شوے دے. تهٔ د وړو چينجو په بستره ملاست يې او د چينجو په کمبله پټ
يې. (۱۲) اے ځلېدونکی ستوريه، اے د سحر زويه. اوس د آسمان نه راپرېوتے يې. په تېره زمانه کښې تا قومونه فتح کول، خو
اوس تهٔ په خاوره کښې غورزولے شوے يې. (۱۳) تا په زړهٔ کښې وئيل چې بره آسمان ته به وخېژم او په اوچتو ستورو به خپل
تخت ولګوم، په شمال کښې به په هغه غر د يو بادشاه په شان کښېنم چرته چې معبودان راغونډيږی. (۱۴) تا ووئيل چې پاس
وريځو ته به وخېژم او د خُدائ تعالىٰ په شان به شم. (۱۵) خو تهٔ لاندې د مړو د دُنيا هغه د ټولو نه ژورې کندې ته ويشتلے
شوے يې. (۱۶) څوک هم چې تا ويني نو هغوئ به غور سره تا ته ګوری او سوچ به کوی چې، ولې دا هغه سړے دے چا چې
زمکه خوځوله او بادشاهئ به يې لړزولې؟ (۱۷) ولې دا هم هغه سړے دے چا چې ښارونه تباه کړل او دُنيا يې په بيابان بدله کړه؟
ولې دا هغه سړے دے چې هغهٔ هيڅکله هم خپل قېديان نهٔ آزادول چې خپلو کورونو ته لاړ شی؟ (۱۸) د دُنيا ټول بادشاهان په
خپلو ښائسته ښائسته قبرونو کښې پراتهٔ دی، (۱۹) ستا خو قبر هم نشته او لاش دې لکه د بېکاره ځانګې په شان بهر غورزولے
شوے دے. ستا لاش د فوجيانو په هغه لاشونو کښې پټ دے کوم چې په جنګ کښې وژلے شوی دی. او تهٔ د هغوئ سره د
کاڼو يوې کندې ته غورزولے شوے يې او د پښو لاندې کړے شوے يې. (۲۰) ستا جنازه به د نورو بادشاهانو په شان عزت سره
نهٔ کيږی، ځکه چې تا خپل مُلک تباه کړے دے او خپل خلق دې وژلی دی. د بدعمله کس اولاد به هيڅکله هم د عزت سره نهٔ
ياديږی. (۲۱) د دې سړی زامن ووژنئ، پرېږدئ چې د هغوئ د پلار نيکهٔ د ګناه په وجه مړهٔ شی. داسې نهٔ وی چې هغوئ بيا په
دُنيا باندې فتح حاصله کړی او دُنيا د هغوئ د ښارونو نه ډکه شی.“

د خُدائ پاک د بابل تباه کول

(۲۲) مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی، ”زهٔ پخپله د بابل خلاف راوچت شوے يم. زهٔ به د دوئ اولاد تباه او برباد کړم. ما، مالِک
خُدائ دا وئيلی دی. (۲۳) بابل به زهٔ په نمژنه زمکه بدل کړم او هلته به ګونګا مارغان اوسيږی. زهٔ به په بابل باندې داسې جارُو
ووهم چې هغه به د ځان سره هر څهٔ جارُو کړی. زهٔ، مالِک خُدائ، ربُ الافواج دا اعلان کوم.“

د خُدائ پاک د اسور تباه کول

(۲۴) مالِک خُدائ ربُ الافواج دا قسم کړے دے، ”ما چې کومه منصوبه جوړه کړې ده نو هغه به پوره شی. ما چې د څهٔ اراده
کړې ده نو هغه به کيږی. (۲۵) زهٔ به په خپل مُلک اِسرائيل کښې اسوريان تباه کړم او زهٔ به هغوئ په خپلو غرونو کښې د پښو
لاندې کړم. د هغوئ جغ به زما د خلقو نه اخوا شی او بوج به د هغوئ د اوږو نه اوچت شی. (۲۶) د ټولې دُنيا دپاره دا زما
منصوبه ده او ما خپل لاس د ټولو قومونو خلاف اوچت کړے دے.“ (۲۷) مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فېصله کړې ده، نو څوک
دا رد کولے شی؟ هغهٔ خپل لاس اوچت کړے دے، څوک دا رايسارولے شی؟

د خُدائ پاک د فلستيه تباه کول

(۲۸) دا پېغام په هغه کال باندې راغلے وو په کوم کال چې احاز بادشاه مړ شو. (۲۹) اے فلستيانو، په دې باندې خوشحالېږئ مهٔ
چې په کومه چوکه به تاسو وهل خوړل هغه ماته شوې ده، ځکه چې د دغه مار نه به زيات زهرژن مار پيدا شی، يوه داسې اژدها
چې تاسو به تباه کړی. (۳۰) غريبانان به خوراک وکړے شی او ضرورتمند به په محفوظ ځائ کښې آرام وکړے شی. خو
ستاسو بيخ به د سخت قحط سره ختم کړم او چې کوم ژوندی پاتې شی هغوئ به تباه کړم. (۳۱) اے د ښار دروازو ژاړئ. اے
ښاره ماتم کوه. اے فلستيانو د يرې نه ريږئ. د شمال طرف نه د لوږی په شان وريځ راروانه ده، دا د داسې فوجيانو لښکر دے
چې په صفونو کښې يې يو بُزدل هم نشته. (۳۲) د فلستيه نه چې کوم پېغام وړُونکی مونږ له راځی نو هغوئ له څهٔ جواب ورکړُو؟
مونږ به ورته وايو چې مالِک خُدائ صيون د دې دپاره محفوظ کړے دے، چې د هغهٔ په خلقو کښې مظلومان هلته پناه واخلی.

د جلاوطنۍ نه راواپس کېدل

۱۵ ① دا پېغام د موآب په حقله دے. په يوه شپه د موآب ښار عار تباه شوے دے. په يوه شپه د موآب ښار قير تباه شوے دے. ② د ديبون خلق غر ته ختلى دى چې په خپله عبادتخانه کښې ژړا وکړى. د موآب خلق به د نبو او ميدبا په ښارونو د خفګان نه ژړا کوى، هغوئ د خفګان نه خپل سرونه او ږيرې کلې کړې دى. ③ په لارو کوڅو کښې خلقو د ټاټ جامې اغوستې دى، د ښار په چوکونو کښې او د کورونو په چتونو باندې خلق ژړا او ماتم کوى. ④ د حسبون او اِلىعالى خلق په ژړا دى او د هغوئ ژړا تر يهض پورې اورېدے شى. د موآب فوجيان په يره کښې نعرې وهى، او هغوئ بېحوصلې شوى دى. ⑤ زما زړۀ د موآب دپاره ژاړى. خلق د ضُغر ښار او عجلتشليشياه ښار ته تښتېدلى دى. خلق په ژړا کښې د لوحيت په طرف خېژى، هغوئ د حورونايم په لار په چغو چغو ژاړى. ⑥ د نِمريم اوبۀ اوچې شوې دى او د دې واښۀ اوچ شوى دى ټول شينکے ختم شوے دے او يو شين بوټے هم پاتې نۀ دے. ⑦ نو په دې وجه خلق د خپل ټول مال دولت او سامان سره خاروَلو د وادى نه تېرېږى. ⑧ د موآب د حد ټولو پولو سره د ژړا آوازونه راتميږى. دا ژړا د اجلائم او بير ايليم په ښارونو کښې اورېدلے شى. ⑨ د ديبون ښار سره سيند په وينه باندې سور دے او خُدائ پاک به د هغه ځائ په خلقو باندې د هغې نه هم زيات مصيبت راولى. ازمرى به په هغوئ حمله وکړى چې څوک د موآب نۀ بچ وتې وى او په هغوئ هم څوک چې لا په مُلک کښې وى.

موآبيان د نااُميدۍ په حالت کښې

۱۶ ① د سلع نه د مُلک حکمران ته په کلنګ کښې ګډُورى ورولېږه. دا د صحرا په لاره د صيون لور غرۀ ته ورولېږه. ② د موآب ښځې د ارنون سيند په غاړه باندې د هغه مارغانو په شان دى چې د جالې نه شړلے شوى وى. ③ هغوئ ژاړى او وائى، "زمونږ مدد وکړئ، زمونږ دشمنانو نه زمونږ حِفاظت وکړئ. د هغوئ د حملې نه مونږ بچ کړئ. اوس چې مونږ راتښتېدلى يُو نو مونږ سره دوکه مۀ کوئ. ④ زمونږ مهاجر پرېږدئ چې ستاسو په مُلک کښې ايسار شى. څوک چې هغوئ تباه کول غواړى هغوئ نه ورله پناه ورکړئ." ظلم زياتے او تباهى به ختم شى او څوک چې د نقصان رسولو کوشش کوى نو هغوئ به مخ د زمکې نه ورک شى. ⑤ بيا به د داؤد د اولاد يو کس بادشاه شى او هغه به په وفادارۍ او مينې سره په خلقو باندې حکومت کوى. هغه به په صحيح کار کولو کښې تېزى کوى او ګورى به چې د اِنصاف نه کار اخستے شوے دے. ⑥ مونږ د موآب د غرور په حقله اورېدلى دى. هغوئ مغروره، کبرژن، خود غرضه او سپين سترګې دى. خو د هغوئ لاپې عبث دى. ⑦ د موآب خلق په خپل حال باندې ژاړى، هغوئ په سلګو سلګو د قيرحراست ښار کشمش يادوى، د هغوئ حالت بدترين دے. ⑧ د حسبون پټى او د سبماه د انګورو باغونه تباه شوى دى، دا د انګورو هغه باغونه وُو چې د شرابو سره به يې د قومونو حکمرانان نشه کېدل. په يو وخت کښې د يعزير ښار پورې او په صحرا کښې نمرخاتۀ طرف ته او نمرپرېواتۀ طرف ته د مړ درياب بلې غاړې پورې د دې څانګې رسېدلې دى. ⑨ خو اوس زۀ د سبماه د انګورو باغونو دپاره هم هغه شان ژاړم لکه څنګه چې د يعزير دپاره ژاړم. د حسبون او اِلىعالى دپاره زما اوښکې توئيږى، ځکه چې د فصل لَو نۀ کيږى چې خلق ورسره خوشحاله شى. ⑩ د باغونو نه خندا او خوشحالى غيبه شوې ده. د انګورو په باغونو کښې يو کس هم آوازونه نۀ کوى او نۀ سندرې وائى. هيڅ څوک هم انګور نۀ چخنى کوى چې رس ترينه وباسى، ولې چې ما د خندا نعرې ختمې کړې دى. ⑪ زړۀ مې لکه د رباب په ساز کښې د موآب د غمه چوى، او زما زړۀ د قيرحراست دپاره غمژن دے. ⑫ د موآب خلق هسې خپل ځانونه سترى کوى او هغوئ په غرونو باندې زيارتونو او خپلو عبادتخانو ته د سوال دپاره ځى، دا به دوئ له هيڅ فائده ورنۀ کړى. ⑬ دا هغه پېغام وو چې مالِک خُدائ د موآب په حقله مخکښې ورکړے وو. ⑭ او اوس مالِک خُدائ فرمائى، "پوره په درې کاله کښې به د موآب لوئ مال دولت ختم شى. او د دې د ډېرو خلقو نه به صرف يو څو ژوندى پاتې شى، او هغوئ به ډېر کمزورى وى."

د خُدائ پاک شام او اِسرائيل له سزا ورکول

۱۷ (۱) دا د دمشق په حقله پيغام دے، ”د دمشق ښار به تباه شى، او دا به تش د کنډرو يو ډېرے پاتې شى. (۲) د عروعير
ښارونه به د همېشه دپاره په کنډرو بدل شى. دا به د ګډو او څاروو دپاره د څرن زمکه وګرځى، چې هيڅ څوک به يې ترې نه نهٔ
شړى. (۳) د اِسرائيل پاخهٔ ښارونه به تباه شى او د دمشق بادشاهى به ختمه شى. کوم شاميان چې ژوندى پاتې وى نو هغوئ به
د بنى اِسرائيلو په شان د شرم سره مخ شى. ما مالِک خُدائ، ربُ الافواج دا فرمائيلى دى. (۴) په هغه ورځ به د اِسرائيل دبدبه
ختمه شى او د دې مالدارى به په غريبئ بدله شى. (۵) اِسرائيل به د يو داسې پټى په شان وى چې غله ترې نه رېبلے شوې او
راغونډه کړے شوې وى، دا به داسې وى لکه چې د رفائيم په وادئ کښې يو پټے ښاړ پروت وى او چې د دې نه هر څهٔ وړلے
شوى وى. (۶) خو صرف يو څو کسان به پاتې شى او اِسرائيل به د زيتُونو د داسې ونې په شان وى چې د هغې نه ټول زيتون
راټول کړے شوى وى خو صرف دوه درې دانې يې په آخرى سر باندې او يا يو څو يې په لاندې څانګو کښې پاتې وى. ما مالِک
خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک دا فرمائيلى دى.“ (۷) په هغه وخت به خلق به خپل خالِق بهروسه کوى، او هغوئ به د بنى
اِسرائيلو په مقدس ذات منحصر وى. (۸) هغوئ چې په خپلو لاسونو کومې قربان‌ګاه جوړې کړې دى هغوئ به په دې باندې نور
يقين نهٔ ساتى، او د اشيرې بُت په نښو او د خوشبودارو مصالحو سوزولو په قربان‌ګاه باندې به يې اعتبار ختم شى. (۹) په هغه
وخت به د هغوئ پاخهٔ ښارونه شاړ او ويجاړ شى او د هغه ښارونو په شان به په کنډرو بدل شى لکه څنګه چې حِويانو او
اموريانو په هغه وخت کښې پرېښى وُو چې هغوئ د بنى اِسرائيلو نه تښتېدل. (۱۰) افسوس، تاسو خپل د خلاصون خُدائ پاک
هېر کړے دے او هغه مضبوط ګټ درته نهٔ دے ياد چې تاسو پرې پناه اخستے شئ. خو تاسو د پردى مُلک د معبود د عبادت
دپاره ښائسته باغونه کَرلى دى. (۱۱) خو چې کله تاسو کَرلى وى نو کهٔ هم په هغه سحر دا غوټئ او ګلونه هم شى، نو هيڅ پېداوار
به يې نهٔ وى. تشه بيمارى او لاعلاجه درد به درته ملاوېږى.

د دشمن د قومونو شکست خوړل

(۱۲) بې‌شمېره قومونه د سمندر د شور په شان شور کوى، هغوئ داسې شور کوى لکه چې لوئې لوئې چپې په خپلو کښې
جنګېږى. (۱۳) اګر کهٔ هغوئ د سمندر د تېزو چپو په شان شور کوى، خو خُدائ پاک به هغوئ خاموش کړى او هغوئ به
وتښتى. هغوئ به داسې تښتى لکه څنګه چې هوا بوس زغلى، يا څنګه چې دوړې په طوفان کښې الوځى. (۱۴) په ماښام کښې به
اِسرائيل سخت وېرېږى، خو تر سحره به د هغوئ ټول دشمنان مړهٔ وى. دا به د هغوئ قسمت او اَنجام وى چې څوک زمونږ د
لوټ کولو کوشش کوى.

د خُدائ پاک ايتهوپيا له سزا ورکول

۱۸ (۱) په هغه مُلک افسوس په کوم کښې چې د وزر آواز اورېدلے شى، او چرته چې د ايتهوپيا سيندونه بهېږى. (۲) د هغه
مُلک نه د نيل درياب ته سفيران په داسې کشتو کښې ځى چې د لوخو نه جوړې وى. اے تېزو پيغام وړونکو، ځئ. هغه لوړو
لوړو او د هوارې څرمنې خلقو له پيغام يوسئ د چا نه چې ټوله دُنيا ېرېږى، هغه مضبوط او جنګيالى قوم له پيغام يوسئ، د چا
مُلک چې په سيندونو باندې تقسيم دے. (۳) څوک چې په زمکه اوسېږى نو هغوئ ټول دا واورئ. هغه نښې ته وګورئ چې د
غرونو په سرونو به ښکاره شى. او چې بيګل غږېږى نو غوږ ورته ونيسئ. (۴) مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”زهٔ به خپل د
استوګنې ځائ نه په خاموشئ سره ګورمه. خو زما دا خاموشى به داسې وى لکه د تکنې غرمې د شُغلې په شان يا د لَو په وخت
د سحر د پرخې په شان.“ (۵) د انګورو راټولولو نه مخکښې، کله چې دا ټول ګلونه وغورزوى او انګور په پخېدو وى، نو مالِک
خُدائ به حبشيان داسې په آسانئ سره تباه کړى لکه چې د بوټو قينچيانې د انګورو د بوټى نه څانګې پرې کوى. (۶) د هغوئ د
فوجيانو لاشونه به مارغانو او ځنګلى ځناورو ته پراتهٔ وى. په اوړى کښې به هغوئ د مارغانو خوراک وى او په ژمى کښې به د
ځناورو خوراک وى. (۷) يو وخت به هغه مضبوط او جنګيالى قومونه چې اوچت او هوارې څرمنې دى، د چا نه چې ټوله دُنيا

يريږى مالِک خُدائ ربُ الافواج ته به د هغه مُلک نه نذرانې راوړى، کوم مُلک چې په سيندونو باندې تقسيم شوے دے. هغوئ به
د صيون ښار ته راشى، چرته چې مالِک خُدائ ربُ الافواج استوګنه کوى.

د خُدائ پاک مِصريانو له سزا ورکول

۱۹ (۱) دا پېغام د مِصر په حقله دے. ګورئ، مالِک خُدائ مِصر ته د تېزې ورېځې دپاسه راروان دے. د مِصريانو بُتان د
هغهٔ په وړاندې لړزيږى او د مِصر خلق خپله حوصله بائيلى. (۲) مالِک خُدائ فرمائى، "زهٔ به په مِصر کښې خانه جنګى راولم
نو ورور به د ورور خِلاف شى او ګاونډى به د ګاونډى خِلاف شى. ښار به د ښار خِلاف شى او بادشاهى به د بادشاهئ خِلاف
شى. (۳) مِصريان به حوصله بائيلى او زهٔ به د هغوئ منصوبې ګډې وډې کړم. هغوئ به د بُتانو، د مړو د روحونو والا نه او
فالګرو نه مشورې اخلى. (۴) زهٔ به مِصر يو ظالم مالِک ته حواله کړم، يو طاقتور بادشاه به په هغوئ حکومت کوى. ما مالِک
خُدائ، ربُ الافواج دا فرمائيلى دى." (۵) د نيل په درياب کښې به اوبهٔ کمې شى او درياب به مکمل اوچ شى. (۶) کله چې د
درياب نِهرونه په کمېدو شى او اوچيږى نو د دې نه به خراب بوئ څى. لوخې او جاړې به اوچې شى، (۷) او د نيل درياب په
غاړه چې څومره بوټى دى هغه به اوچ شى. او د درياب سره نزدې ټول کَرلے شوى پټى به اوچ شى او په هوا کښې به والوځى.
(۸) ماهيګير به فرياد کوى او ژاړى به، د کُنډو او د جالونو والا به غمژن وى. (۹) جولاګان او څوک چې د لټې جامې جوړوى
به نااُميده وى. (۱۰) د کپړې جوړوونکى به سخت مايُوسه وى، او ټول کاريګر به پرېشانه وى. (۱۱) د ضُعن ښار مشران کم عقل
دى. د مِصر د بادشاه ښهٔ هوښيار مشيران کم عقلې مشورې ورکوى. چې تاسو دا جرأت څنګه کولے شئ چې فِرعون بادشاه ته
ووايئ چې، "مونږ عالمانو شاګردان او د پخوانو بادشاهانو اولاد يُو." (۱۲) اے د مِصر بادشاه، ستا هغه هوښيار مشيران چرته
دى؟ هغوئ دې معلوم کړى او تا ته دې ووائى چې مالِک خُدائ ربُ الافواج د مِصر دپاره څهٔ منصوبې لرى. (۱۳) د ضُعن
مشران کم عقل دى او د ميمفِس مشرانو دوکه خوړلې ده. دغه مشرانو مِصر بې لارې کړے دے. (۱۴) مالِک خُدائ هغوئ کم
عقل کړى دى، نو د هغوئ ټولې مشورې غلطې دى. هغوئ مِصر داسې ګډ وډ کړے دے لکه چې يو شرابى په نشه کښې په خپلو
اولټو کښې ښوئيږى. (۱۵) او مِصر به هيڅ هم نهٔ شى کولے، کهٔ مشر وى او کهٔ کشر، کهٔ لوئ وى او کهٔ وړوکے.

د مِصريانو د مالِک خُدائ عبادت کول

(۱۶) په هغه ورځ به مِصريان د ښځو په شان کمزورى وى. چې مالِک خُدائ ربُ الافواج هغوئ له د سزا ورکولو دپاره لاس
اوچت کړى نو هغوئ به د يرې نه ولړزيږى. (۱۷) او د يهوداه مُلک په وجه به په مِصريانو باندې يره راشى، هر چا ته چې د
يهوداه نوم واخستلے شى نو هغه به ويريږى، دا د هغه منصوبې په وجه چې مالِک خُدائ ربُ الافواج د هغوئ خِلاف تياره کړې
ده. (۱۸) په هغه وخت کښې به د مِصر په پينځو ښارونو کښې عبرانى ژبه وئيلے شى. د هغه ځائ خلق به د مالِک خُدائ ربُ
الافواج په نوم د وفادارئ قسمونه کوى. په هغه ښارونو کښې به د يو ښار نوم "د نمر ښار" وى. (۱۹) په هغه وخت کښې به د
مِصر د مُلک په مينځ کښې د مالِک خُدائ دپاره يوه قربانګاه وى او د مِصر په سرحد باندې به د کاڼى يو يادګار وى چې هغهٔ ته
وقف شوے وى. (۲۰) دا به په مِصر کښې د مالِک خُدائ ربُ الافواج د موجودګئ نښې وى. کله چې هلته د خلقو سره ظلم
زياتے کيږى او د مدد دپاره مالِک خُدائ ته آواز وکړى، نو هغه به د هغوئ د بچ کولو دپاره خلاصونکے ورلېږى. (۲۱) مالِک
خُدائ به د مِصر خلقو ته خپل ځان څرګند کړى او هغوئ به يې قبول کړى او د هغهٔ عبادت به کوى او هغهٔ ته به قربانۍ او
نذرانې پېش کوى. هغوئ به د هغهٔ سره پاخهٔ لوظونه وکړى او خپلې وعدې به ورسره پوره کوى. (۲۲) مالِک خُدائ به مِصريانو
له سزا ورکړى، خو هغه به يې بيا روغ کړى. هغوئ به هغهٔ ته راوګرځى او هغه به د هغوئ سوال قبول کړى او هغوئ به روغ
کړى. (۲۳) په هغه وخت کښې به د مِصر او اسور په مينځ کښې يوه لويه لار وى. او د دواړو مُلکونو خلق به د يو بل مُلک ته ځى
راځى او د مِصر او اسور قومونه به په يو ځائ عبادت کوى. (۲۴) په هغه وخت کښې به بنى اِسرائيل د مِصر او اسور سره
ملګرے شى او دا درې واړه قومونه به د ټولې دُنيا دپاره د برکت سبب جوړ شى. (۲۵) مالِک خُدائ ربُ الافواج به دې قومونو له
برکت ورکړى او ووبه فرمائى، "اے مِصريانو، زما خلقو، اے اسوريانو، تاسو ما پيدا کړى يئ، اے بنى اِسرائيلو، تاسو زما

غوره شوی خلق يئ نو تاسو له زۀ برکت درکوم.“

د يو پېغمبر نښه ښرګندول

٢٠ ① په کوم کال چې د اسور د بادشاه د سرجون په حُکم د اسوريانو د لښکر فوجی مشر په اشدود ښار باندې حمله وکړه او دا يې قبضه کړو، ② په هغه وخت کښې مالِک خُدائ د آموص زوئ يشعياه ته فرمائيلی وُو چې هغه څپلی او د ټاټ هغه جامې وباسی کومې چې هغۀ اغوستې وې. نو هغۀ دا حُکم ومنلو او بربنډ او بغېر د څپلو نه روان شو. ③ نو بيا مالِک خُدائ وفرمائيل، ”زما خِدمت کوونکے يشعياه درې کاله بربنډ او بغېر د څپلو نه ګرځېدلے دے. دا د هغې نښه ده چې په مِصر او ايتهوپيا باندې به څۀ کيږی. ④ د اسور بادشاه چې د دې دوو مُلکونو نه قېديان نيولی دی نو هغوئ به بربنډ بوځی. زلمی او بوډاګان به د څپلو نه بغېر او بربنډ روان وی، د هغوئ کوناټی به ښکاری، دا به د مِصر دپاره د شرم خبره وی. ⑤ چا چې په ايتهوپيا باندې يقين ساتلے وی او په مِصر باندې يې لافې وهلې وی نو هغوئ به مايوسه شی او وبه شرمېږی. ⑥ کله چې هغه وخت راشی نو کوم خلق چې د فلسطيه د سمندر په غاړه اوسيږی نو هغوئ به ووائی، وګورئ، په هغه خلقو څۀ وشول چې په چا باندې مونږ دا يقين کولو چې مونږ به د اسور د بادشاه نه بچ کړی. خو اوس زمونږ دپاره د خلاصی لار هم نشته.“

د بابل د زوال پېشګوئي

٢١ ① دا پېغام د بابل په حقله دے، چې درياب سره په صحرا کښې دے. لکه څنګه چې په صحرا کښې تاوېدونکے باد چليږی دغه شان به افت د صحرا نه راشی، او يروونکے مُلک به درباندې حمله وکړی. ② ما د خرابو حالاتو په حقله يوه رويا يعنې د وېښې خوب ليدلے دے، ما وکتل چې دوکه باز دوکې کوی او تباه کار تباهی کوی. اے د عيلام لښکره، حمله وکړه. اے د مادی لښکره، ښار محاصره کړه. د بابل په وجه چې کوم مصيبت راغلے دے نو خُدائ پاک به هغه ختم کړی. ③ نو په دې وجه زۀ د يرې او درد سره مخ شوے يم، او دا درد داسې دے لکه چې ښځه يې د ماشوم د پېدا کولو په وخت لری. زۀ چې څۀ اورم نو په ما بد لګی او چې څۀ ګورم نو يرېږم. ④ زما زړۀ درزيږی او رېږم. اول به ماښام په ما ډېر ښۀ لګېدو خو اوس د تيارې نه زۀ يرېږم. ⑤ ګورم چې لوئ خوراک تيارېږی، د خلقو د کښېناستو دپاره قالينونه غوړېدلی دی. هغوئ خوراک څښاک کوی، ”پاڅئ، اے آفسرانو، خپل ډالونه تيار کړئ.“ ⑥ بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”لاړ شه او يو محافظ ودروه او هر څيز چې هغه ګوری نو د هغې خبر به راوړی. ⑦ چې څنګه هغه دوو آسونو والا جنګی ګاډی وګوری يا په خرونو او اوښانو باندې سوارۀ کسان ووينی، نو هغه دې ښۀ بېدار اوسی.“ ⑧ بيا څوکيدار آواز وکړو، ”مالِکه خُدايه، زۀ په خپل ځائ باندې د څوکيدارۍ دپاره شپه او ورځ ولاړ يم. ⑨ اوس وګورئ، د دوو آسونو والا جنګی ګاډی راروانه ده چې يو سړے پکښې سور دے.“ څوکيدار ووئيل، ”بابل ختم شوے دے. د بابل ټول بُتان ټوټې ټوټې شوی دی او په زمکه باندې خوارۀ وارۀ پراتۀ دی.“ ⑩ اے زما خلقو، تاسو د غنمو په شان په درمند باندې غوبل شوی يئ، خو اوس زۀ تاسو ته يو ښۀ زېرے اوروم چې ما د مالِک خُدائ ربُ الافواج نه اورېدلے دے، چې هغه د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک دے.

د ادوم په حقله پېغام

⑪ دا پېغام د ادوم په حقله دے. د ادوم نه ما ته چا آواز وکړو، ”څوکيداره، دا شپه به کله تېرېږی؟ سحر ته څومره وخت پاتې دے؟“ ⑫ نو ما جواب ورکړو، ”سحر راتلونکے دے، خو شپه به بيا راځی. کۀ تۀ بيا تپوس کول غواړې، نو بيا راشه او تپوس وکړه.“

د عربو په حقله پېغام

۱۳ دا پیغام د عربو په حقله دے. اے د ددان قافِلو، د عربو په شاړ مُلک کښې شپه تېره کړئ. ۱۴ اے د تیما خلقو، کوم خلق
چې تږی دی نو هغوئ له اوبۀ ورکوئ. او مهاجرو له خوراک ورکوئ، ۱۵ ځکه چې هغوئ د تُورو نه تښتی، او د داسې خلقو نه
چې تُوره په لاس او تیر کمان په غاړه د هغوئ سره سخت جنګېدلی وی. ۱۶ بیا مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل، "پوره په یو کال
کښې دننه دننه به د قیدار شان او شوکت ختم شی. ۱۷ د قیدار صرف یو څو غشی او لینده چلوونکی سړی به پاتې شی. ما
مالِک خُدائ، د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک دا فرمائیلی دی."

د یروشلم په حقله پېغام

۲۲ ۱ دا پېغام د رویا د وادئ د یروشلم په حقله دے. څۀ شوی دی؟ دا ټول خلق ولې د کورونو چتونو ته د خوشحالۍ
دپاره خېژی؟ ۲ ټول ښار بېقراره دے او د شور شرابې نه ډک دے. ستاسو مړی په تُوره نۀ دی قتل کړے شوی او نۀ په
میدانِ جنګ کښې مړۀ دی. ۳ ستاسو ټول مشران وتښتېدل او هغوئ لا یو غشے هم نۀ وو ویشتلے چې ونیولے شول. باقی
خلقو هم د تښتېدو کوشش وکړو خو هغوئ هم قېد کړے شول. ۴ ځکه ما ووئیل، "ما پرېږده چې په چغو چغو وژاړم. ما له د
تسلی راکولو کوشش مۀ کوئ. ما پرېږدئ چې د خپلو خلقو دپاره وژاړم، زۀ ګورم چې هغوئ تباه کیږی." ۵ په حقیقت کښې
مالِک خُدائ، ربُ الافواج دا وخت راوستے دے. د رویا په وادئ کښې ګډوډی ده، خلق هیبتناکې منډې وهی او د هغوئ د ژړا
چغې غرونو ته رسی. ۶ د عیلام د مُلک نه په آسونو سوارۀ فوجیان راغلل، چې کمان او غشی ورسره وُو. او د قیر د مُلک
فوجیانو خپل ډالونه راخستی وُو. ۷ د یهوداه بهترینې وادیانې د جنګی ګاډو نه ډکې وې، په آسونو سوارۀ فوجیان د یروشلم د
دروازو په مخکښې حملې دپاره ولاړ وُو. ۸ یهوداه چې د خپل تحفُظ دپاره څومره بندوبست کړے وو هغه ختم شوے دے. په
هغه ورځ تاسو څۀ وکړل؟ په هغه وخت کښې تاسو په هغه وسله باندې بهروسه وکړه کومه چې د ځنګل کور نومې ځائ کښې
ساتلے شوې وه. ۹-۱۰ په یروشلم کښې تاسو د هغه ځایونو جائزه واخسته چرته چې دېوالونو مرمت غوښتو. تاسو په
یروشلم کښې د ټولو کورونو معائنه وکړه او څۀ کورونه مو د دې دپاره راغورزول چې د ښار د دېوالونو د مرمت کولو دپاره
تږې نه کانړی واخلئ. د اوبو جمع کولو دپاره، ۱۱ تاسو د ښار د دېوالونو په مینځ کښې د هغه اوبو رایسارولو دپاره تالاب جوړ
کړو کومې اوبۀ چې د زوړ ډنډ نه رابهېدلې. خو تاسو خُدائ پاک ته هیڅ توجو ونۀ کړه، چې هغۀ ډېر د پخوا نه د دې هر څۀ
منصوبه جوړه کړې وه او هغۀ داسې وکړل. ۱۲ بیا مالِک خُدائ پاک ربُ الافواج تاسو ته آوازونه کول چې ژړا او ماتم کوئ،
خپل سرونه کل کړئ او د ټاټ جامې واغوندئ. ۱۳ خو د هغې په ځائ، تاسو خندا او خوشحالی کوله. تاسو څاروی او ګډې
حلالې کړې چې وې خورئ او تاسو مے څښل. تاسو وئیل، "مونږ له ښۀ خوراک څښاک په کار دے، ځکه چې سبا به مړۀ یُو."
۱۴ مالِک خُدائ ربُ الافواج په خپله ما سره خبرې وکړې او راته یې وفرمائیل، "ترڅو پورې چې تاسو ژوندی یئ نو دا بد عمل
به درته هیڅکله معاف نۀ شی. ما، مالِک خُدائ پاک، ربُ الافواج دا فرمائیلی دی."

د شبنا دپاره خبردارے

۱۵ مالِک خُدائ پاک، ربُ الافواج ما ته وفرمائیل چې، "شبناه له لاړ شه، چې هغه د شاهی خاندان اِنتظام کوونکے دے او
هغۀ ته ووایه، ۱۶ تۀ دلته څۀ کوې؟ تا له دلته د خپل قبر جوړولو اجازت چا درکړے دے؟ تۀ څوک یې چې دلته به د ځان
دپاره په اوچت ځائ کښې مزار جوړ کړې او په ګټ کښې د ځان دپاره قبر جوړ کړې؟ ۱۷ اے سړیه، مالِک خُدائ به دې
راونیسی او لرې به دې وغورزوی. ۱۸ هغه به تا د پندوسکی په شان ګول مول کړی او یو بل لوئ مُلک ته به دې وغورزوی. او
تۀ به هلته مړ شې، او ستا ښائسته جنګی ګاډی به هم هلته پرتې وی. ولې چې تۀ د خپل نېک د خاندان دپاره د بېعزتۍ سبب
جوړ شوے یې. ۱۹ مالِک خُدائ فرمائی، زۀ به تا د خپلې عُهدې نه لرې کړم او د خپل اوچت مقام نه به دې راکوز کړم. ۲۰
په هغه ورځ به زۀ خپل خِدمتګار د خِلقیاه زوئ اِلیاقیم راوغواړم. ۲۱ زۀ به هغۀ ته ستا سرکاری چُوغه او کمربند ورواچوم او
تا چې کوم اختیارات لرل نو هغه ټول به هغۀ له ورکړم. هغه به د یروشلم او د یهوداه د خلقو د پلار په شان وی. ۲۲ زۀ به هغۀ
له د داؤد د خاندان چابیانې ورکړم. چې کومه دروازه هغه کولاو کړی هغه به څوک بندولے نۀ شی او چې کومه دروازه هغه بند

کړی هغه به څوک کولاولے نهٔ شی. (۲۳) زهٔ به هغهٔ یوه لویه مرتبه ورکړم لکه څنګه چې په دېوال کښې مېخ کلک لګېدلے وی، او دا به د هغهٔ د خاندان دپاره د عزت سبب وګرځی. (۲۴) بیا به د هغهٔ د پلار د خاندان ټول وزن په هغهٔ باندې راځوړند شی. او د هغهٔ ټول اولاد او خپلوان به د لوښو په شان د وړې پیالۍ نه واخله تر غټ مرتبان پورې به دې مېخ پورې راځوړند وی. (۲۵) ربُ الافواج وفرمائیل، یو وخت به راشی چې دا کلک لګېدلے مېخ به راوغورزېږی او چې په دې باندې څهٔ هم راځوړند وی نو هغه به مات شی. مالِک خُدائ دا فرمائیلی دی.“

د صور ښار په حقله پېشګوئی

۲۳ (۱) دا پېغام د صور په حقله دے. اے د ترسیس سمندری جهازونو وژاړئ. ځکه چې په صور کښې قلعه او کورونه تباه دی، په قبرص کښې چې تاسو کومه خبره اورېدلې وه هغه رښتیا ده. (۲) اے د سمندر د غاړې اوسېدونکو ماتم وکړئ. اے د صیدا سوداګرو، تاسو ماتم وکړئ. ستاسو تاجران به د سمندر نه تېرېدل (۳) او په ژورو اوبو کښې به یې سفر کولو او د مِصر غله به یې تاسو له رارسوله، ولې چې تاسو به د نیل د دریاب د غاړې نه ګټه اخستله او دغه شان تاسو د ټولو قومونو دپاره د تجارت مرکز وے. (۴) خو اوس تهٔ شرمېدلے یې، اے د صیدا ښارېې. د سمندر قلعه بند ښار صور وائی، ”زهٔ بې‌بچو یمه، زما هیڅ زامن او لوڼه نشته.“ (۵) کله چې مِصریانو ته د صور خبر مِلاو شی نو هغوئ به په غم اخته شی. (۶) اے د سمندر د غاړې خلقو، تاسو د خفګان نه وژاړئ. او ترسیس ته د تښتېدو کوشش وکړئ. (۷) آیا دا ستاسو خوشحاله ښار دے کوم چې ډېر د پخوا نه آباد دے؟ آیا دا هغه ښار دے چې خپل اوسېدونکی یې لرې مُلکونو ته ولېږل چې کورونه جوړ کړی. (۸) په صور باندې دا افت چا راوستے دے، هغه صور ښار چې به یې بادشاهتونه جوړول؟ د هغې سوداګر شهزادګان وُو او د هغې تاجران عزتمند ګڼلے شول. (۹) خو دا د مالِک خُدائ ربُ الافواج منصوبه وه چې هغه به ټول د شان او شوکت والا خلق سپک کړی، او عزتمند کسان به وشرموی. (۱۰) اے د ترسیس خلقو، د خپلې علاقې نه خوارهٔ شئ لکه څنګه چې د نیل دریاب د غاړو نه اوړی. نور تاسو پابند نهٔ یئ. (۱۱) مالِک خُدائ په سمندر باندې لاس اوچت کړے دے او بادشاهۍ یې لړزولې دی. هغهٔ حُکم کړے دے چې ستاسو قلعې دې تباه شی. (۱۲) هغهٔ وفرمائیل، ”اے د صیدا خلقو، ستاسو خوشحالی ختمه شوې ده او ستاسو خلقو سره ظلم زیاتے شوے دے. کهٔ هغوئ قبرص ته هم وتښتی، نو آرام به ورته مِلاو نهٔ شی.“ (۱۳) د بابل مُلک ته وګورئ. د دې مُلک خلق برباد شوی دی. اسوریانو د هغوئ مُلک د ځنګلی ځناور کور جوړ کړے دے. اسوریانو د محاصرې برجونه جوړ کړل او د هغوئ قلعې یې بربادې کړې. او د ملبې ډېرے یې ترینه جوړ کړے دے. (۱۴) اے د ترسیس سمندری جهازونو د خفګان نه وژاړئ. ولې چې ستاسو قلعه تباه شوې ده. (۱۵) یو داسې وخت راروان دے چې صور به اویا کاله دپاره هېر کړے شی، چې اویا کاله د یو بادشاه د عُمر برابر وی. کله چې هغه کالونه ختم شی، نو صور به بحال شی لکه څنګه چې سندره د کنجرې په حقله وئیلے شی، (۱۶) ”اے غریبې هېرې شوې کنجرې. خپله بینجو واخله او په ښار کښې وګرځه، ساز غږوه او خپلې سندرې بیا بیا وایه، نو چې داسې یو ځل بیا یاده کړے شې.“ (۱۷) کله چې هغه اویا کاله تېر شی، نو مالِک خُدائ به صور له موقع ورکړی چې هغه بیا د کنجرې په شان پخوانے کاروبار شروع شی او د صور لېن دېن به د زمکې په مخ د ټولو بادشاهتونو سره وی. (۱۸) خو دا ښار چې په تجارت کښې کومه ګټه کوی نو هغه به مالِک خُدائ ته وقف کیږی. دا پیسه به نهٔ شی جمع کولے، خو چې څوک د مالِک خُدائ په حضور کښې پاتې کیږی نو هغوئ به په دې پیسو باندې ښهٔ کافی خوراک او ښائسته لباس اخلی.

د مالِک خُدائ دُنیا له سزا ورکول

۲۴ (۱) ګوره، مالِک خُدائ به زمکه ورانه ویجاړه کړی او هم داسې شاړه به یې پرېږدی. هغه به د زمکې مخ کندې کپرې کړی او د دې خلق به خوارهٔ وارهٔ کړی. (۲) هیڅ څوک به بچ پاتې نهٔ شی، کهٔ هغه اِمامان وی یا عام خلق، مالِک وی کهٔ نوکر، مالِکه وی کهٔ نوکره، خرڅوونکی وی یا اخستونکی، قرض ورکوونکی یا قرض اخستونکی، کهٔ قرضدار وی او کهٔ مالدار وی. (۳) زمکه به په مکمل طور ورانه ویجاړه او لوټ کړے شی، مالِک خُدائ دا هر څهٔ فرمائیلی دی. (۴) زمکه اوچیږی او

خُشکېږی، ټوله دُنيا به اوچه شی او مړاوې به شی، د دې لوئ لوئ خلق به فنا شی. ۵ خلقو دُنيا پليته کړې ده ځکه چې هغوئ
د خُدائ پاک قانون مات کړے دے او هغه لوظ يې مات کړے دے کوم يې چې د همېشه دپاره ورسره کړے وو. ۶ نو په دې
وجه به زمکه لعنتی شی او نقصان به ورته ورسی، او چې د دې خلقو څۀ بد عمل کړے دے نو د هغې بدله ورته ملاوېږی. نو په
دې وجه د دُنيا خلق کم شول او ډېر لږ خلق ژوندی پاتې شول. ۷ د انګورو بوټی اوچ شوی دی او مے کم شوی دی. هر
څوک چې مخکښې خوشحاله وُو نو هغه اوس خفه دی، ۸ او د هغوئ د رباب او د تمبل خوشحالی نه ډک سازونه او د جشن
آوازونه بند شوی دی. ۹ اوس خلق د ميو سندرې نۀ وائی، بلکې شراب په هغوئ باندې تراخۀ لګی. ۱۰ ښار برباد شوے
دے او د هر يو کور دروازه کلکه بنده ده چې څوک ورننه نۀ وځی. ۱۱ په کوڅو کښې خلق چغې وهی چې مے ختم شوی دی.
هره خوشحالی ختمه شوې ده، خوشحالی د زمکې نه ورکه شوې ده. ۱۲ ښار په کنډر بدل شوے دے او د دې دروازې ذرې
ذرې شوې دی. ۱۳ نو په ټوله دُنيا کښې هر يو قوم سره به هم داسې کيږی. صرف لږ خلق به پاتې شی داسې لکه چې د زيتُونو
راټولولو نه پس هم لږ پاتې وی او يا د انګورو د راشوکولو نه پس هم په باغ کښې يو څو دانې پاتې وی. ۱۴ خو چې کوم لږ
کسان ژوندی پاتې وی نو هغوئ به د خوشحالۍ سندرې وائی. څوک چې د نمرپرېواتۀ طرف ته وی هغوئ به د مالِک خُدائ لوئی
بيانوی، ۱۵ د نمرختاۀ په طرف مُلکونو کښې د مالِک خُدائ ثناء صِفت کوئ. کوم خلق چې د سمندر په غاړه اوسېږی نو
هغوئ دې د مالِک خُدائ ثناء صِفت کوی، کوم چې د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک دے. ۱۶ مونږ د دُنيا د آخری سرونو نه سندرې
اورو، هغه سندرې چې صادق خُدائ پاک ته لوئی ورکوی. خو زما زړۀ د غمه ډک دے. زما دپاره ژاړئ ځکه چې زۀ دوړېږم.
دوکې تر اوسه موجودی دی او هر طرف ته دوکه باز دی. ۱۷ اے د دُنيا خلقو واورئ. يره، کندې او دامونه ستاسو دپاره تيار
دی. ۱۸ هر څوک چې د يرې نه تښتېدل غواړی نو هغه به په کنده کښې پرېوځی او هر څوک چې د کندې نه ځان خلاصوی نو
په دام کښې به ګېرېږی. د آسمان نه به ډېر دروند باران ورېږی او د زمکې بنيادونه به ولړزېږی. ۱۹ زمکه به وچوی، خوځېږی
به او زنګيږی به. ۲۰ زمکه به د شرابی نشه کوونکی په شان زنګېږی او داسې رپېږی لکه چې په طوفان کښې چې چوپال
خوځېږی. دا د ګناه په وجه درَنه شوې ده، دا به راوغورزېږی او بيا به هيڅکله پا نۀ څی. ۲۱ په هغه وخت به مالِک خُدائ
آسمانی طاقتونو له او د زمکې بادشاهانو له به سزا ورکړی. ۲۲ هغوئ به ګرفتار کړے شی او په يوه قيدخانه کښې به بند کړے
شی او بڼۀ موده پس به ورته سزا ورکړے شی. ۲۳ نو سپوږمۍ به توره شی او د نمر رڼا به کمه شی، ځکه چې مالِک خُدائ
ربُ الافواج به حکومت کوی. هغه به په يروشلم کښې د صيون په غرۀ باندې د مشرانو په وړاندې شان او شوکت سره بادشاهی
کوی.

د ثناء صِفت يو حمد

۲۵ ۱ اے مالِکه خُدايه، تۀ زما خُدائ پاک يې، زۀ به ستا درناوے کوم او ستا د نوم ثناء صِفت به کوم. تا عجيبه عجيبه
کارونه کړی دی، تا چې ډېر پخوا کومې منصوبې جوړې کړې وې، تا بېشکه هغه د وفادارۍ سره پوره کړې دی. ۲ تا
ښارونه نه د ملبو ډيری جوړ کړی دی، او د هغوئ د پَخو دېوالونو قلعې دې په کنډراتو بدل کړی دی. د پردی مُلک د خلقو د
قلعې په شان محلونه داسې خاورې شوی دی چې بيا به هيڅکله ورته ښار ونۀ شی وئيلے او نۀ به کله دوباره آباد کړے شی.
۳ نو په دې وجه د تکړه قومونو خلق به ستا ثناء صِفت کوی، او د ظالمانو قومونو په ښارونو کښې به ستا نه يره کيږی. ۴
تۀ د غريبانانو حفاظت کوونکے يې، او د مصيبت په وخت کښې د ضرورتمندو حِفاظت کوونکے يې. تا هغوئ له د طوفانونو
نه پناه ورکړې ده، او د سوزونکی ګرمۍ نه دې سورے ورکړے دے. د ظالمانو پوکی لکه د ژمی د طوفانی باران په شان وی،
۵ لکه د صحرا د ګرمۍ په شان دی. تا د پردی مُلک خلق غلی کړی دی. تا د ظالمانو خلقو آوازونه داسې خاموش کړی دی،
لکه چې ورېځې سخته ګرمی يخوی.

د خُدائ پاک د يو مېلمستيا تيارے کول

۶ د صيون په غرۀ به مالِک خُدائ ربُ الافواج د دُنيا د ټولو قومونو دپاره يوه مېلمستيا وکړی، دا مېلمستيا به د ښې غوښې او

د انګورو د ښو ميو وی. ⑦ نو په دې غر به هغه د خلقو نه د مرګ سورے ختم کړی، کوم سورے چې د ټولو قومونو دپاسه ولاړ دے. ⑧ مالِک خُدائ پاک به مرګ د تل دپاره ختم کړی. او د هر يو کس په مخ باندې به اوښکې اوچې کړی او د ټولې دُنيا نه به د خپلو خلقو بې‌عزتی لرې کړی. مالِک خُدائ په خپله دا فرمائيلی دی. ⑨ په هغه وخت به هغوئ وائی، "وګورئ دا دے زمونږ خُدائ پاک. مونږ د هغهٔ په انتظار وُو او هغهٔ مونږ آزاد کړُو. دا دے هغه مالِک خُدائ د چا چې مونږ په انتظار وُو. راځئ چې د هغهٔ په خلاصون باندې د خوشحالئ جشن وکړُو."

د خُدائ پاک موآب له سزا ورکول

⑩ مالِک خُدائ به د صيون د غرهٔ حِفاظت کوی، خو موآب به داسې د پښو لاندې کړے شی لکه چې بوس په غوبل کښې د پښو لاندې کيږی. ⑪ خُدائ پاک به موآب داسې دباؤ کړی لکه څنګه چې لامبوزن اوبهٔ خپلو لاسونو سره لاندې ديکه کوی، هغه به د دوئ غرور او د دوئ ټول بد کارونه ختم کړی. ⑫ هغه به د موآب د اوچتو دېوالونو والا قلعې تباه کړی او را ويه يې غورزوی او د خاورو سره به يې خاورې کړی.

د خُدائ پاک خپلو خلقو له فتح ورکول

٢٦ ① په هغه وخت به د يهوداه په مُلک کښې دا سندره وئيلے شی، "زمونږ ښار مضبوط دے. ولې چې د خُدائ پاک د خلاصون دېوالونه زمونږ چارچاپيره دی. ② د ښار دروازې کولاو کړئ چې صادق قوم ورننوځی، هغه قوم چې وفادار پاتې دے. ③ د چا ايمان چې مضبوط دے تهٔ هغوئ بلکل محفوظ ساتې، ولې چې هغوئ په تا بهروسه ساتی. ④ په مالِک خُدائ باندې تل يقين ساتئ، ولې چې مالِک خُدائ پاک ابدی حِفاظت کوونکے دے. ⑤ څوک چې مغروره وُو نو هغهٔ عاجزان کړی دی، او هغهٔ اوچت ښارونه راګزار کړی دی او خاورو سره يې خاورې کړی دی. ⑥ او دوئ به د غريبانانو او مظلومانو د پښو لاندې راشی او چخلی به شی." ⑦ اے مالِکه خُدايه، د صادقانو لار هواره ده، نو د صادقانو دپاره چې کومه لار تهٔ جوړوې نو هغه نيغه ده. ⑧ اے مالِکه خُدايه، ستا فرمانبرداری کولو سره مونږ تا ته خپله بهروسه ښايُو، او زمونږ د زړهٔ خواهش دے چې ستا د نوم لوئی وکړُو. ⑨ توله شپه زهٔ ستا په لټون کښې يم، په سحر کښې د زړهٔ د اخلاصه زهٔ ستا طلبګار يم، کله چې تهٔ د دُنيا د عدالت دپاره راشې نو خلق به پوهه شی چې اِنصاف څهٔ څيز دے. ⑩ کهٔ په بدعمله باندې رحم وشی نو هغه د اِنصاف په مطلب ځان نهٔ پوهوی، بلکې په کوم مُلک کښې چې اِنصاف کيږی هلته هم هغوئ بدعملی کوی، هغوئ د مالِک خُدائ لوئی نهٔ منی. ⑪ اے مالِکه خُدايه، ستا لاس هغوئ ته سزا ورکولو دپاره اوچت شوے دے خو هغوئ هيڅ غور نهٔ کوی، او هغوئ چې ستا قوم دپاره ستا غيرت ته وګوری نو ويه شرميږی. او بيا به تهٔ سور اور په خپلو دشمنانو نازل کړې. ⑫ اے مالِکه خُدايه، تهٔ به مونږ له امن راکوې، ځکه چې زمونږ ټولې کاميابئ ستا د لاسه دی. ⑬ اے مالِکه خُدايه، خُدايه پاکه، نورو مالِکانو په مونږ حکمرانی کړې ده، خو يواځې تهٔ هغه هستی يې چې مونږ يې عبادت کوُو. ⑭ خو اوس هغوئ مړهٔ شوی دی او بيا به نهٔ راژوندی کيږی، د هغوئ روحونه به واپس نهٔ راځی، ځکه چې تا دوئ له سزا ورکړې ده او تباه کړی دې دی. او د هغوئ نوم او نشان دې ختم کړے دے. ⑮ اے مالِکه خُدايه، تا خپل قوم له ترقی ورکړې ده، تا خپل قوم لوئ کړے دے او خپله لوئی دې ښرګنده کړې ده. ستا د وجې د هغوئ علاقه په هر طرف باندې خوره شوې ده. ⑯ اے مالِکه خُدايه، چې هغوئ په مصيبت کښې ګير شول نو ستا تلاش يې شروع کړو او ستا د تنبيه لاندې يې دُعا شروع کړه. ⑰ اے مالِکه خُدايه، تا مونږ داسې ژړولی يُو، لکه چې يوه ښځه د بچی د پيدا کېدو د درد په وجه ژاړی. ⑱ مونږ په خوږ او درد مبتلا يُو، خو زمونږ د تکليف نه هيڅ هم پيدا نهٔ شول. نهٔ مونږ زمکې ته خلاصون ورکړے دے، او نهٔ مو دُنيا ته ژوندون راوړے دے. ⑲ خو زمونږ کوم خلق چې مړهٔ شوی دی نو هغه بيا راژوندی شی. د هغوئ مړهٔ جسمونه به بيا راژوندی شی. کوم چې په قبرونو کښې پراتهٔ دی نو هغه به راپاځی او د خوشحالئ سندرې به وائی. لکه څنګه چې د پرخې څاڅکی زمکه تازه کوی، نو داسې به مالِک خُدائ هغه خلق بيا راژوندی کړی کوم چې پخواه مړهٔ شوی دی.

عدالت او بحال کېدل

۲۰ زما خلقو، خپلو کورونو ته ننوځئ او په ځان پسې دروازې بندې کړئ. د څۀ وخت دپاره ځانونه پټ کړئ چې د خُدائ پاک غصه سړه شی. ۲۱ وګورئ، مالِک خُدائ په آسمان کښې د خپل اوسېدو ځائ نه راروان دے چې د زمکې خلقو له د هغوئ د ګناه په وجه سزا ورکړی. کومه وينه چې په زمکه باندې تويه شوې وه نو هغه به راښکاره کړے شی او چې څوک وژلی شوی وی نو زمکه به يې نۀ پټوی.

۲۷ ۱ په هغه ورځ به مالِک خُدائ د خپلې زورَورې او کلکې تُورې نه کار واخلی چې هغه تښتېدونکې بلا له يعنې تاوېدونکې راتاوېدونکې بلا له سزا ورکړی او وې ووژنی کومه چې په سمندر کښې اوسيږی. ۲ په هغه ورځ د انګورو ښائسته باغ په حقله سندره ووايئ، ۳ ”زۀ مالِک خُدائ پخپله د دې خيال ساتم او پابندئ سره اوبۀ ورکوم. او شپه او ورځ د دې څوکيداری کوم چې څوک نقصان ور ونۀ رسوی. ۴ زما غصه اوس يخه شوې ده. خو کۀ په دې باغ کښې ازغی او مرکونډې وشول نو زۀ به ورسره جنګ وکړم او ټول به وسوزوم. ۵ خو کۀ هغوئ زما نه مدد وغواړی، نو هغوئ دې ما سره روغه وکړی. آو، پرېږدئ چې هغوئ ما سره صُلح وکړی.“ ۶ هغه وخت راروان دے چې د يعقوب اولاد به جرړې وکړی، اِسرائيل به غوټۍ ونيسی او ګلونه به وکړی. او مېوه به يې دُنيا ډکه کړی. ۷ ولې مالِک خُدائ اِسرائيل داسې وهلے دے لکه څنګه يې چې د هغۀ دشمنان وهلی دی؟ ولې بنی اِسرائيل داسې قتل شوی دی لکه څنګه چې د هغۀ دشمنان قتل شوی دی؟ ۸ نه، بلکې مالِک خُدائ د هغوئ مخالفت وکړو او جلاوطن يې کړل. هغوئ يې د نمرخاتۀ په طرف د يوې زورَورې هوا سره وشړل. ۹ نو داسې به د يعقوب ګناه معاف شی، او چې کله د اِسرائيل ګناهونه ختم شی نو په نتيجه کښې به هغوئ د غېرو قومونو قربانګاه د چونې د کانړی په شان ذرې ذرې کړی او د قربانګاه خوشبودارې مصالحې او د اشيرې د بُت نښې به پاتې نۀ شی. ۱۰ د قلعې په شان د ېَخو دېوالونو ښار کنډر پروت دے. دا د يو خوشې بيابان په شان وران ويجاړ پروت دے. او بيا به په دې کښې خاروی څريږی آرام به کوی او ځانګې به خوری. ۱۱ د ونو ځانګې اوچې شوې او ماتې شوې دی او ښځې يې د خشاک په توګه راغونډوی. خلق په هيڅ څيز باندې هم ځان نه پوهوی نو په دې وجه چا چې هغوئ پيدا کړی دی وربانديې هيڅ رحم نۀ کوی، چا چې هغوئ تخليق کړی دی وربانديې هيڅ ترس نۀ کوی. ۱۲ په هغه ورځ به مالِک خُدائ د فرات سيند نه واخله تر مِصر سرحده پورې خپل خلق يو يو کس راغونډ کړی، داسې لکه څوک چې د بوسو نه غنم رابېلوی. ۱۳ په هغه وخت به يو بيګل وغږولے شی چې د اسور او مِصر نه هغه ټول بنی اِسرائيليان راوغواړی کوم چې په جلاوطنئ کښې وی. نو هغوئ به د هغۀ په مقدس غر په يروشلم کښې د مالِک خُدائ عبادت وکړی.

د شمالی بادشاهئ دپاره خبردارے

۲۸ ۱ په سامريه باندې افسوس چې د شرابی بنی اِسرائيلو شاندار تاج دے. په هغه ښار باندې افسوس چې د بنی اِسرائيلو شان او شوکت وو خو اوس مړاوے کېدونکے ګل دے. په هغه آبادئ باندې افسوس چې په نشه کښې د ډوبو خلقو په زرخيزه وادئ باندې ولاړه ده. ۲ ګورئ، مالِک خُدائ به داسې قوی او طاقتور لښکر راولېږی، لکه د ږلۍ طوفان او زل زول او د باران د طوفان په شان، دا به لکه د زورَور سېلاب پرې حمله وکړی او په زمکه به يې سر د لاندې راوولی. ۳ بيا به سامريه د بنی اِسرائيلو شرابيانو شاندار تاج د پښو لاندې ذرې ذرې شی. ۴ بيا به د دې مړاوے کېدونکے ګل شان او شوکت ختم شی چې په زرخيزه وادئ باندې ولاړ وی. د هغوئ حال د موسم د وړومبو اينځرو په شان دے چې څنګه پاخۀ شی نو راوشوکولے شی او وخوړلے شی. ۵ په هغه ورځ به مالِک خُدائ ربُ الافواج د خپلو هغه خلقو دپاره د ګلونو د شاندار تاج په شان وی چې کوم خلق ژوندی پاتې وی. ۶ هغه به هغه کسانو له د اِنصاف جذبه ورکړی چې څوک د قاضيانو په توګه کار کوی او هغوئ له به حوصله ورکړی چې څوک د حملې نه د ښار د دروازو حِفاظت کوی.

نا اهله مشرانو ته سزا مِلاوېدل

(۷) نو بيا پېغمبران او اِمامان هم دومره نشه دی تر دې پورې چې ډغرې وهی. هغوئ مے او شراب دومره زيات څښلی دی
چې تيندکونه خوری. پېغمبران دومره زيات نشه دی چې خُدائ پاک کومه وحی نازلوی نو په هغې باندې نۀ پوهېږی او اِمامان
هم دومره نشه دی چې د فېصلې ورکولو په وخت زنګيږی. (۸) د هغوئ ټول مېزونه په اولټو ګنده دی او يو ځائ هم په کښې
صفا نشته. (۹) هغوئ په خپلو کښې وائی، "دا سړے زمونږ سره دا رنګ خبرې ولې کوی؟ د تعليم او د مالِک خُدائ د پېغام
اورولو په وخت مونږ داسې پوهوی لکه چې مونږ واړۀ ماشومان يُو او اوس اوس د پيو نه خلاص شوی يُو. (۱۰) هغه مونږ ته
ټکے په ټکے، کرښه په کرښه او په مزه مزه تعليم راکوی." (۱۱) نو اوس به خُدائ پاک خپلو خلقو سره د پردی مُلک د خلقو په
ذريعه خبرې کوی ځوک چې عجيبه ژبه وائی. (۱۲) خُدائ پاک خپلو خلقو ته فرمائيلی دی، "دا د آرام ځائ دے. ستړی دې دلته
آرام وکړی، ولې چې هم دا ځائ د آرام دے." خو هغوئ غوږ نۀ کېښودو. (۱۳) نو دا ځکه به مالِک خُدائ هغوئ ته ټکے په
ټکے، کرښه په کرښه او په مزه مزه تعليم ورکوی. نو هغوئ به تيندکونه وخوری او راپرې به وځی. هغوئ به زخمی شی، په جال
کښې به ګېر شی او ګرفتار به شی.

د صيون د ګوټ کاڼے

(۱۴) نو اے ګستاخه کسانو ځوک چې په يروشلم کښې په دې خلقو باندې حکومت کوئ، اوس چې څۀ مالِک خُدائ فرمائی نو
هغې ته غوږ ونيسئ. (۱۵) تاسو لافې وهلې چې تاسو د مرګ سره لوظ کړے دے او د عالمِ ارواح سره مو تړون کړے دے.
ستاسو دا يقين دے چې کله افت راشی نو تاسو به بچ شئ، ځکه چې ستاسو خيال دا دے چې خپل دروغ او دوکه به تاسو بچ
وساتی. (۱۶) نو مالِک خُدائ پاک داسې فرمائی، "زۀ په صيون کښې يو داسې بنياد ږدم چې کلک او مضبوط وی. په هغې کښې
زۀ د ګوټ يو قيمتی کاڼے لګوم چې په هغې باندې دا ليکلی وی، "ځوک چې ايمان لری نو هغه به نۀ وارخطا کيږی." (۱۷) زۀ به
اِنصاف د دې فيته او صداقت د دې د سال مزے کړم. تاسو چې په کومو دروغو باندې يقين ساتئ نو ږلی به يې ټول يوسی او
سېلابونه به ستاسو د پناه ځايونه وران کړی." (۱۸) تاسو چې د مرګ سره کوم لوظ کړے دے نو هغه به منسوخ کړے شی او
چې د عالمِ ارواح سره تاسو کوم تړون کړے وی نو هغه به ختم کړے شی. هغه زورَور افت به تاسو ووهی او تاسو به ترې نه
لاندې شئ. (۱۹) دا افت به تاسو بار بار وهی او هر سحر به مو وهی. دا به په تاسو شپه او ورځ راځی، تر هغې پورې چې تاسو يې
وړی نۀ يئ. دا پېغام به ستاسو په خلقو باندې يره راولی. (۲۰) ستاسو کټ دومره لنډ دے چې پښې په کښې نۀ شی غزېدلے او
کمبله دومره وړه ده چې ځوک په کښې پټېدے نۀ شی. (۲۱) مالِک خُدائ به داسې راپاڅی لکه څنګه چې هغه د پراضيم په غر
باندې فلستيانو پسې راپاڅېدلے وو. او څنګه يې چې د جبعون په وادۍ کښې امورِيانو باندې حمله کړې وه داسې به په تاسو هم
حمله وکړی. او چې کوم کارونه به هغه کوی نو هغه به عجيبه وی. او د هغۀ هر قدم به فرق فرق وی. (۲۲) زۀ چې کوم
خبردارے درکوم نو په هغې پورې خندا مۀ کوئ. کۀ تاسو خندا وکړه نو ستاسو دپاره به خلاصېدل نور هم ګران شی. ما د
مالِک خُدائ ربُ الافواج د ټول مُلک د تباه کولو فېصله اورېدلې ده.

د خُدائ پاک حِکمت

(۲۳) زۀ چې درته څۀ وايم نو هغې ته غوږ ونيسئ، زۀ چې درته څۀ وايم هغې ته ښۀ توجو وکړئ. (۲۴) ولې زميدار هميشه يوه
کوی او هيڅکله کر نۀ کوی څۀ؟ ولې هغه تل پټې اړوی او هيڅکله څۀ نۀ کَری؟ (۲۵) کله چې هغه يو ځل پټے هوار او تيار کړی،
نو هغه تخم کَری لکه کاږۀ، د زيرے تخم، غنم او اوربشې په صحيح طريقه او صحيح ځائ باندې کَری. (۲۶) زميدار ته پته وی
چې څۀ به کوی، ځکه چې خُدائ پاک هغۀ ته پوهه ورکړې ده. (۲۷) هغه د کاږو او زيرې د تخم ټکولو دپاره لوئ ډانګ نۀ
استعمالوی، بلکې د دې دپاره د يو وړوکی او برابر لرګی نه کار اخلی. (۲۸) هغه غنم په درمند کښې دومره نۀ غوبل کوی چې
خراب‌تُراب شی، ځکه چې هغۀ ته پته وی چې په ګاډی باندې به يې څنګه غوبل کړی چې غله خرابه نۀ شی. (۲۹) مالِک خُدائ
ربُ الافواج زبردست اُستاذ دے، او هغه دې زميدارانو له ښۀ پوهه ورکوی.

د یروشلم محاصره کېدل

۲۹ ① اے اری‌ایل، اری‌ایل، په تا باندې افسوس. په هغه ښار باندې افسوس کوم کښې چې داؤد خېمې لګولې وې. اوس
کال په کال خپل اخترونه کوئ. ② خو بیا به زۀ په هغه ښار باندې یو افت راولم، هلته به ژړا او ماتم وی. او ټول یروشلم به
داسې شی لکه څنګه چې د هغې د اری‌ایل نوم معنیٰ ده "یوه داسې قربان‌ګاه چې په وینو لت پت وی." ③ ولې چې زۀ به تا د
هر طرف نه راګېر کړم او ستا د محاصرې به پوره بندوبست وکړم. ④ بیا به تۀ د زمکې لاندې نه خبرې کوې، د خاورو نه به
ستا غلے آواز راوځی. څنګه چې د یو مړی روح د قبر نه د خبرو کولو کوشش کوی، دغه شان به ستا آواز غلے شان راځی.
⑤ نو سمدستی به ستا دشمنان لکه د دوړې په شان والوځی، په تا باندې حمله کوونکی به داسې وشړلے شی لکه هوا چې
بوس زغلی. ولې چې اچانک په یوه لحظه کښې به ⑥ مالِک خُدائ ربُ الافواج به ستا د بچ کولو دپاره د لوئ تندر، زلزلې، لوئ
شور، تېزې سیلۍ، طوفان او سوزونکی اور سره راځی. ⑦ نو بیا د هغه ټولو قومونو لښکرې کوم چې د خُدائ پاک د اری‌ایل
په ښار باندې حمله کوی، د هغوئ ټوله وسله او ساز و سامان به د یو خوب لیدو په شان فنا شی، داسې به فنا شی لکه چې دا د
شپې یو خیال وی. ⑧ هغه ټول قومونه چې په یروشلم باندې د حملې کولو دپاره راجمع شوی دی د هغوئ مثال به د یو اوږی
کس په شان وی چې خوب وینی چې هغه خوراک کوی خو چې راپاځی نو پته ورته ولګی چې هغه هم هغسې اوږے دے، یا د
هغه تږی کس په شان وی چې په خوب کښې ګوری چې اوبۀ څښی خو چې راپاځی نو پته ورته ولګی چې هغه هم هغه شان د
تندې د لاسه بې‌دمه دے.

د پېغمبرانو د ځان نه کم عقل جوړول

⑨ حېران شئ او اریان دریان شئ. ځان نه ړاندۀ جوړ کړئ او ړاندۀ شئ. نشه شئ خو په میو نه، زنګېږئ خو په شرابو نه. ⑩
نو ځکه مالِک خُدائ تاسو خوبَولی کړی یئ او په درونډ خوب باندې په اودۀ کېدو بدل یئ. هغۀ د پېغمبرانو او د رویا لیدونکو
سترګې بندې کړې دی. ⑪ د هرې پېغمبرۍ د وحی مطلب به ستاسو نه پټ وی، دا به د یو بند کِتاب په شان وی. کۀ تاسو دا
یو داسې کس له یوسئ چې هغه پې لوستلے شی او هغۀ ته ووایئ چې دا ولولی، نو هغه به وائی چې زۀ دا نۀ شم لوستلے ځکه
چې دا پوخ بند دے. ⑫ کۀ تاسو دا یو بې‌تعلیمه کس له ورکړئ چې وې لولی، نو هغه به جواب درکړی چې زۀ بې‌تعلیمه یم.
⑬ مالِک خُدائ وفرمائیل، "دا خلق تش په خولۀ زما عزت کوی خو زړونه یې رانه ډېر لرې دی. او دوئ بې‌فائدې زما عبادت
کوی ځکه چې دوئ د انسانانو حُکمونه د تعلیم په ډول ورکوی. ⑭ نو په دې وجه به په راتلونکی وخت کښې یو ځل بیا زما
سلوک د دې قوم سره ډېر عجیبه او د حېرانتیا وی. بیا به د هغوئ د هوښیارانو هوښیارتیا ختمه شی او د هغوئ د پوهانو پوهه به
غیبه شی."

د راتلونکی وخت دپاره اُمید

⑮ څوک چې د مالِک خُدائ نه د خپلو منصوبو د پټولو کوشش کوی نو په هغوئ افسوس. هغوئ په پټه باندې منصوبې
جوړوی او خیال یې دا وی چې، "څوک به مونږ وینی او څوک به مونږ وپېژنی؟" ⑯ هغوئ هر یو څیز ګډ وډ کوی. د کُلال
اهمیت زیات دے کۀ د خټې؟ یو کس چې څۀ څیز جوړ کړی نو هغه څیز خپل جوړېدونکی ته داسې وائی څۀ، "تا زۀ نۀ یم جوړ
کړے،" او یا دا چې، "تۀ په هیڅ هم نۀ پوهېږې؟"

راتلونکے بدلون

⑰ لږ وخت پس به د لبنان ځنګل نه پټی جوړ شی او پټی به په ځنګل بدل شی. ⑱ کله چې هغه وخت راشی، نو کاڼۀ به د
کِتاب تلاوت اوری او ړاندۀ به د تورتم او تیارۀ نه رابهر شی او وینی به. ⑲ عاجزان به بیا د مالِک خُدائ ورکړے شوې
خوشحالی نه په جامو کښې نۀ ځائیږی، او غریبانان به د بنی اِسرائیل د مقدس ذات خوشحالی کوی. ⑳ ظالمان به باقی پاتې
نۀ شی، مغروره به ختم شی او څوک چې د بدو منصوبه جوړوی هغوئ به قتل کړے شی. ㉑ خُدائ پاک به هغه خلق تباه

کړي چې څوک د دروغو ګواهي کوي، هغه خلق چې قاضيان د غلطو فېصلو کولو دپاره دوکه کوي، هغه خلق چې څوک دروغ وائي د دې دپاره چې بې‌ګناه خلقو ته اِنصاف مِلاو نۀ شي. ﴿۲۲﴾ نو څکه مالِک خُدائ د يعقوب د اولاد خُدائ پاک، چا چې اِبراهيم د مصيبت نه خلاص کړو، داسې فرمائي، ”زما د خلقو به نوره بې‌عزتي نۀ کيږي او د هغوئ رنګونه به د شرم په وجه نور زېړ نۀ وي. ﴿۲۳﴾ کله چې تاسو هغه بچې ووينئ چې زۀ تاسو له درکوم، نو تاسو ته به بيا پته ولګي چې زۀ د بنی اِسرائيلو مقدس ذات يم. تاسو به زما درناوی کوئ او د يعقوب د خُدائ پاک رُعب به منئ. ﴿۲۴﴾ بدعمله خلق به پوهه حاصله کړي او هغه خلق چې کوم هر وخت فريادونه کوي نو هغوئ به اصُول ومني.“

د مِصر بې‌فائدې معاهدې

۳۰ ﴿۱﴾ مالِک خُدائ فرمائيلي دي، ”اے باغيانو بچو په تاسو افسوس. څکه چې تاسو په هغه منصوبو باندې کار کوئ چې کومې زما نۀ دي، او زما د مرضئ خِلاف معاهدې کوئ او تاسو ګناهونو پسې ګناهونه کوئ. ﴿۲﴾ تاسو زما د مشورې نه بغېر د مدد دپاره مِصر ته لاړئ. تاسو غوښتل چې مِصريان مو بچ کړي، نو په دې وجه تاسو د مِصر په فِرعون باندې يقين وکړو. ﴿۳﴾ خو په فِرعون باندې اعتماد سره به تاسو رسوا شئ او په هغۀ باندې بهروسې سره به تاسو بې‌عزته شئ. ﴿۴﴾ اګر چې د هغۀ آفسران ضُعن کښې دي او د هغۀ سفيران حنيس ته رسېدلي دي، ﴿۵﴾ هغه ټول چې په هغۀ بهروسه کوي هغوئ به وشرميږي. او هغه به ستاسو مدد نۀ کوي بلکې په ځائ د دې به ستاسو بې‌عزتي وکړي.“ ﴿۶﴾ د جنوبي صحرا د ځناورو په حقله د خُدائ پاک پيغام دا دے، هغه سفيران به په داسې خطرناک مُلک کښې سفر کوي، چرته چې ازمرې اوسيږي او چرته چې تور ماران او نور زهرژن ماران دي. هغوئ د يو داسې قوم دپاره خپل خرونه او اوښان د قيمتي تُحفو نه بار کړي دي څوک چې د دوئ هيڅ مدد نۀ شي کولے. ﴿۷﴾ د مِصر نه چې کوم مدد ملاويږي نو هغه بې‌فائدې دے. نو څکه ما په مِصر باندې يو بل نوم ”بې‌ضرره اژدها“ ايښے دے.

نافرمانه خلق

﴿۸﴾ اوس لاړ شه او دا الفاظ په يو کِتاب کښې وليکه. چې دا د راروانو وختونو دپاره د تل دپاره يوه ګواهي شي. ﴿۹﴾ څکه چې دا قوم سرکش دے او دا هميشه دروغ وائي او د مالِک خُدائ تعليمات منلو ته تيار نۀ دي. ﴿۱۰﴾ هغوئ رويا کتونکو ته وائي چې، ”تاسو روياګانې مۀ وينئ.“ پېغمبرانو ته وائي، ”مونږ ته د هغه څۀ په حقله خبرې مۀ کوئ چې څۀ حقيقت وي. مونږ ته د خوند خبرې کوئ، خبر دے کۀ هغه دروغ هم وي. ﴿۱۱﴾ زمونږ د لارې نه اخوا شئ او زمونږ مخه مۀ نيسئ. مونږ ستاسو د بنی اِسرائيلو د مقدس ذات په حقله اورېدل نۀ غواړُو.“ ﴿۱۲﴾ څکه خو د بنی اِسرائيلو مقدس ذات داسې فرمائي، ”زۀ چې څۀ درته وايم نو تاسو هغه رد کړئ او د ظلم زياتي او دوکې نه کار اخلئ. ﴿۱۳﴾ دا ګناه به ستاسو دپاره د يو داسې اوچت دېوال په شان وي چې چاودے او کوږوالے پکښې راغلے وي او دېوال کينوی او بيا سمدستي يو درز سره زمکې ته راګزار شي. ﴿۱۴﴾ دا ټوټې ټوټې شي د ختې د هغه لوښي په شان چې ټکړې ټکړې کړے شوی وي او د هغې يوه ټوټه به هم دومره نۀ وي چې په هغې کښې بل سکارۀ راواخستلے شي، يا په کښې د ډيګی نه اوبۀ راوويستلے شي.“ ﴿۱۵﴾ قادر مطلق خُدائ د بنی اِسرائيلو مقدس ذات، فرمائي، ”راواپس شئ او په ما پوره يقين کوئ. نو بيا به تاسو تکړه او محفوظ يئ.“ خو تاسو داسې نۀ کوئ. ﴿۱۶﴾ خو ستاسو منصوبه دا ده چې په تېزو آسونو باندې سوارۀ شئ او د خپل دشمن نه وتښتئ. تاسو صحيح يئ، څکه چې تاسو به تښتئ. ستاسو خيال دا دے چې ستاسو آسونه ښۀ تېزه منډه وهلے شي، خو چې څوک درپسې وي نو هغوئ به ستاسو نه تېز وي. ﴿۱۷﴾ کۀ ستاسو د دشمن يو فوجي دهمکي درکړي نو ستاسو زر کسان به منډې وهي، او کۀ پينځۀ سپاهيان دهمکي درکړي نو دا به ستاسو ټولو زغلولو دپاره کافي وي. او کۀ په آخر کښې څوک پاتې شي نو هغوئ به د غرۀ په سر باندې د جنډې د يو لرګی په شان يواځې وي. ﴿۱۸﴾ خو مالِک خُدائ بيا هم په دې انتظار کښې دے چې په تاسو باندې رحم وکړي. هغه په تاسو باندې د رحم کولو دپاره تيار دے څکه چې هغه وفادار خُدائ پاک دے. بختور دي هغوئ چې د هغۀ د مدد په انتظار کښې وي.

د خُدائ پاک خپلو خلقو له برکت ورکول

(۱۹) اے د یروشلم خلقو تاسو به نور نۀ ژاړئ. کله چې تاسو هغۀ ته د مدد دپاره فریاد وکړئ، نو هغه به خامخا په تاسو رحم
وکړی او چې څنګه ستاسو دُعاګانې واورى نو جواب به درکړى. (۲۰) اګر چې مالِک خُدائ به تاسو ته د تنګ لاس روټئ او د
تکلیف اوبۀ درکړى، خو هغه به په خپله ستاسو اُستاذ وى او تاسو ته به نور د هغۀ د لټولو ضرورت نۀ پېښیږى. (۲۱) کۀ تاسو د
لارې نه ښى یا ګس طرف ته واوړئ، نو د وروستو نه به ستاسو لار ښودنه کیږى چې، "دا لاره صحیح ده، په دې روان شئ."
تاسو به په خپلو غوږوونو دا اورئ. (۲۲) نو بیا به تاسو خپل هغه بُتان چې په سرو زرو پټ وى او هغه بُتان چې په سپینو زرو پټ
وى هغه به واخلئ او وایئ به چې، "دا څۀ ګند دے." او بهر په ډیران به یې ګزار کړئ. (۲۳) کله چې تاسو تخم وکَرئ، نو مالِک
خُدائ به د دې شین کېدو دپاره باران راولیږى او د دې نه به تاسو ته ښۀ او زیات پیداوار مِلاو شى او ستاسو د څاروو دپاره به
د څرن ښۀ ډېره زمکه وى. (۲۴) کوم غویَی او خرونه چې ستاسو په پټو کښې یوې کوى نو هغه به هم هغه خوراک کوى چې چج
او درې غابنى سره صفا شوے وى. (۲۵) په هغه ورځ کله چې ستاسو د دشمن قلعې قبضه شى او د هغوئ خلق ووژلے شى،
نو د هر غرۀ نه او د هرې غونډئ نه به د اوبو وَلې رابهیږى. (۲۶) سپوږمى به د نمر په شان ځلیږى او نمر به په اووۀ چنده زیات
روښانه شى، دا به داسې وى لکه چې د اوو ورځو رڼا یو ځائ شى. دا به په هغه وخت کښې وشى کله چې مالِک خُدائ د خپلو
خلقو د هغه زخمونو مرهم پټئ وکړى او هغه زخمونه ورله روغ کړى چې کوم زخمونه هغۀ ورکړى دى.

د خُدائ پاک اسور له سزا ورکول

(۲۷) وګورئ د مالِک خُدائ نوم د لرې ځائ نه راروان دے. هغه لوئ غضب او رُعب داب سره رانزدې کیږى. د هغۀ شونډې د
غصې نه ریږدى، او د هغۀ وینا لکه د اور هر څۀ ایرې ایرې کوى. (۲۸) د هغۀ ساه لکه د سېلاب په شان ده چې هر څۀ تر مرئ
مرئ ډوبوى. هغه به مغروره قومونه د تباهئ دپاره چاڼ کړى. هغه به دوئ قابو کړى او د بربادئ په طرف به یې یوسى. (۲۹) خو
اے د خُدائ پاک خلقو، تاسو به خوشحاله یئ او داسې سندرې به وایئ لکه څنګه سندرې چې د مقدس اختر په شپه وئیلے
شى. تاسو به د هغه خلقو په شان خوشحاله یئ کوم چې د مالِک خُدائ کور ته د شپېلئ د ساز سره روان وى، چې هغه د بنى
اِسرائیلو حِفاظت کوونکے دے. (۳۰) مالِک خُدائ به په هر یو کس باندې خپل پُرجلاله آواز واورى او د خپلې غصې زور به
ورته وښائى. هلته به د اور لمبې، تندر، ږلئ او درونډ باران وى. (۳۱) کله چې اسوریان د مالِک خُدائ آواز واورى او د هغۀ د
سزا پته ورته ولګى نو هغوئ به ویریږى. (۳۲) کله چې مالِک خُدائ هغوئ بار بار ووهى، نو د هغۀ خلق به هر ځلې د منګى او
بینجو ساز ورسره غږوى. خُدائ پاک به پخپله د اسوریانو خِلاف جنګ کوى. (۳۳) ډېره موده مخکښې یو ځائ تیار شوے وو
چرته به چې یو لوئ اور د اسور بادشاه سوزوى. د لرګو یو اوچت ډېرے به وى. مالِک خُدائ به د نِهر په شان د سوزېدونکو
ګوګړو یوه لمبه پو کړى او دې له به اور ورکړى.

د خُدائ پاک د یروشلم حِفاظت کول

۳۱ (۱) کوم خلق چې د مدد غوښتلو دپاره مِصر ته ځى نو په هغوئ باندې افسوس. ځکه چې هغوئ د مِصر په لوئ فوجى
طاقت، آسونو، جنګى ګاډو او فوجیانو باندې بهروسه کوى. خو هغوئ په مالِک خُدائ باندې یقین نۀ کوى، کوم چې د بنى
اِسرائیلو مقدس ذات دے او نۀ ترې نه مدد غواړى. (۲) خو مالِک خُدائ پاک هم هوښیار دے. هغه په تاسو افت راولى. هغه
خپلې خبرې سر ته رسوى چې بدعمله او هغه خلقو له سزا ورکړى چې څوک د دې بدعمله خلقو حِفاظت کوى. (۳) مِصریان
خو څۀ خُدایان نۀ دى، هغوئ خو بنى آدم دى. د هغوئ آسونه خو څۀ آسمانى مخلوق نۀ دے ځکه چې دا آسونه د غوښې نه
جوړ دى. کله چې مالِک خُدائ خپل لاس اوږد کړى، نو څوک چې د چا مدد کوى نو هغه به راپرېوځى او د چا چې مدد کیږى
نو هغه به هم راپرېوځى او دا دواړه به تباه شى. (۴) مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل، "کۀ د شپانو ډلې هر څومره چغې ووهى یا هر
څومره آوازونه وکړى، خو هغوئ به یو غړمبېدونکى ازمرى د خپل ښکار نه ونۀ شړى، نو هم دغه شان به مالِک خُدائ ربُ

الافواج د صيون په غر راکوز شی او جنګ به کوی. (۵) لکه څنګه چې يو مارغۀ د خپلو بچو د بچ کولو دپاره د خپلې جالې
دپاسه الوځی رالوځی، نو داسې به زۀ، مالِک خُدائ، ربُ الافواج د يروشلم دپاسه تېر شم د دې د بچ کولو دپاره او د دې
حِفاظت به کوم.“ (۶) مالِک خُدائ وفرمائيل، ”اے بنی اِسرائيلو، تاسو زما خِلاف سرکشی کړې ده. خو اوس، تاسو ما ته
راوګرځئ. (۷) يو داسې ورځ راروانه ده چې تاسو ټول به د سرو زرو او سپينو زرو نه جوړ شوی بُتان غورزوئ کوم چې تاسو
په خپلو ګناهګارو لاسونو جوړ کړی دی. (۸) اسوريان به په تُوره تباه شی خو دا تُوره به د انسان نۀ وی. د خُدائ پاک تُوره به
هغوئ ووهی او هغوئ به وارخطا شی او تښتی به. د اسوريانو ځوانانو نه به په زور کار اخستلے شی. (۹) د يرې د وجې به
هغوئ خپله قلعه پرېږدی، او د هغوئ آفسران به د مالِک خُدائ د جنګی جنډې نه ويرېږی.“ دا مالِک خُدائ فرمائيلی دی، د چا
اور چې په صيون کښې بليږی، او د چا تنور چې په يروشلم ګرمېږی.

په اِنصاف سره د يو بادشاه حکمرانی

۳۲ (۱) ګورئ، يو بادشاه به په اِنصاف سره حکمرانی کوی. او د هغۀ آفسران به هم په اِنصاف سره حکمرانی کوی. (۲) د
بادشاه هر يو کس به د سيلۍ نه د حِفاظت، او د طوفان نه د پټېدو د ځائ په شان وی. هغوئ به د داسې نِهر په شان وی چې په
صحرا کښې بهيږی او هغوئ به په خُشک مُلک کښې د لوئ ګټ د سوری په شان وی. (۳) نو بيا چې د چا سترګې وی نو
هغوئ به حقيقت وينی، او چې د چا غوږونه وی نو هغوئ به د اورېدو جوګه وی. (۴) څوک چې د بې‌صبرۍ نه کار اخلی
هغوئ به هوښيار شی، او چاړاګان به صفا او روانی سره خبرې کوی. (۵) څوک به دا نۀ وائی چې کم عقل کس عزتمند وی او
يا بدعمله کس نېک وی. (۶) يو کم عقل کس د کم عقلتوب خبرې کوی او د بدعملۍ کولو منصوبې جوړوی. هغه د بې‌دينۍ
خبرې کوی او د مالِک خُدائ خلاف کُفر غروی. هيڅکله اوږو خلقو له خوراک نۀ ورکوی او ترږی د څۀ څښلو نه محرومه
ساتی. (۷) کم عقل انسان بدعمله وی او د بدعملۍ کارونه کوی، هغه د دروغو سره د غريب د تباه کېدو منصوبې جوړوی اګر
کۀ حاجتمند په حقه هم وی. (۸) خو عزتمند انسان د صداقت کار کوی او چې کوم کار صحيح وی نو په هغې باندې کلک ولاړ
وی.

د يروشلم د ښځو دپاره خبردارے

(۹) اے هغه ښځو، څوک چې په آرام سره ژوند تېروئ زما خبره واورئ. اے بې‌پرواه لونړو زما خبره په غور سره واورئ. (۱۰)
يو کال او څو ورځې پس به تاسو بې‌پرواه ښځې په لړزان شئ، ځکه چې د انګورو فصل به ضائع شی او مېوې به هيڅکله نۀ
پخيږی. (۱۱) اے هغه ښځو، څوک چې په آرام سره ژوند تېروئ، د يرې نه ولړزېږئ. اے بې‌غمه لونړو د يرې نه ورېږئ. خپلې
کپړې وباسئ برېنډې شئ او د ټاټ جامې واچوئ. (۱۲) د زرخېزه پټو او د انګورو باغونو دپاره د خفګان نه خپلې سينې وهئ.
(۱۳) زما د خلقو په مُلک کښې د ازغو او غنو بوټی راشنۀ شوی دی. ستاسو د کورونو خندا او د ښارونو خوشحالی به ختمه
شی. (۱۴) محل به خوشے پاتې شی او مرکزی ښار به خالی شی. د کورونو او قلعو نه به د تل دپاره کنډرات جوړ شی، چرته به
چې ځنګلی خرونه ګرځی او ګډې به په کښې څربږی. (۱۵) ترڅو چې خُدائ پاک خپل روح په مونږ نازل نۀ کړی نو تر هغه وخته
پورې به حالات هم داسې وی. خو بيا به هغه خوشے مُلک آباد شی او د باغ مېوه دارې ونې به يې لکه د ځنګل په شان ګڼې وی.
(۱۶) نو بيا به اِنصاف په صحرا کښې استوګنه کوی، او صداقت به په مېوه دار باغ کښې اوسيږی. (۱۷) د صداقت اثر به
سلامتی وی، او نتيجه به يې ابدی سکون او حفاظت وی. (۱۸) زما خلق به پُرسکون او محفوظ ځايونو کښې اوسيږی، او د
هغوئ کورونه به د امن او سلامتۍ نه ډک وی، (۱۹) اګر کۀ ځنګل تباه شی او ښار مکمل برباد شی. (۲۰) خو بختور يئ تاسو چې
د ټولو اوبو په غاړه به فصلونه وکرلے شئ او په آزادۍ سره به خپل خرونه او غواوی وڅرولے شئ.

د مدد دپاره دُعا

۳۳

۱ په تاسو اسوریانو باندې افسوس، تاسو نور خو برباد کړل خو پخپله هیڅکله برباد نهٔ شوئ. په تاسو باندې افسوس چې تاسو نورو سره دوکه وکړه حالانکه تاسو سره دوکه نهٔ ده شوې. خو ستاسو نمبر به هم راځی. کله چې تاسو تباهی وکړئ نو تاسو به هم تباه شئ. کله چې تاسو د دوکې کار سر ته ورسوئ نو تاسو سره به هم دوکه وشی. ۲ اے مالِکه خُدایه، په مونږ رحم وکړه، مونږ ستا په طمع یُو. هر سحر مونږ له طاقت راکوه. او د مصیبت په وخت کښې زمونږ خلاصونکے شه. ۳ ستا د تندر په شان آواز اورېدو سره قومونه زغلی، ستا پاڅېدو سره هغوئ خوارهٔ وارهٔ شی. ۴ ستا د لوټ مال دومره راجمع شی لکه چې ډېر چینجی راجمع شوی وی، او خلق په مالِ غنیمت باندې لکه د قحطی د مُولخانو ټوپونه وهی. ۵ زمونږ مالِک خُدائ خومره لوئ دے. هغه پاس په عرش استوګنه کوی. هغه به یروشلم د اِنصاف او صداقت نه ډک کړی، ۶ په هغه ورځ به هغه ستاسو مضبوط بنیاد وی، هغه به تاسو له لوئ خلاصون، پوهه او حِکمت درکوی. د مالِک خُدائ یره به ستاسو خزانه وی. ۷ خو اوس تکړه خلق په لارو کوڅو کښې ژړاګانې کوی. کومو سفیرانو چې د امن راوستلو کوشش کولو نو اوس هغوئ په چغو چغو ژاړی. ۸ هغه سړکونه خوشې تشې پاتې دی او هیڅ څوک هم پرې سفر نهٔ کوی. معاهدې ماتې شوې دی او په لوظُونو باندې عمل نهٔ دے شوے. نور د یو کس عزت هم نهٔ کیږی. ۹ مُلک خوشے او وران ویجاړ پروت دے. د لبنان ځنګلونه اوچ شوی دی او د شارون آباده وادی د صحرا په شان ده او د بسن او د کرمل د غرهٔ د ونو نه پاڼې غورزیږی.

د مالِک خُدائ خپلو دشمنانو له خبردارے ورکول

۱۰ نو مالِک خُدائ فرمائی، "اوس به زهٔ عملی کار کوم. زهٔ به تاسو ته وښایم چې زهٔ څومره طاقتور یم. ۱۱ تاسو اُمید سره یئ خو ستاسو په خېټه کښې اوچه ګیاه ده او د پېدایښت په وخت به درنه صرف بوس پیدا کیږی. چې کله تاسو پوکے وهئ نو ستاسو ساه نه به اور جوړ شی او تاسو به ایرې ایرې کړی. ۱۲ قومونه به په مکمل طور داسې وسوزی، لکه د ازغو د هغه بوټو په شان چې کټ کړے شی او اور ته وغورزولے شی. ۱۳ اے هغه د لرې علاقو خلقو هغې ته غوږ کېږدئ څهٔ چې ما کړی دی، او اے نزدې اوسېدونکو زما طاقت ومنئ." ۱۴ د صیون ګناهګار خلق د یرې نه رېږدی. بېدینه خلق رېږی او وائی، "د خُدائ پاک تباه کوونکی اور په وړاندې څوک ژوندی پاتې کېدے شی؟ زمونږ د خلقو نه به څوک په داسې ابدی اور کښې ژوندی پاتې شی؟" ۱۵ خو هغه کس به ژوندے پاتې شی چې صداقت سره ژوند تېروی او رښتینے وی، غېر قانونی ګټه او رشوت نهٔ اخلی، چې د قتل منصوبې نهٔ جوړوی او د غلطو کارونو نه ځان ساتی. ۱۶ نو بیا به دا خلق په اوچتو ځایونو کښې اوسیږی، هغوئ به دومره محفوظ وی لکه څومره چې په غرونو باندې پَخو قلعو کښې محفوظ وی. هغوئ ته به روټۍ ملاویږی او د اوبو به هیڅ کمے نهٔ راځی.

مالِک خُدائ زمونږ بادشاه دے

۱۷ تاسو به وګورئ بادشاه به د شان او شوکت سره په یو داسې مُلک باندې حکومت کوی چې تر لرې لرې پورې خور وی. ۱۸ بیا به تاسو د یرې دا تېر وخت رایاد کړئ او خپل ځان سره به ووایئ، "د دشمن هغه لوئ آفسران چرته دی؟ محصُول اخستونکی چرته غیب شول؟ هغه آفسر چرته دے چې د برجونو حساب کِتاب به یې کولو؟" ۱۹ نو تاسو به نور د پردی مُلک هغه ظالمان ونهٔ وینئ چې هغوئ داسې سخته ژبه وائی چې په هغې باندې تاسو نهٔ پوهېږئ. ۲۰ صیون ته وګورئ، دا هغه ښار دے چرته چې مونږ مذهبی اخترونه کوُو. یروشلم ته وګورئ، دا به د اوسېدو دپاره څومره محفوظ ځائ وی. دا به یو داسې خیمه وی چې هیڅکله به نهٔ شی اخوا کولے، د دې مېږی به کله هم نهٔ راویستلے کیږی، او د دې پړی به هیڅکله نهٔ شلیږی. ۲۱ هلته به مالِک خُدائ زمونږ لوئ بادشاه وی. هغه به لکه د حفاظت د لوئ سمندر په شان وی چې یو دشمن به هم تربنه نهٔ شی اوړېدے او نهٔ به پرې د دشمن سمندری جهازُونه ګرځېدے شی. ۲۲ مالِک خُدائ به په خپله زمونږ قاضی، زمونږ حکمران، او زمونږ بادشاه وی، هغه به زمونږ خیال ساتی او مونږ به بچ کوی. ۲۳ د سمندری جهاز پړی ډیله دی، او د بادبان ستن یې خوَزی او بادبان یې خور شوے نهٔ دے. مونږ به د خپلو دشمنانو ټول د لوټ مال دولت تقسیم کړُو او دا به دومره زیات وی چې ګوډ ته به هم په کښې خپله برخه مِلاو شی. ۲۴ د صیون یو کس به هم بیا نهٔ وائی چې، "مونږ بیمار یُو،" او مالِک خُدائ به د هغوئ ګناهونه معاف کړی.

د خُدائ پاک خپلو دشمنانو له سزا ورکول

۳۴ (۱) اے د ټولو قومونو خلقو، راشئ. راغونډ شئ او واورئ. په ټوله دُنیا کښې چې څوک هم اوسیږی نو هغه دې دلته
راشی او وا دې وری. (۲) مالِک خُدائ ټولو قومونو او د هغوئ ټولو لښکرو ته غصه دے او هغه به دوئ په مکمل طور تباه
کړی او ذبح به یې کړی. (۳) خو د هغوئ لاشونه به نهٔ ښخیږی او هلته به پراتهٔ وی چې سخا شی او خراب بوئ وکړی، او
غرونه به په وینو سرهٔ وی. (۴) په آسمان کښې ستوری به فنا شی. آسمان به داسې فنا شی لکه چې طومار راغونډولے شی او
ستوری به داسې راوغورزیږی لکه د انګورو د بوټی نه اوچې پاڼې یا د اینځر د ونې نه اوچ اینځر راغورزیږی. (۵) او زما تُورې
خپل کار په آسمان کښې پوره کړے دے، او ګورئ اوس به دا په ادوم نازله شی، په هغه قوم کوم چې ما د تباهئ دپاره په نښه
کړے دے. (۶) د مالِک خُدائ تُوره په وینه او وازګه باندې پټه شوې ده، دا د ګډورو او د چېلو په وینو سره ده او وازګې
وریاندې لګېدلې دی، ولې چې مالِک خُدائ به دا قربانی د بُصره په ښار کښې پېش کړی، هغه به دا لویه حلاله د ادوم په مُلک
کښې وکړی. (۷) خلق به د ځنګلی غویَی او د سخو په شان راوغورزیږی او زمکه به په وینه سره وی او په وازګه به پټه وی.
(۸) دا هغه ورځ ده چې مالِک خُدائ به بدل واخلی، هغه کال چې د ادوم نه به د بنی اِسرائیلو بدله واخلی. (۹) د ادوم سیندونه
به په تارکولو بدل شی، خاوره به یې په ګوګړو بدله شی. ټول مُلک به د تارکولو په شان اور اخستے وی. (۱۰) دا به شپه او ورځ
بلیږی او د دې نه به تل لوګے خېژی. هغه مُلک به په هره زمانه کښې خوشے پروت وی تر دې چې څوک مسافر به هم تر
همېشه پورې په دې کښې سفر نهٔ کوی. (۱۱) ګونګیان او ځنګلی ځناور به دا قبضه کړی، هر قِسمه ځنګلی مارغان به په دې
کښې پاتې کیږی. مالِک خُدائ به په خیال سره د دې مُلک ناپ تول وکړی، هغه به دا ناپ تول د دې د تباهئ دپاره وکړی. (۱۲)
هلته به د بادشاهئ هیڅ هم پاتې نهٔ وی، او د هغې ټول مشران به ختم شی. (۱۳) د ازغو بوټی او تراخهٔ بوټی به هر ځائ کښې د
یَخو دیوالونو په ښارونو کښې او قلعو کښې خوارهٔ شی او ګیدړان او ګونګیان به په دې کښې اوسیږی. (۱۴) ځنګلی ځناور او
ګیدړان به هلته راغونډ شی او د چېلو په شکل پیریان به په کښې یو بل ته آوازونه کوی. د شپې بلا به هلته راځی چې د آرام ځائ
پیدا کړی. (۱۵) ګونګیان به هلته جالې جوړوی، هګۍ به اچوی، بچی به ترې نه راوباسی او وزرو لاندې به یې پټوی، او ساتنه به
یې کوی. ټپوسان به هلته راغونډیږی او هر یو سره به خپله ماده وی. (۱۶) د مالِک خُدائ کِتاب وګورئ او په هغې کښې لټون
وکړئ چې څهٔ فرمائی. په دې کِتاب کښې د دې ټول مخلوق نومونه موجود وی او یو به هم په کښې بې‌جوړې نهٔ وی. مالِک
خُدائ حُکم کړے دے چې هم دغه شان دې وشی، د هغهٔ روح به یې پخپله په یو ځائ باندې راغونډ کړی. (۱۷) دا به مالِک خُدائ
وی چې په دې ځناورو باندې مُلک تقسیم کړی او هر یو له خپله برخه ورکړی. هغوئ به نسل په نسل په هغه مُلک کښې اوسیږی
او د تل دپاره به د هغوئ شی.

د پاکوالی لار

۳۵ (۱) صحرا او اوچه زمکه به خوشحالی وکړی، او په بیابان کښې به ګلونه غوټئ شی. (۲) صحرا به سندرې وائی او د
خوشحالئ چغې به وهی، دا صحرا به د لبنان د غرونو په شان شنه وی او د کرمل غر په شان او شوکت والا او د شارون پټو په
شان به زرخېزه وی. نو هر یو کس به د مالِک خُدائ شان او شوکت ووینی، او زمونږ د خُدائ پاک لوئی او عظمت به ووینی.
(۳) کوم لاسونه چې ستړی شوی دی نو هغې له طاقت ورکړه او هغه ګوډو له طاقت ورکړه چې د کمزورئ په وجه لړزیږی.
(۴) څوک چې بې‌حوصلې شوی دی نو هغوئ ته ووایه، ”تکړه شئ او مهٔ یرېږئ. خُدائ پاک راروان دے چې تاسو بچ کړی، او
ستاسو دشمنانو له سزا ورکړی.“ (۵) نو د ړندو به سترګې وغړیږی، او د کڼو به غوږونه اورېدل شروع کړی. (۶) ګوډ به د
هوسئ په شان ټوپونه وهی، او ګونګیان به د خوشحالئ سندرې وائی. په صحرا کښې به چشمې راوځی او په بیابان کښې به د
اوبو نِهرونه بهیږی، (۷) د بلېدونکې شګې نه به تالاب جوړ شی، او اوچه زمکه به د چینو نه ډکه شی. چرته چې ګیدړان اوسېدل،
نو هلته به د نمژنې زمکې واښهٔ او لوخې راوټوکیږی. (۸) هلته به یو لوئ سړک وی، چې نوم به یې ”د پاکوالی لار“ وی. ناپاک
خلق به په دې باندې سفر نهٔ کوی، ځکه چې دا لار صرف هغه خلقو دپاره مخصوص شوې ده کوم چې په نېغه لار ځی، او کم
عقل خلق به په دې لار نهٔ شی تلے. (۹) هلته به زمریان نهٔ وی، بد ځناور به په هغه لار باندې نهٔ تېریږی او نهٔ به هلته پاتې کیږی.

خو مالِک خُدائ چې څوک بچ کړی وی نو هغوئ به په هغه لار باندې ځی. (۱۰) هغوئ چې د چا فديه مالِک خُدائ ورکړې ده
هغوئ به واپس راشی او سندرې به وائی، څنګه چې يروشلم ته داخل شی نو د هغوئ زړونه به همېشه د خوشحالئ نه ډک وی،
او هغوئ به دومره زيات خوشحاله وی چې غم او پرېشانی به ترې وتښتی.

د اسوريانو يروشلم له دهمکی ورکول

۳۶ (۱) د حزقياه بادشاه د بادشاهی په څوارلسم کال، د اسور بادشاه سينحرب، د يهوداه د پَخو دېوالونو په ښارونو باندې
حمله وکړه او قبضه يې کړل. (۲) بيا د اسور بادشاه خپل مشر آفسر ته حُکم وکړو چې حزقياه بادشاه ته د يو لوئ لښکر سره
د لکيس نه يروشلم ته لاړ شی. نو آفسر په هغه سړک ودرېدو چرته به چې دهوبيانو جامې وينځلې، دا د هغه وَلې سره نزدې وو
چې په دې کښې د بره ډنډ نه اوبهٔ راتلې. (۳) نو د يهوداه درې کسان د هغهٔ سره مِلاوېدو له راغلل يعنې، د خِلقياه زوئ اِلياقيم،
چې هغه د محل مشر وو، شبناه، د دربار منشی، او د آسف زوئ يوآخ، چا چې د هغه زمانې تاريخ ليکلو. (۴) د اسور آفسر
هغوئ ته ووئيل چې، ”حزقياه ته ووايه چې، لوئ بادشاه د اسور بادشاه وائی چې تهٔ په څهٔ باندې دومره زړَور يې؟ (۵) ستا خيال
دا دے څهٔ چې تشې خبرې د فوجی طريقه کار او طاقت ځائ نيولے شی؟ د اسوريانو خِلاف په بغاوت کښې به څوک ستا په
خيال ستا مدد وکړی؟ (۶) تهٔ د مِصر نه طمع کوې؟ دا به داسې وی لکه چې د لوخې د پانې نه امسا جوړه کړې او چې کله په
دې باندې زور واچوې نو دا به ستا لاس غوځ او زخمی کړی. کله چې څوک د مِصر په بادشاه فِرعون بهروسه وکړی نو هغه هم
دغه شان دے. (۷) شايد چې تاسو ووايئ، مونږ په مالِک خُدائ په خپل خُدائ پاک باندې بهروسه لرو. خو دا څنګه کېدے
شی؟ ولې چې حزقياه خو د مالِک خُدائ علاقائی عبادتخانې او قربانګاه ختمې کړې، کله چې هغهٔ د يهوداه او يروشلم خلقو ته
ووئيل چې صِرف د يروشلم قربانګاه وړاندې عبادت کوئ. (۸) نو اوس راشئ او زمونږ د مالِک د اسور بادشاه سره يوه سودا
وکړئ، زهٔ به تاسو له دوه زره آسونه درکړم خو کهٔ تاسو د دې دپاره دومره سړی پېدا کړل چې په دې باندې سورلی وکړی. (۹)
تهٔ زما د مالِک د اسور د بادشاه د يو وړوکی آفسر مقابله هم نهٔ شې کولے نو بيا د مِصر په جنګی ګاډی او آسونو باندې د
سوَرو کسانو فائده څهٔ؟ (۱۰) ستا خيال دا دے څهٔ چې ما د مالِک خُدائ د مدد نه بغير ستا په مُلک حمله کړې ده او ستا مُلک
مې تباه کړے دے؟ ما ته مالِک خُدائ په خپله فرمائيلی دی چې په دې باندې حمله وکړه او تباه يې کړه.“ (۱۱) نو اِلياقيم، شبناه
او يوآخ هغه آفسر ته ووئيل، ”صاحبه، تهٔ زمونږ سره په آرامی ژبه کښې خبرې کوه ځکه چې مونږ په دې ښهٔ پوهېږو. مونږ سره
په عبرانی کښې خبرې مهٔ کوه، ځکه چې په دېوال باندې ټول خلق دا اوری.“ (۱۲) هغهٔ ورته په جواب کښې ووئيل، ”ستاسو خيال
دا دے څهٔ چې زما بادشاه دا پيغام صرف تاسو او ستاسو بادشاه له رالېږلے دے څهٔ؟ نه، زهٔ هغه خلقو ته هم وايم کوم چې په
دېوال ناست دی. ستاسو په شان به هغوئ هم خپل غُل وخوری او خپلې متيازې به وڅښی.“ (۱۳) بيا هغه آفسر ودرېدو او په
عبرانی کښې يې آواز وکړو، ”د اسور بادشاه پيغام په کولاو غوږونو واورئ. (۱۴) هغه تاسو له خبردارے درکوی چې حزقياه مهٔ
پرېږدئ چې دوکه درکړی. حزقياه تاسو نهٔ شی بچ کولے. (۱۵) او هغه دې تاسو په دې دوکه نهٔ کړی چې په مالِک خُدائ يقين
وکړئ. دا خيال مهٔ کوئ چې مالِک خُدائ به ضرور تاسو بچ کړی او چې هغه به زمونږ اسوری لښکر ستاسو د ښار قبضه کولو
نه ايسار کړی. (۱۶) حزقياه ته غوږ مهٔ نيسئ. د اسور بادشاه تاسو له حُکم درکوی چې ما سره صُلح وکړئ د ښار نه راوځئ او
ما له راشئ. نو بيا به په تاسو کښې هر يو کس خپلو د انګورو باغونو نه انګور خوری او د خپلو اينځرانو د ونو نه به اينځر خوری
او د خپلو کُوهو نه به اوبهٔ څښئ. (۱۷) بيا به زهٔ راشم او تاسو به يو داسې مُلک ته بوځم لکه چې ستاسو د مُلک په شان به وی،
هلته به غله، مے، روټۍ او د انګورو باغونه وی. (۱۸) حزقياه دې درنه کم عقل جوړ نهٔ کړی چې دا خيال مو راولی چې مالِک
خُدائ به تاسو بچ کړی. د نورو قومونو خُدايانو د هغوئ مُلکونه د اسور بادشاه نه بچ کړی دی څهٔ؟ (۱۹) د حمات او ارفاد
خُدايان اوس چرته دی؟ د سفروائم خُدايان چرته دی؟ ولې کوم معبود سامريه زما نه بچ کړے شو څهٔ؟ (۲۰) د هر مُلک خُدايانو
کله هم خپل مُلک زمونږ د سلطان نه بچ کړے دے څهٔ؟ نو بيا تاسو دا سوچ په څهٔ باندې کوئ چې مالِک خُدائ به يروشلم زما
نه بچ کړی؟“ (۲۱) خو خلق خاموش وُو او يوه خبره يې هم نهٔ کوله ځکه چې حزقياه حُکم ورکړے وو چې، ”هغهٔ له جواب مهٔ
ورکوئ.“ (۲۲) نو د خِلقياه زوئ اِلياقيم، چې هغه د محل مشر وو، شبناه، د دربار منشی، او د آسف زوئ يوآخ، کوم چې د تاريخ

ليکونکو مشر وو د خفګان نه خپلې جامې وشلولې او حزقياه له واپس لاړل. او چې د اسور آفسر هغوئ ته څۀ وئيلى وُو هغه يې
ورته ووئيل.

د حزقياه د حضرت يشعياه سره مشوره کول

٣٧ (١) څنګه چې حزقياه بادشاه د هغوئ بيان واورېدو، نو هغۀ د خفګان نه خپلې جامې وشلولې، د ټاټ جامې يې
واغوستلې او د مالِک خُدائ کور ته ننوتو. (٢) هغۀ د محل مشر آفسر اِلياقيم، د دربار منشى شبناه او مشران اِمامان، د آموص
زوئ يشعياه پېغمبر له ولېږل. هغوئ هم د ټاټ جامې اغوستې وې. (٣) هغوئ هغۀ ته ووئيل، ”حزقياه بادشاه فرمائى، نن د
خفګان، ملامتيا او شرم ورځ ده. مونږ د هغه ښځې په شان يُو چې ماشوم يې پېدا کېدونکے وى، خو د پېدا کېدو زور نۀ لرى.
(٤) شايد چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به هغه د مشر آفسر خبرې اورېدلې وى څوک چې خپل مالِک د اسور بادشاه
رالېږلے وو چې د ژوندى خُدائ پاک په حق کښې يې ګستاخى کړې ده. کله چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک اورېدلى دى
نو کېدے شى چې هغۀ ته د دې سزا ورکړى څۀ چې هغۀ وئيلى دى. نو د هغوئ دپاره دُعا کوئ کوم خلق چې تر اوسه پورې
ژوندى پاتې دى.“ (٥) کله چې يشعياه ته د حزقياه بادشاه پېغام مِلاو شو، (٦) نو هغۀ دا جواب ورولېږلو، ”مالِک خُدائ تا ته
فرمائى چې کومې خبرې تا اورېدلې دى د هغې په وجه مۀ يرېږه، هغه خبرې چې د اسور بادشاه نوکرانو کړې دى په هغې کښې
يې زما، يعنې د مالِک خُدائ ګستاخى کړې ده. (٧) ګوره، زۀ به د هغۀ ذهن بدل کړم او چې کله هغه يوه افواه واورى نو هغه به
خپل مُلک ته راواپس شى، او هلته به يې په تُوره باندې د وژلو سبب وګرځم.“

د اسوريانو بله دهمکى ورلېږل

(٨) د اسور مشر آفسر خبر شو چې بادشاه د لکيس نه تلے دے او د لِبناه ښار خِلاف جنګ کوى، نو هغه هلته ورَغلو چې
مشوره ترې واخلى. (٩) بيا اسوريانو بادشاه له دا خبر ورورسېدو چې مِصرے لښکر په هغوئ باندې د حملې کولو دپاره
راروان دے چې مشرى يې د ايتهوپيا ترهاقه بادشاه کوى. کله چې هغه د دې نه خبر شو، نو هغۀ د يهوداه بادشاه حزقياه له دا
پېغام ولېږلو (١٠) چې هغۀ ته داسې ووائى، ”په کوم خُدائ چې تاسو يقين کوئ هغۀ تاسو ته وئيلى دى چې يروشلم به زما په
قبضه کښې نۀ راځى، خو چې په هغۀ باندې دوکه نۀ شئ. (١١) ګورئ، تاسو ته پته ده چې د اسور بادشاهانو ټولو مُلکونو سره
څۀ کړى دى، هغوئ يې مکمل تباه کړى دى، نو تاسو به څنګه خلاص شئ؟ (١٢) زما پلار نيکۀ د جوزان، حاران او رصف
ښارونه تباه کړل، او د بيتعدن خلق يې ووژل چې کوم په تلسار کښې اوسېدل، او يو قوم هم خپلو معبودانو بچ نۀ کړے شو.
(١٣) د حمات، ارفاد، سفروائم، هينع او عِوّاه ښارونو بادشاهان چرته دى؟“ (١٤) حزقياه بادشاه د پېغام وړونکو نه خط واخستلو
او وې لوستلو. بيا هغه د مالِک خُدائ کور ته لاړو او خط يې هلته د مالِک خُدائ په حضور کښې کېښودو، (١٥) او حزقياه
مالِک خُدائ ته دُعا وکړه چې، (١٦) ”اے مالِکه خُدايه، ربُ الافواجه، د بنى اِسرائيلو خُدايه پاکه، ستا تخت د وزرو والا مخلوق
دپاسه دے، يواځې تۀ هغه خُدائ پاک يې، چې د دُنيا په ټولو بادشاهانو حکومت کوى. تا زمکه او آسمان پېدا کړى دى. (١٧)
اوس، مالِکه خُدايه، مونږ ته غوږ ونيسه او چې په مونږ څۀ کيږى هغې ته وګوره. هغه ټولې خبرې واوره چې سينحرب يې ژوندى
خُدائ پاک ته د بېعزتۍ دپاره کوى. (١٨) اے مالِکه خُدايه، دا رښتيا دى چې د اسور بادشاهانو ډېر قومونه تباه کړى دى او د
هغوئ زمکې يې شاړې کړې دى، (١٩) او د هغوئ معبودان يې سوزولى دى، خو دا رښتينې خُدايان نۀ وُو او تش د لرګى او کاڼى
بُتان وُو چې انسانانو جوړ کړى وُو. (٢٠) نو اوس، اے مالِکه خُدايه، زمونږ خُدايه پاکه، مونږ د اسوريانو بادشاه نه بچ کړه، نو
داسې د دُنيا ټولو قومونو ته به پته ولګى چې صرف تۀ خُدائ پاک يې.“

بادشاه ته د يشعياه پېغام

(٢١) بيا د آموص زوئ يشعياه، حزقياه له يو پېغام ولېږلو چې، ”مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائى، په دې وجه چې
تاسو ما ته د اسور د بادشاه سينحرب په حقله دُعا کړې ده، (٢٢) دا د مالِک خُدائ کلام دے چې د هغۀ خلاف يې ووئيلو،

صيون لور تا ته سپک ګورى او درپورې خندا کوى، پېغله صيون لور د خندا نه سر خوځوى چې کله تاسو تښتئ. ٢٣ تا چا
پورې خندا وکړه او د چا بې‌عزتى دې وکړه؟ تا د چا خلاف آواز اوچت کړو؟ تا چا ته د غرور په نظر وکتل؟ دا د بنى اِسرائيلو
مقدس ذات وو. ٢٤ د خپلو پېغام وړونکو په ذريعه تا د مالِک خُدائ سپکاوے کړے دے. تا دا لافې وهلې چې ما د بې‌شمېره
جنګى ګاډو سره د لبنان د ټولو نه اوچت غرونه فتح کړى دى. ما هلته د دِيار لوړې ونې او د نختر ښې ونې راوغورزولې دى او
زۀ د ځنګلو هغه ګڼو برخو ته رسېدلے يم. ٢٥ ما کوهى وکنستل او په پردو مُلکونو کښې مې اوبۀ وڅښلې او زما فوجيانو د
پښو سره د نيل درياب اوچ کړو. ٢٦ ولې تا ته پته نۀ وه چې ما د دې هر څۀ منصوبه ډېره د مخکښې نه جوړه کړې وه؟ او
اوس مې داسې وکړل او تا له مې دا طاقت درکړو چې د پَخو دېوالونو ښارونه د خاورو په ډېرو بدل کړې. ٢٧ کوم خلق چې
هلته اوسېدل هغوئ بې‌وسه وُو، هغوئ يرېدلى وُو او مازغو يې کار نۀ کولو. هغوئ د واښو په شان کمزورى وُو، د هغه واښو په
شان چې په چت باندې په خپله رازرغون شوى وى او چې کله ګرمه هوا وچلېږى نو يک دم مړاوى شى. ٢٨ خو ما ته ستا د
هر څۀ پته ده، چې څۀ کوې او چرته ځې راځې. ما ته پته ده چې تۀ زما خِلاف څومره غضبناک يې. ٢٩ ستا د غضب او غرور
نه زۀ خبر يم او اوس به زۀ ستا په پوزه کښې پېزوان او ستا په خولۀ کښې قيضه واچوم او چې په کومه لار راغلے يې نو په هغې
به دې واپس ولېږم.“ ٣٠ بيا يشعياه حزقياه بادشاه ته وفرمائيل، ”زۀ چې څۀ وايم هغه رښتيا دى او دا د هغې ثبوت دے. په دې
کال او په بل کال به تۀ صِرف هغه غله خورې کومه به چې په خپله شوې وى، خو په درېم کال به تۀ غله کرې او فصلونه به
رېبې او د انګورو باغونه به کرې او د هغې انګور به خورې. ٣١ په يهوداه کښې چې کوم کسان ژوندى پاتې دى، نو هغوئ به د
هغه بوټو په شان آباد شى چې جرړې يې په زمکه کښې ژورې ځى او مېوه نيسى. ٣٢ نو ځکه د يروشلم نه به زما باقى ژوندى
پاتې خلق راوځى، او د صيون په غرۀ باندې ژوندى پاتې خلق به خوارۀ شى. د مالِک خُدائ ربُ الافواج غيرت به دا هر څۀ
کوى. ٣٣ مالِک خُدائ د اسور بادشاه په حقله داسې فرمائيلى دى، هغه به دې ښار ته نۀ ننوځى او نۀ به د دې خِلاف يو غشے
وولى. يو فوجى به هم د ډال سره دې ښار ته نزدې رانۀ شى او د دې ګېرچاپېره محاصرې دپاره به د خاورو ډېرى جوړ نۀ کړے
شى. ٣٤ هغه چې په کومه لار راغلے وى نو په هغې به واپس لاړ شى او دې ښار ته به نۀ شى ننوتے. مالِک خُدائ داسې
فرمائيلى دى. ٣٥ زۀ به د خپل ځان او خپل خِدمت کوونکى داؤد د خاطره د دې ښار دِفاع او حِفاظت کوم، او دا به بچ کوم.“
٣٦ په هغه شپه د مالِک خُدائ يوه فرښته د اسوريانو خېمو ته ننوتله او يو سل او پينځۀ اتيا زره فوجيان يې ووژل. او چې کله
سحر وختى خلق پاڅېدل نو هر طرف ته مړى پراتۀ وُو. ٣٧ بيا د اسور بادشاه سينحرب خېمې وويستلې او واپس خپل مُلک ته
لاړو. هغه نينوه ته ورسېدو او هلته ايسار شو. ٣٨ يوه ورځ چې هغۀ د خپل خُدائ نِسروک په عبادتخانه کښې عبادت کولو، نو د
هغۀ دوو زامنو ادرمُلِک او شراضر هغه د خپلو تُورو سره ووژلو او هغوئ بيا د ارارط مُلک ته وتښتېدل. د هغۀ يو بل زوئ
اسرحدون د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو.

د حزقياه بادشاه بيمارېدل او بيا روغېدل

٣٨ ١ په هغه ورځو کښې حزقياه بادشاه دومره بيمار شو چې مرګى حاله شو. د آموص زوئ يشعياه پېغمبر هغۀ سره
مِلاوېدو له ورَغلو او هغۀ ته يې وفرمائيل، ”مالِک خُدائ تا ته فرمائى چې تۀ خپل کارونه سر ته ورسوه ځکه چې تۀ به نۀ ښۀ
کېږې. د مرګ تيارے وکړه.“ ٢ د دې اورېدو سره حزقياه مخ دېوال ته واړولو او مالِک خُدائ ته يې سوال وکړو، ٣ ”مالِکه
خُدايه، هغه راياد کړه، چې ما په وفادارۍ سره ستا خِدمت کړے دے او هغه عمل مې کړے دے چې ستا په نظر کښې صحيح
وى.“ او هغۀ ډېر په چغو چغو وژړل. ٤ بيا د مالِک خُدائ کلام په يشعياه نازل شو چې، ٥ ”حزقياه له واپس لاړ شه او هغۀ
ته ووايه، ما يعنې مالِک خُدائ، ستا د پلار نيکۀ داؤد خُدائ پاک ستا دُعا اورېدلې ده او ستا اوښکې مې ليدلى دى. زۀ به تا
پينځلس کاله نور ژوندے وساتم. ٦ او زۀ به تا او د يروشلم دا ښار د اسور بادشاه نه بچ کړم او هم زۀ به د دې ښار حِفاظت
کوم.“ ٧ دا پېغام يې حزقياه ته واورولو او يشعياه ورته دا هم وفرمائيل، ”مالِک خُدائ به درته يوه نښه وښائى چې هغه به خپله
وعده پوره کوى. ٨ ګوره، زۀ به د احاز د نمر د ګړۍ سورے لس قدمه وروستو بوځم.“ نو هم داسې وشول سورے لس قدمه
وروستو لاړو. ٩ کله چې حزقياه د بيمارۍ نه روغ شو، نو هغۀ دا حمدوثناء وليکل، ١٠ ما وئيل چې د ژوند په ښۀ دور کښې
زۀ د مړو دُنيا ته روان يم، زما د ژوند باقى ټول کالونه زما نه اخستے شوى دى. ١١ ما وئيل چې د ژوندو په دې دُنيا کښې به

زۀ بیا هیڅکله مالِک خُدائ ونۀ وینم او نۀ به د دې دُنیا په اوسېدونکو کښې یو سړے ووینم. (۱۲) زما ژوند په ختمېدو وو، د
شپانو د هغه خېمې په شان چې راکوزه کړے شوې وی، د هغه قالین په شان چې مکمل کړے شوے وی او د کړۍ نه کټ
کړے شوے وی. ما وئیل چې خُدائ پاک زما ژوند ختموی. (۱۳) ټوله شپه ما د درد په وجه چغې وهلې، دا داسې وُو لکه چې
زمرے زما هډوکی ماتوی. ما وئیل چې خُدائ پاک زما ژوند ختموی. (۱۴) زما آواز نرے او کمزورے شوے وو، د طوطاګرکی
او بلبلې په شان مې چینګارے کولو، او د ګوګوشتکې په آواز مې فریاد کولو. آسمان ته په کتلو سره زما سترګې سترې شوې.
اے مالِکه خُدایه، په ما باندې ظلم کیږی. زما مدد وکړه. (۱۵) خو زۀ څۀ وئیلے شم؟ مالِک خُدائ ما سره خبرې کړې دی او
هغۀ دا هر څۀ په ما پخپله کړی دی. اوس به زۀ خپل ژوند په عاجزۍ سره تېروم ځکه چې زۀ په دې پرېشانۍ باندې غالب شوے
یم. (۱۶) اے مالِکه خُدایه، ستا تنبیه ښۀ ده، ځکه چې هم دا انسان د صحت او ژوند طرف ته بوځی. تۀ ما روغ کړه او ژوندے
مې پرېږده. (۱۷) یقیناً چې دا سختی زما دپاره ښۀ وه. ځکه چې تا زۀ د مرګ نه بچ کړم او زما ټول ګناهونه دې شاته وغورزول.
(۱۸) خو په قبر کښې هیڅ څوک ستا ثناء صِفت نۀ شی کولے، مړی ستا د وفادارۍ طمع نۀ شی لرلے. (۱۹) صرف ژوندی ستا
ثناء صِفت کولے شی، لکه څنګه چې زۀ نن ستا ثناء صِفت کوم. پلار خپلو بچو ته ستا وفاداری ښائی. (۲۰) مالِک خُدائ زما
روغولو ته تیار دے. مونږ به رباب غږوو او ستا ثناء صِفت به کوُو، او چې ترڅو پورې مونږ ژوندی یُو نو ستا په کور کښې به
ستا ثناء صِفت کوُو. (۲۱) یشعیاه د حزقیاه نوکرانو ته فرمائیلی وُو، ”د اینځر نه مرهم جوړ کړئ او په ناسور یعنې دانه یې ورله
وتړئ، نو هغه به روغ شی.“ (۲۲) او حزقیاه تپوس کړے وو، ”کومه نښه به دا ثابته کړی چې زۀ به بیا د مالِک خُدائ کور ته لاړ
شم؟“

د بابل پېغام وړُونکی

۳۹ (۱) تقریباً هم په هغه وخت د بابل بادشاه د بلدان زوئ مرودک‌بلدان خبر شو چې حزقیاه بادشاه بیمار وو او اوس روغ
شوے دے، نو مرودک‌بلدان ورله یو خط او یوه تُحفه ولېږله. (۲) حزقیاه پېغام وړونکو ته په خبر راغلے ووئیل او هغوئ ته یې
خپل سپین زر، سرۀ زر، خپلې مصالحې او قیمتی تېل او ټول فوجی سامان او وسله وښودل. د هغۀ د ګودام په کوټو کښې یا د
هغۀ د بادشاهۍ په بل ځائ کښې هم داسې څۀ پاتې نۀ شول چې هغۀ ورته ښودلی نۀ وُو. (۳) بیا یشعیاه پېغمبر حزقیاه بادشاه له
لاړو او تپوس یې ترې نه وکړو چې، ”دا سړی د کوم ځائ نه راغلی دی او هغوئ تا ته څۀ ووئیل؟“ حزقیاه ورته وفرمائیل،
”هغوئ د یو لرې مُلک، بابل نه راغلی دی.“ (۴) هغۀ ورته وفرمائیل، ”هغوئ په محل کښې څۀ ولیدل؟“ حزقیاه ورته وفرمائیل
چې، ”هغوئ هر څۀ ولیدل. د ګودام په کوټو کښې داسې څۀ نشته چې ما ورته ښودلی نۀ وی.“ (۵) بیا یشعیاه بادشاه ته
وفرمائیل، ”مالِک خُدائ ربُ الافواج داسې فرمائی، (۶) یو داسې وخت راروان دے چې ستا په محل کښې هر یو څیز، چې ستا
پلار نیکۀ تر ننه پورې جمع کړی دی، نو هغه به بابل ته یوړے شی. هیڅ به هم پاتې نۀ شی. (۷) ستا د خپل اولاد نه به څۀ بوتلے
شی او هغوئ به د دې دپاره خصیان کړے شی چې د بابل بادشاه په محل کښې خِدمت کوی.“ (۸) نو حزقیاه بادشاه د دې په
مطلب پوهه شو چې د هغۀ په ټول ژوند کښې به امن او سلامتیا وی، نو هغۀ ورته وفرمائیل، ”تا چې ما له د مالِک خُدائ نه کوم
پېغام راوړے دے هغه ښۀ دے.“

د خُدائ پاک د خلقو دپاره تسلی

۴۰ (۱) خُدائ پاک فرمائی، ”زما خلقو له تسلی ورکړئ، زما خلقو له تسلی ورکړئ. (۲) د یروشلم خلقو سره ډېرې په نرمه
ژبه خبرې کوئ. او هغوئ ته ووایئ چې ستاسو د خفګان ورځې ختمې شوې او اوس ستاسو ګناهونه معاف شوی دی. ځکه
چې د مالِک خُدائ د لاسه هغوئ ته د خپلو ګناهونو یو په دوه سزا مِلاو شوې ده.“ (۳) په بیابان کښې د نعرې وهونکی آواز
دے، ”د مالِک خُدائ دپاره په بیابان کښې لار جوړه کړئ. په صحرا کښې هغۀ ته لارې نېغې کړئ. (۴) هره دره به ډکه شی، هره
غونډۍ او غر به هوار شی. کاږۀ به نېغ کړے شی، او ناهمواره به هواره کړے شی. (۵) نو د مالِک خُدائ جلال به راڅرګند
شی، او ټول بنی آدم به هغه په شریکه وګوری. مالِک خُدائ په خپله دا فرمائیلی دی.“ (۶) یو آواز ووئیل، ”چغه ووهه.“ نو ما

تپوس وکړو، ”زهٔ څهٔ چغه ووهم؟“ دا چې بنی آدم د واښو په شان دی، او د هغوئ ښائست د ځنګلی ګل په شان دے. (۷) کله چې د مالِک خُدائ هوا وچلیږی نو واښهٔ اوچ شی او ګلونه مړاوی شی، نو داسې دا د خلقو دپاره هم ده. (۸) نو، واښهٔ اوچ شی او ګلونه مړاوی شی، خو د مالِک خُدائ کلام د همېشه دپاره قائم وی. (۹) اے صیونه، یو اوچت غر ته وخېژه او اعلان وکړه. اے یروشلمه، د اوچت آواز سره چغه ووهه، او یرېږهٔ مهٔ. د یهوداه ښارېې ته ووايئ چې، ”ستاسو خُدائ پاک دا دے راروان دے.“ (۱۰) ګورئ، مالِک خُدائ تعالیٰ لوئ قدرت سره راروان دے، هغه به د طاقت سره حکومت وکړی، د هغهٔ اجر د هغهٔ سره دے او د هغهٔ انعام د هغهٔ نه مخکښې مخکښې روان دے. (۱۱) هغه به د یو شپون په شان د خپلو ګډو ساتنه کوی، هغه به ګډُوری په خپل غېږ کښې وړی او زړهٔ سره به یې نزدې نیولی وی او ګډې به یې ډېر په خیال سره څان سره روانې کړې وی.

د خُدائ پاک ثانی نشته

(۱۲) سمندر څوک په موټی کښې نیولے شی، یا څوک آسمان د لاسونو په ذریعه ناپ کولے شی؟ د زمکې د خاورې وزن چا معلوم کړے دے یا څوک په تله غرونه او د غرونو غونډۍ تللے شی؟ (۱۳) مالِک خُدائ ته څوک ښودلے شی چې داسې کوه؟ هغهٔ ته څوک ښودنه کولے شی یا مشوره ورکولے شی؟ (۱۴) ولې مالِک خُدائ ته د چا د مشورې ضرورت وی څهٔ؟ چې ورته پوهه ورکړی او د صحیح کارونو طریقه ورته وښائی؟ یا کله چا هغهٔ ته عِلم ورکړے دے چې د ښهٔ عِلم تېرولو چل ورته وښائی؟ (۱۵) نه، یقیناً چې قومونه د مالِک خُدائ دپاره هیڅ هم نهٔ دی، په بالټی کښې د اوبو د یو څاڅکی یا په تله کښې د دوړې نه زیات نهٔ دی، هغه ټوله دُنیا داسې اوچتوی لکه چې د شګې یوه دانه وی. (۱۶) د لبنان په ځنګلو کښې ټول ځناور خُدائ پاک ته د قربانی کېدو دپاره لږ دی، او د دې ځنګلونو ونې د سوزېدونکو نذرانو د اور بلولو دپاره ډېرې کمې دی. (۱۷) د هغهٔ په وړاندې ټول قومونه هیڅ هم نهٔ دی، د هغهٔ په نظر کښې هغوئ نشت دی، هیڅ څیز هم نهٔ دی. (۱۸) د خُدائ پاک مثال د چا سره ورکولے شی؟ تهٔ به څنګه ووائې چې د هغهٔ صورت څنګه دے؟ (۱۹) کاریګر خو اول بُت جوړ کړی، بیا زرګر په هغې باندې سرهٔ زر وخېژوی او د سپینو زرو په زنځیرونو باندې یې ښائسته کړی. (۲۰) کوم سړے چې سرهٔ زر یا سپین زر نهٔ شی اخستلے هغه به داسې لرګی خوښوی چې نهٔ ورَستیږی. هغه یو ماهِر کاریګر لټوی چې یو داسې بُت جوړ کړی چې نهٔ غورزیږی. (۲۱) تا ته پته نشته څهٔ؟ تا نهٔ دی اورېدلی څهٔ؟ تا ته د شروع نه نهٔ ؤو وئیلے شوی څهٔ؟ د دُنیا د شروع نه واخله تر اوسه پورې تهٔ پوهه نهٔ شوې؟ (۲۲) خُدائ پاک د زمکې نه بره په خپل تخت ناست دے، او هلته نه خلق لکه د مُلخانو په شان ښکاری. هغهٔ آسمان د پردې په شان خور کړے دے، د هغه خېمې په شان چې د اوسېدو دپاره وی. (۲۳) هغه طاقتور حکمرانان راټيټوی او په نشت باندې یې بدلوی. (۲۴) هغوئ د وړو بوټو په شان دی، چې اوس اوس راشنهٔ شوی وی او لږې لږې جرړې یې کړې وی. کله چې مالِک خُدائ هوا راولیږی، نو دا اوچې شی او د خسنې په شان والوځی. (۲۵) د هغه مقدس ذات مثال د چا سره ورکولے شی؟ د هغهٔ په شان بل څوک شته؟ (۲۶) آسمان ته وګوره. تا له چې په نظر کوم ستوری راځی دا چا پیدا کړی دی؟ دا هغه ذات دے چې دا یې د لښکر په شان روان کړی دی، هغهٔ ته پته ده چې دا ستوری څومره دی او هر یو ته خپل خپل نوم اخلی. د هغهٔ قوت دومره زیات دے، چې د دې نه یو هم نهٔ دے کم شوے. (۲۷) نو اے بنی اِسرائیلو، تاسو شکایت ولې کوئ چې مالِک خُدائ ستاسو په تکلیفونو باندې خبر نهٔ دے یا چې ستاسو سره بې اِنصافی کیږی نو تاسو وایئ چې هغه ستاسو خیال نهٔ ساتی؟ (۲۸) تاسو ته پته نشته څهٔ؟ تاسو اورېدلی نهٔ دی؟ چې مالِک خُدائ د همېشه دپاره خُدائ پاک دے، هغهٔ ټوله دُنیا پیدا کړې ده. هغه هیڅکله نهٔ ستړے کیږی او نهٔ ستومانه کیږی. او د هغهٔ د حکمت خاتمه نشته. (۲۹) هغه کمزورو او ستړو له طاقت ورکوی. (۳۰) نو ځوانان هم ستړی ستومانه شی، او خراب راوغورزیږی. (۳۱) خو چې څوک په مالِک خُدائ باندې یقین ساتی نو هغوئ ته به یو نوے طاقت مِلاو شی. هغوئ به داسې اوچت الوځی لکه چې د باز وزر ورته لګېدلی وی، هغوئ به منډه وهی او نهٔ به ستړی کیږی، هغوئ به پیدل ګرځی او نهٔ به ستومانه کیږی.

د خُدائ پاک د بنی اِسرائیلو اعتباری کول

۴۱ (۱) اے د لرې مُلکونو خلقو، خاموشۍ سره ما ته غوږ ونیسئ. تیار شئ چې په عدالت کښې خپله مقدمه پیش کړئ،

تاسو ته به د خبرو کولو موقع مِلاو شی. راځئ چې په یو ځائ دا فیصله وکړُو چې څوک په حقه دی. ﴿٢﴾ هغه څوک وو چا چې فتح کوونکے د نمرخاتۀ نه راوستلو، او چې چرته هم تلو نو هغۀ له به یې فتح ورکوله؟ هغۀ له به په قومونو او بادشاهانو چا فتح ورکوله؟ د هغۀ تورې به هغوئ داسې وهل لکه چې خاوره وی. د هغۀ غشو به هغوئ د بوسو په شان خوارۀ وارۀ کړل. ﴿٣﴾ هغه وریسې دے او ښۀ په خیر سره روان دے، دومره تیز دے چې پښې یې په زمکه پوره نۀ لګیږی. ﴿٤﴾ هغه څوک دے چې داسې یې وکړل؟ څوک دے چې د شروع پیړی په پیړی آوازونه کوی؟ زۀ، مالِک خُدائ د ابتدا نه موجود یم، او په انتها کښې به هم موجود یم. ﴿٥﴾ د لرې مُلکونو خلقو دا لیدلی دی او یرېدلې دی، د دُنیا لرې علاقې لړزیږی. او هغوئ یو بل ته راجخت شی او رانزدې شی. ﴿٦﴾ هغوئ د یو بل مدد کوی او یو بل ته وائی چې، ”حوصله وکړئ.“ ﴿٧﴾ ترکاڼ د زرګر حوصله افزائی کوی، او څوک چې بُت په ټکولو باندې هواروی د هغه سړی حوصله افزائی کوی څوک چې دا په مېخونو یو ځائ کوی او وائی، ”اوس ټیک دے.“ او بیا دا بُت هغوئ په مېخونو باندې مضبوطوی چې ونۀ غورزیږی. ﴿٨﴾ خو اے زما خِدمتګاره، بنی اِسرائیله، زما د دوست اِبراهیم اولاده. تاسو هغه خلق یئ چې ما غوره کړی یئ، ﴿٩﴾ تاسو ما د دُنیا د سرونو نه راوستلئ، ما تاسو د دې لرې ګوټونو نه راوغوښتلئ او ما تاسو ته وفرمائیل، ”تاسو زما خِدمت کوونکی یئ. ما تاسو غوره کړئ او رد مې نۀ کړئ.“ ﴿١٠﴾ یرېږئ مۀ، زۀ ستاسو مل یم. زۀ ستاسو خُدائ پاک یم، د څۀ نه هم مۀ وارخطا کېږئ. زۀ به تاسو مضبوط کړم او طاقت به درکړم، زۀ به په خپل زورَور ښی لاس سره ستاسو حِفاظت کوم. ﴿١١﴾ څوک چې تاسو ته غصه وی نو د شکست د شرم سره به مخ شی. څوک چې درسره جنګ کوی نو هغوئ به نیست و نابود شی. ﴿١٢﴾ تاسو به هغه ظالمان دشمنان لټوئ، خو پیدا به یې نۀ کړئ ځکه چې هغوئ به د زمکې د مخ نه ورک شی. ﴿١٣﴾ زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم، زۀ تاسو تکړه کوم او درته وایم چې، ”مۀ یرېږئ، زۀ به ستاسو مدد کوم.“ ﴿١٤﴾ مالِک خُدائ فرمائی، ”اے بنی اِسرائیلو، تاسو وارۀ او کمزوری یئ، خو یرېږئ مه، زۀ به ستاسو مدد کوم. زۀ د بنی اِسرائیلو مقدس ذات یم، زۀ هغه هستی یم څوک چې تاسو بچ کوی. ﴿١٥﴾ ګورئ، زۀ به تاسو د درمند د تختې په شان جوړ کړم، چې غاښونه یې تېرۀ وی. تاسو به غرونه ذرې ذرې کوئ او تباه کوئ به یې، د غرونو غونډۍ به لکه د بوسو په شان شی. ﴿١٦﴾ تاسو به دا هوا ته وُلئ، باد به دا اخوا وړی، او طوفان به یې خوارۀ وارۀ کوی. نو بیا به تاسو خوشحاله یئ ځکه چې زۀ ستاسو مالِک خُدائ یم، تاسو به زما ثناء صِفت کوئ، ځکه چې زۀ د بنی اِسرائیلو مقدس ذات یم. ﴿١٧﴾ کله چې غریبانان او ضرورتمند اوبۀ لټوی، خو مومی یې نه، او د هغوئ مرۍ د تندې نه اوچې شی، نو بیا به زۀ، مالِک خُدائ د هغوئ سوال قبول کړم، زۀ، د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک به هغوئ هیڅکله پرې نۀ ږدم. ﴿١٨﴾ زۀ به د خُشکو غرونو په مینځ کښې سیندونه روان کړم او په وادیانو کښې به د اوبو چینې روانې کړم. زۀ به صحرا د اوبو په تالابونو بدله کړم او اوچه زمکه به په بهېدونکو چینو بدله کړم. ﴿١٩﴾ زۀ به په صحرا کښې د دِیار ونې راشنې کړم، او د کیکر، د سر درو ونې او د زیتُونو ونې به راشنې کړم. په خُشک مُلک کښې به ځنګل راټوکیږی، د نخترو، د صُندل د ونو او د سبر ونو ځنګل به راټوکیږی. ﴿٢٠﴾ زۀ به دا د دې دپاره کوم چې خلق دا وګوری او پوهه شی، چې هغوئ پرې غور وکړی او پته ورته ولګی چې د مالِک خُدائ قوت دا کړی دی. او د بنی اِسرائیلو مقدس ذات دا پیدا کړی دی.“

د بُتانو څۀ حیثیت نۀ وی

﴿٢١﴾ مالِک خُدائ فرمائی، ”تاسو د خپلو معبودانو په حق کښې معامله وړاندې کړئ.“ د اِسرائیل بادشاه فرمائی، ”خپل ښۀ دلیلونه پیش کړئ. ﴿٢٢﴾ راشئ او پېشګوئې ورکړئ چې څۀ به کېږی، نو چې پته راته ولګی کله به داسې وشی. عدالت ته د تېرې زمانې واقعاتو وضاحت وکړئ، او مونږ ته ووایئ چې د دې څۀ مطلب دے. ﴿٢٣﴾ مونږ ته ووایئ چې په راتلونکی وخت کښې به څۀ کیږی، نو بیا به مونږ ته پته ولګی چې تاسو خدایان یئ. څۀ نه څۀ خو وکړئ کنه کۀ هغه ښۀ وی او کۀ بد، چې مونږ ګبراڅ شُو او ویرېږو. ﴿٢٤﴾ خو تاسو هیڅ هم نۀ یئ او ستاسو کار هم فضول دے، څوک چې تاسو غوره کړی هغوئ د نفرت قابل دی. ﴿٢٥﴾ ما یو سړے د شمال طرف نه راپارولے دے نو هغه راروان دے، هغه زما د نوم درناوے کوی او هغه د نمرخاتۀ طرف نه راروان دے. هغه به په حکمرانانو داسې ګرځی لکه چې په خټو ګرځی داسې لکه چې کُلال په خټه پښې ږدی. ﴿٢٦﴾ د شروع نه چا دا اعلان وکړو نو چې مونږ ته به پته وے؟ د اول نه چا د دې پېشګوئې وکړه چې مونږ ووایو چې هغه صحیح دے؟ هیچا هم د دې اعلان او پېشګوئې نۀ ده کړې. هیچا هم ستا یوه خبره هم نۀ ده اورېدلې. ﴿٢٧﴾ اول ما صیون ته د دې اعلان وکړو، او ما

یروشلم ته د خوشخبرۍ پېغام ورُونکی ولېږل. (۲۸) خو ما په معبودانو کښې داسې یو هم ونۀ لیدلو چې ما له مشوره راکړی، او
په دوئ کښې یو هم نشته چې زما د سوال جواب راکړی. (۲۹) ګورئ، دا ټول معبودان بېکاره دی، هغوئ هیڅ هم نۀ شی کولے،
دا بُتان هسې تش کدوان دی.“

د مالِک خُدائ خِدمت کوونکے

۴۲ (۱) دا زما خادِم دے چا ته چې ما طاقت ورکړے دے او څوک چې ما غوره کړے دے، زما محبوب چې روح مې پرې
خوشحاله دے. ما خپل روح په هغۀ سورے کړے دے، او هغه به غېرو قومونو ته اِنصاف رسوی. (۲) هغه به نۀ جنګ کوی، نۀ
شور، او نۀ به په کوڅو کښې د هغۀ آواز اورېدے شی. (۳) هغه به یوه کړه لوخه هم نۀ ماتوی او نۀ به کمه بلېدونکې ډیوه مړه
کوی. هغه به په وفادارۍ سره اِنصاف قائم ساتی. (۴) هغه به نۀ بېحوصلې کیږی او نۀ به نااُمیده کیږی، هغه به په زمکه
اِنصاف قائم کړی. لرې لرې مُلکونه به د هغۀ د تعلیماتو په انتظار وی. (۵) خُدائ پاک آسمانونه پېدا کړل او خوارۀ یې کړل،
هغۀ زمکه او چې په دې کښې هر څۀ اوسیږی هغه یې پېدا کړل، هغۀ د زمکې ټولو خلقو له ساه او ژوند ورکړو. او اوس خُدائ
پاک خپل خِدمت کوونکی ته وائی، (۶) ”ما، مالِک خُدائ صداقت سره راوغوښتې، زۀ به تا د لاس نه ونیسم او محفوظ به دې
ساتم. ستا په ذریعه به زۀ د ټولو خلقو سره یو لوظ وکړم، او ستا په ذریعه به زۀ قومونو له رڼا راوړم. (۷) تۀ به د ړندو سترګې
وغړوې او هغه خلق به آزاد کړې چې کوم د قېدخانې په تیارۀ کښې پراتۀ دی. (۸) زۀ مالِک خُدائ یم. او هم دا زما نوم دے. زۀ
به خپل جلال بل هیچا ته نۀ ورکوم، او زما په ثناء صِفت کښې به بُتانو ته هیڅ برخه نۀ ملاویږی. (۹) ما چې د کومو خبرو
پېشګوئې کړې وه هغه رښتیا شوې دی. او اوس زۀ تاسو ته د نوؤ واقعو اعلان کوم. اوس به زۀ تاسو ته نوی څیزونه وښایم چې
دا لا شوی هم نۀ وی.“

یو د ثناء صِفت، حمد

(۱۰) مالِک خُدائ ته یو نوے حمد ووایئ، اے ټولې دُنیا، د هغۀ ثناء صِفت بیان کړئ. اے په سمندر کښې مسافرانو او د سمندر
ټول مخلوقه، د هغۀ ثناء صِفت کوئ. اے لرې مُلکونو او په هغې کښې اوسېدونکو خلقو، د هغۀ حمد ووایئ. (۱۱) صحرا او د دې
ښارونه دې د خُدائ پاک ثناء صِفت کوی، د قیدار د کلو خلق دې د هغۀ ثناء صِفت کوی. او څوک چې د سلع په ښار کښې
اوسیږی هغوئ دې د غرونو د سرونو نه د خوشحالۍ چغې ووهی. (۱۲) کوم خلق چې په لرې مُلکونو کښې اوسیږی هغوئ دې د
مالِک خُدائ ثناء صِفت او جلال بیان کړی. (۱۳) مالِک خُدائ د یو جنګیالی په شان جنګ له ځی، هغه به لکه د فوجی په شان
جذبه کښې راشی او د جنګ نعرې به وهی او د خپلو دشمنانو خِلاف به خپل طاقت ښائی. (۱۴) خُدائ پاک فرمائی، ”زۀ د ډېر
وخت نه خاموش وم، زۀ د ډېر وخت نه چُپ وم نو غږ مې نۀ کولو. خو اوس زۀ د داسې ښځې په شان یم چې فریاد کوی او
چغې وهی لکه چې ماشوم یې پېدا کیږی او ساه ساه یم. (۱۵) زۀ به غرونه او د غرونو غونډۍ تباه کړم او وابښۀ او ونې به اوچې
کړم. زۀ به د سیندونو نه اوچې زمکې جوړې کړم او د اوبو تالابونه به یې اوچ کړم. (۱۶) زۀ به خپل ړاندۀ خلق روان کړم په هغه
لار به یې بوځم چې هغوئ پرې هیڅکله سفر نۀ وی کړے. زۀ به د هغوئ وړاندې تیارۀ په رڼا بدله کړم او د هغوئ مخې ته هغه
کندې کَپرې زمکه به هواره کړم. دا زما وعدې دی، او دا وعدې به زۀ پوره کړم. (۱۷) خو هر څوک چې په بُتانو ایمان لری، او
ورته وائی چې تاسو زمونږ خُدایان یئ، نو هغوئ به سخت وشرمیږی او رد به کړے شی.“

د بنی اِسرائیلو نۀ پوهېدل

(۱۸) اے کڼو خلقو، واورئ. اے ړندو خلقو، ښۀ وګورئ. (۱۹) زما د خِدمت کوونکی په شان ړوند څوک دے؟ زما د پېغمبر په
شان کُوڼ څوک دے چې زۀ درلېږم؟ اګر چې ما هغۀ سره لوظ کړے دے خو بیا هم د مالِک خُدائ د خادِم په شان ړوند
څوک نشته. (۲۰) اګر چې تاسو ډېر څۀ لیدلی دی، خو تاسو څۀ توجو نۀ ده ورکړې، اګر چې ستاسو غوږونه خبره واوری، خو
تاسو یې نه اورئ. (۲۱) مالِک خُدائ د خپل صداقت د خاطره خوشحاله وو، چې خپل شریعت لوئ کړی او جلال ورکړی. (۲۲)

خو اوس د هغهٔ خلق لوټ کړے شوی او شوکېدلی دی، هغوئ ټول په کندو کښې ګېر کړے شوی دی او په قېدخانو کښې اچولے شوی دی. هغوئ نه د لوټ مال جوړ شوے دے، خو د هغوئ بچ کولو له هيڅ څوک هم رانهٔ غلل. هغوئ نيولے شوی دی خو هيچا هم ونهٔ وئيل چې، ”دوئ واپس کړئ.“ ﴿۲۳﴾ په تاسو کښې به څوک دې ته غوږ ونيسی؟ د راتلونکی وخت دپاره به څوک دې ته پام وکړی؟ ﴿۲۴﴾ اِسرائيليان لوټ مارانو او ډاکوانو ته چا حواله کړل؟ ولې دا مالِک خُدائ ونهٔ کړل، د چا خِلاف چې مونږ ګناه کړې ده؟ هغوئ د هغهٔ په لاره باندې تلو نه اِنکار وکړو، هغوئ د هغهٔ د شريعت نافرمانی وکړه. ﴿۲۵﴾ نو په دې وجه هغهٔ هغوئ ته د خپلې غصې زور وښودلو او د جنګ سختی یې ورباندې راوسته. د هغهٔ غصه په ټول اِسرائيل کښې د اور په شان بلېده، خو هغوئ ته هيڅ پته نهٔ لګېده چې څهٔ کيږی، دا د هغوئ خلاف بلېده خو هغوئ ترېنه هيڅ سبق وانهٔ خستو.

د خُدائ پاک د خپلو خلقو د بچ کولو وعده کول

۴۳ ﴿۱﴾ اے بنی اِسرائيلو، هغه مالِک خُدائ چا چې تاسو پيدا کړی يئ هغه فرمائی چې، ”يرېږئ مه، ځکه چې ما تاسو په بيعه اخستی يئ. ما تاسو ته په نوم آواز کړے دے، تاسو زما يئ. ﴿۲﴾ کله چې تاسو د سمندر په ژورو اوبو کښې روان يئ، نو زهٔ به ستاسو مل يم، کله چې تاسو د سمندرونو نه تېرېږئ نو ډوبېږئ به نه. کله چې تاسو په اور کښې تېرېږئ، نو تاسو به نهٔ سوزئ، او د اور شُغلې به تاسو ته نقصان نهٔ درکوی. ﴿۳﴾ زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم، زهٔ د بنی اِسرائيلو هغه مقدس ذات يم، چې ستاسو خلاصونکے يم. ستاسو د آزادولو دپاره زهٔ مِصر ورکوم، ستا په ځائ زهٔ ايتهوپيا او سِبا ورکوم. ﴿۴﴾ زما په نظر کښې تاسو قيمتی او عزتمند يئ، او تاسو په ما ګران يئ. نو په دې وجه به زهٔ ستاسو په ځائ خلق ورکړم او ستاسو د ژوند په بدله کښې به زهٔ قومونه ورکړم. ﴿۵﴾ يرېږئ مه، زهٔ ستاسو مل يم. زهٔ به تاسو او ستاسو خلق د نمرخاتهٔ طرف نه او د نمرپرېواتهٔ طرف نه راغونډ کړم. ﴿۶﴾ زهٔ به شمال ته ووايم چې هغوئ پرېږده چې لاړ شی او جنوب ته به ووايم چې هغوئ مهٔ ايساروه. زما زامن د لرې مُلکونو نه واپس راوله، زما لوڼه د زمکې د هر سر نه واپس راوله. ﴿۷﴾ هغه څوک چې زما خپل خلق دی، کوم چې ما د دې دپاره پيدا کړی دی چې زما د جلال سبب جوړ شی.“ ﴿۸﴾ هغه خلق راولئ د چا چې سترګې شته، خو هغوئ ړانده دی، د چا چې غوږونه شته، خو هغوئ کاڼهٔ دی. ﴿۹﴾ قومونه دې راغونډ شی. د هغوئ د معبودانو نه کوم يو د راتلونکی وخت پېشګوئ ورکولے شی؟ چې څهٔ اوس کيږی نو کوم يو د دې په حقله مخکښې وئيلی ؤو؟ هغه معبودان دې د دې ګواهان راولی چې دا ثابت شی چې هغوئ په حقه دی، او چې ګواهی ورکړی چې د هغوئ خبرې رښتيا دی. ﴿۱۰﴾ مالِک خُدائ وفرمائيل، ”اے بنی اِسرائيلو، تاسو زما ګواهان يئ، زما خِدمت کوونکی يئ او ما غوره کړی يئ چې تاسو ما وپېژنئ او په ما به ايمان ولرئ او پته درته ولګی چې صرف زهٔ خُدائ پاک يم. زما نه بغير بل يو خُدائ هم نشته، نهٔ د دې نه مخکښې وو او نهٔ به د دې نه وروستو وی. ﴿۱۱﴾ زهٔ، صرف زهٔ مالِک خُدائ يم، او زما نه بغير بل څوک خلاصونکے نشته. ﴿۱۲﴾ هم ما ستاسو د خلاصون اعلان وکړو او تاسو ته مې خلاصون درکړو، او دُنيا ته مې ښکاره کړو. او ستاسو په مينځ کښې بل يو غېر معبود هم داسې څهٔ نهٔ دی کړی، څهٔ چې ما کړی دی.“ مالِک خُدائ فرمائی، ”تاسو زما ګواهان يئ چې زهٔ خُدائ پاک يم. ﴿۱۳﴾ زهٔ خُدائ پاک يم او د هميشه دپاره به يم. زما د طاقت نه هيڅ څوک هم نهٔ شی بچ کېدلے، زهٔ چې کوم کار کوم نو هغه څوک ايسارولے شی؟“

د خُدائ پاک د فتحې لوظ

﴿۱۴﴾ د بنی اِسرائيلو مقدس ذات، هغه مالِک خُدائ چا چې تاسو بچ کړئ هغه فرمائی، ”ستاسو د بچ کولو دپاره، زهٔ به د بابل خِلاف يو لښکر درولېږم، زهٔ به د ښار دروازې راوغورزوم، او د دې د خلقو د خوشحالی چغې به په ژړا بدلې شی. ﴿۱۵﴾ زهٔ مالِک خُدائ، ستاسو مقدس خُدائ پاک يم. زهٔ د بنی اِسرائيلو خالق ستاسو بادشاه يم.“ ﴿۱۶﴾ مالِک خُدائ فرمائی، ”ما په سمندر کښې يوه لار جوړه کړه، او د زورَورو اوبو په مينځ کښې مې يوه لار جوړه کړه.“ ﴿۱۷﴾ هغهٔ يو طاقتور لښکر د تباهی طرف ته بوتلو، يو داسې لښکر چې جنګی ګاډی او آسونه یې لرل. هغوئ پرېوتل او بيا را پا نهٔ څېدل، او د ډيوې د لمبې په شان ختم شول. ﴿۱۸﴾ ”د تېر شوی وخت په واقعاتو پورې مهٔ انښلئ او چې څهٔ وړاندې شوی وی نو د هغې خيال د زړهٔ نهٔ وباسئ. ﴿۱۹﴾ زهٔ چې کوم نوی

کارونه کوم نو هغې ته ګورئ. هغه اوس شروع کېدو والا دی، تاسو يې نۀ وينئ څۀ؟ زۀ به په بيابان کښې يوه لار جوړه کړم او
هلته به د اوبو نِهرونه جوړ کړم. ⑳ ځنګلی ځناور، ګيدړان او شترمرغ به زما درناوے کوی، ځکه چې زۀ به په بيابان کښې
اوبۀ ورکوم او په صحرا کښې به سيندونه روان کړم د دې دپاره چې خپلو خلقو له اوبۀ ورکړم. ㉑ دا هغه خلق دی څوک چې
ما د خپل ځان دپاره پيدا کړی دی، چې هغوئ زما ثناء صِفت وکړی.“

د مالِک خُدائ خپل خلق بلل

㉒ مالِک خُدائ فرمائی، ”اے بنی اِسرائيلو، ستاسو زړۀ زما نه موړ شوے دے، او تاسو زما عبادت ونۀ کړو. ㉓ تاسو ما له
د ګډو خپلې سوزېدونکې نذرانې رانۀ وړلې، تاسو د قربانو سره زما درناوے ونۀ کړو. په تاسو مې بوج وانۀ چولو چې نذرانې مې
درنه غوښتے وے او تنګ مې نۀ کړئ چې خوشبودارې مصالحې مې درنه غوښتے وے. ㉔ تاسو زما دپاره خوشبودارې
مصالحې وانۀ خستلې او نۀ مو د خپلو ځناورو د وازګې سره خوشحاله کړم. خو تاسو په ما باندې ستاسو د ګناهونو بوج
کېښودو، تاسو چې کوم بد عمل کړے دے د هغې په وجه مو تنګ کړے يم. ㉕ آو، زۀ هم هغه خُدائ پاک يم چې د خپل ځان
په خاطر ستاسو په جرمونو پرده اچوم او ستاسو ګناهونه د خپل ذهن نه وباسم. ㉖ راځئ چې عدالت ته لاړ شُو، خپل
اِعتراض بيان کړئ. خپله خبره پېش کړئ چې ثابته شی چې تاسو په حقه يئ. ㉗ ستاسو پلار نيکۀ ګناه وکړه، او ستاسو
مشرانو زما خِلاف بغاوت وکړو، ㉘ نو په دې وجه به زۀ د مقدس ځائ مشران رسوا کړم او زۀ به بنی اِسرائيليان مکمل تباهۍ
او شرم دپاره مخصوص کړم.“

د بنی اِسرائيلو دپاره د خُدائ پاک برکتونه

۴۴ ① مالِک خُدائ فرمائی، ”اے بنی اِسرائيلو، زما خِدمت کوونکو، اے د يعقوب اولاده، اے زما غوره کړے شوو خلقو
اوس ماته غوږ ونيسئ. ② زۀ هغه مالِک خُدائ يم چا چې تاسو پيدا کړی يئ، د کوم وخت نه چې تاسو پيدا شوی يئ نو زۀ
ستاسو مدد کوم. اے يعقوبه زما خادِمه، يرېږه مه، اے بنی اِسرائيله، تۀ ما غوره کړے يې، يرېږه مه. ③ زۀ به تږی مُلک له
اوبۀ ورکړم او په اوچه زمکه به نِهرونه روان کړم. زۀ به ستاسو په بچو خپل روح نازل کړم او ستاسو په اولاد به خپل برکتونه
نازل کړم. ④ هغوئ به د داسې واښو په شان ترقی کوی چې سيرابه وی، د هغه خاروَلو ونو په شان چې د اوبو د روانو نِهرونو
په غاړه شوې وی. ⑤ خلق به وار په وار وائی چې، زۀ د مالِک خُدائ يم. هغوئ به راشی چې د بنی اِسرائيلو سره ملګری شی.
په هغوئ کښې به ځينې په خپل لاس د مالِک خُدائ نوم وليکی او خپل ځان به د خُدائ پاک د خلقو نه يو کس ګڼی.“ ⑥ مالِک
خُدائ، څوک چې په بنی اِسرائيلو حکومت کوی او د بنی اِسرائيلو حِفاظت کوی، هغه مالِک خُدائ ربُ الافواج داسې فرمائی،
”زۀ اولين او زۀ آخرين يم، زما نه بغير بل يو خُدائ هم نشته. ⑦ زما په شان څوک دی؟ هغه دې آواز وکړی او خپل دليلونه
دې پېش کړی. هغوئ دې په ترتيب سره ووائی څۀ چې د پخوا نه شوی دی چې کله ما خپل قوم قائم کړو. هغوئ دې د راتلونکی
وخت د خبرو اعلان وکړی چې څۀ به کيږی. ⑧ مۀ يرېږئ، چې ونۀ يرېږئ. ولې ما تاسو ته ډېر مخکښې نۀ وُو وئيلی چې څۀ
به کيږی؟ تاسو زما ګواهان يئ. بل خُدائ پاک شته څۀ؟ بل د پناه ځائ نشته چې زۀ ترې نه خبر يم.“

بُتان هيڅ هم نۀ شی کولے

⑨ هر څوک چې بُتان جوړوی نو هغوئ هيڅ هم نۀ دی او چې کومو څيزونو ته هغوئ ډېر زيات خوشحاليږی هغه بې‌فائدې
دی. د بُت پرستانو نۀ خو سترګې شته او نۀ پکښې عقل شته خو آخر به هم د شرم سره مخ شی. ⑩ هغه څوک دے چې ځان
له يوه مجسمه يا بُت جوړوی او د هغې به ورته هيڅ فائده نۀ وی؟ ⑪ ګورئ، هغوئ او د هغوئ ټول ملګری به وشرميږی. کوم
خلق چې بُتان جوړوی هغوئ صرف انسانان دی. هغوئ دې راشی او په عدالت کښې دې پېش شی، هغوئ به وېريږی او د شرم
سره به مخ شی. ⑫ لوهار د اوسپنې يوه ټکړه واخلی او د سکروټو په ذريعه په دې باندې کار کوی. هغه د مټو زور سره څټک
وهی او د دې نه يو بُت جوړ کړی. هغه اوږے شی او د لوږې نه يې طاقت جواب ورکړی او د تندې نه يې رنګ زېړ شی. ⑬

ترکانړ د لرګی ناپ واخلي. هغه په دې باندې کرښې وهي، دا لرګے د خپل آوزار سره وتراشي او د يو بنی آدم شکل ترې نه جوړ کړي، چې د يو انسان په شان ښائسته صورت لري، د دې دپاره چې په يو بُتخانه کښې يې ولګوی. ⑭ کاريګر د دِيار ونې ووهي چې د هغې نه کار واخلي، يا د ځنګل د څېړې ونه يا د دِيار ونه خوښه کړي. يا هغه د نختر ونه وکَري او د باران سره دا را غټه شي. ⑮ يو کس به د ونې څۀ حِصه د خشاک دپاره استعمال کړي او د څۀ حِصې نه به يې اور بل کړي چې خپل ځان پرې تود کړي او روټۍ وربانديِ پخه کړي. او دا هم يو حقيقت دے چې د څۀ حِصې نه به يې يو بُت جوړ کړي او عبادت به يې کوی. ⑯ هغه د څۀ لرګو نه اور بل کړي، هغه وربانديِ غوښه سره کړي، وې خوری او موړ شي. هغه وربانديِ خپل ځان تود کړي او وائي، ”دا څومره تود او زبردست اور دے.“ ⑰ کوم لرګے چې پاتې شی نو د هغې نه يو بُت جوړ کړي او بيا ورته هغه ټيټيږي او عبادت يې کوی. هغه دې ته سوال کوی او ورته وائي، ”تۀ زما خُدائ يې، تۀ ما بچ کړه.“ ⑱ داسې خلقو ته هيڅ پته نۀ وی او نۀ په څۀ پوهيږی. د هغوئ په سترګو او زړونو بانديِ پرده پرته وی، نو په دې وجه نۀ هغوئ څۀ وينی او نۀ په څۀ پوهيږی.
⑲ د بُتانو جوړونکی دومره عقل او پوهه نۀ لری چې سوچ پرې وکړی چې، ”څۀ لرګی ما وسوزول. د څۀ سره مې روټۍ پخه کړه او د دې په سکارو مې غوښه سره کړه او ومې خوړه. نو د دې پاتې لرګی نه به زۀ بُت جوړوم او دې ته به زۀ سجده کوم؟“
⑳ دا داسې دی لکه چې څوک ايرې خوری. هغه خپلو کم عقلو سوچونو بې‌لارې کړے دے. هغه به په خپل زړۀ کښې دا خبره هم نۀ اچوی چې، ”زما په لاس کښې چې کوم بُت دے هغه په رښتيا خُدائ نۀ دے.“

مالِک خُدائ پېدا کوونکے او خلاصونکے دے

㉑ مالِک خُدائ فرمائی، ”اے بنی اِسرائيلو، دا خبره ياده ساتئ، تاسو زما خِدمت کوونکی يئ. ما تاسو د دې دپاره پېدا کړئ چې زما خِدمت کوونکی يئ، او زۀ به تاسو هيڅکله نۀ هېروم. ㉒ ما ستاسو ګناهونه د وريځې په شان لرې کړې دی. ما ستاسو ګناهونه داسې لرې کړې دی لکه چې نمر سخت دُهند لرې کوی. ما له راواپس شئ، زۀ هغه ذات يم څوک چې تاسو بچ کوی.“
㉓ اے آسمانونو، د خوشحالۍ نه چغې ووهئ، ځکه چې مالِک خُدائ هر څۀ وکړل. د زمکې ژورو ځايونو، چغې ووهئ. غرونو او د ځنګل هرې ونې، د خوشحالۍ نه چغې ووهئ. مالِک خُدائ خپل خلق بنی اِسرائيليان بچ کړل او خپله لوئی يې وښودله. ㉔ مالِک خُدائ ستاسو خلاصونکے فرمائی، ”زۀ هغه ذات يم چا چې تاسو پېدا کړی يئ. زۀ مالِک خُدائ يم، ما دا هر څيز پېدا کړے دے. ما په يواځې ځان په زمکه بانديِ آسمانونه ودرول، او زمکه مې پخپله خوره کړه. ㉕ زۀ د دروغو نبوت کوونکی دروغژن ثابتوم، او د فالګرو نه کم عقلان جوړوم. زۀ د هوښيارانو خلقو خبرې غلطې ثابتوم او د هغوئ حِکمت په کم عقلتوب بدلوم. ㉖ زۀ د خپلو خِدمت کوونکو پېشګوياني پوره کوم او د خپلو پېغمبرانو منصوبې سر ته رسوم. زۀ د يروشلم په حقله وايم چې خلق به بيا هلته اوسيږی، او د يهوداه ښارونو ته وايم چې دا به بيا جوړ شي. او دا به د کنډرو نه په ښارونو بدل شی.
㉗ هم زۀ ژور سمندر ته حُکم ورکوم چې، اوچ شه، زۀ ستا ژوروالے اوچوم. ㉘ زۀ خورس ته وايم، تۀ زما شپون يې، تۀ به هغه کار کوې چې څۀ درته زۀ وايم يعنې، تۀ به حُکم ورکړې چې يروشلم دې بيا جوړ شی او د خُدائ پاک د کور بنيادونه دې واچولے شی.“

د خُدائ پاک د خورس مقررول

۴۵ ① مالِک خُدائ خپل غوره کړے شوے خادِم خورس ته فرمائی، ”ما ستا ښے لاس نيولے دے، نو ځکه چې تۀ هر چرته ځې هلته به قومونه ستا تابع کړم، د بادشاهانو زور به ختم کړم، د ښارونو دروازې به ستا دپاره کولاو کړم او بندوم به يې نه. ② زۀ به په خپله ستا نه وړاندې ځم، او غرونه به درته هوار کړم. زۀ به د زېړو دروازې راوغورزوم او د دې د اوسپنې سيخونه به ټوټې ټوټې کړم. ③ زۀ به تا له د تورې تيارې او د پټو ځايونو نه خزانې درکړم، نو بيا به تا ته پته ولګی چې زۀ مالِک خُدائ يم، او چې د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک يم څوک چې تا ته په نوم آواز کوی. ④ زما د خِدمت کوونکو او غوره کړے شوو بنی اِسرائيلو د خاطره، زۀ تا ته په نوم آواز کوم او تا له مې د لوئ عزت لقب درکړے دے، اګر چې تۀ ما نۀ پېژنې. ⑤ زۀ مالِک خُدائ يم، بل يو خُدائ هم نشته. زۀ تا له طاقت درکوم، اګر چې تۀ ما نۀ پېژنې. ⑥ دا زۀ د دې دپاره کوم چې د دُنيا د يو سر نه تر بل سره پورې هر چا ته پته ولګی چې زۀ مالِک خُدائ يم او بل يو خُدائ هم نشته. ⑦ زۀ رڼا او تيارۀ دواړه پېدا کوم،

سلامتي او بربادي دواړه زهٔ راولم. زهٔ، مالِک خُدائ دا هر څهٔ کوم. ﴿٨﴾ اے آسمانه باران ووروه او زمکه تازه کړه. اے وريځو، صداقت راوروئ. زمکه دې دا جذب کړی چې خلاصون راوټوکيږی او دې سره صداقت هم راوټوکيږی. ما، مالِک خُدائ دا پيدا کړې دی.“

د پيدايښت او د تاريخ مالِک خُدائ

﴿٩﴾ په هغهٔ باندې افسوس چې د خپل خالق سره جګړه کوی، هغه داسې دے لکه چې د ماتو لوښو يو ټيکرے وی. ولې خټه د کُلال نه تپوس کوی څهٔ چې، ”تهٔ څهٔ جوړوې؟“ ولې ستا کوم جوړ شوے څيز ستا په حقله شکايت کوی څهٔ؟ د هغهٔ هيڅ اختيار نشته. ﴿١٠﴾ په هغهٔ باندې افسوس چې خپل پلار ته وائی چې، ”زهٔ دې ولې پيدا کړم؟“ يا خپلې مور ته ووائی چې، ”تا ولې زهٔ داسې جوړ کړم؟“ ﴿١١﴾ مالِک خُدائ، د بنی اِسرائيلو مقدس ذات، کوم ذات چې هغوئ پيدا کړې دی، هغه وائی، ”تاسو څنګه زما د بچو په حقله ما نه تپوس کولے شئ؟ څهٔ چې ما جوړ کړې دی د هغې په حقله تاسو څنګه ما له حُکم راکولے شئ؟ ﴿١٢﴾ زهٔ هغه ذات يم چا چې زمکه پيدا کړه، ما بنی آدم پيدا کړل چې هلته اوسيږی. ما د خپل طاقت په ذريعه آسمانونه خوارهٔ کړل، او هم ما په آسمان کښې ټول ستوری جوړ کړل. ﴿١٣﴾ ما په خپله خورس راپاڅولے دے چې واک اختيار په لاس کښې واخلی او زما مقصد پوره کړی او کارونه سم کړی. زهٔ به هم د هغهٔ ټولې لارې سيدها کوم. هغه به زما ښار بيا جوړ کړی، او زما خلق به د قيد نه آزاد کړی. هغه به دا هر څهٔ مفت کوی، نهٔ به پيسې اخلی او نهٔ تحفې.“ مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائيلی دی. ﴿١٤﴾ مالِک خُدائ فرمائی، ”د مِصر او ايتهوپيا مال دولت به ستاسو وی، او د سبائيانو لوَړ لوَړ سړی به ستاسو غلامان وی، هغوئ به په تاسو پسې په زنځيرونو کښې روان وی. هغوئ به تاسو ته ټيټ شی او اِقرار به وکړی چې، خُدائ پاک ستاسو مل دے، صرف هغه خُدائ پاک دے. د هغهٔ نه بغير بل خُدائ نشته.“ ﴿١٥﴾ بېشکه تهٔ هغه خُدائ يې څوک چې ځان پټ ساتی، اے د بنی اِسرائيلو خُدائ پاکه، خلاصونکيه. ﴿١٦﴾ څوک چې بُتان جوړوی نو هغوئ به د شرم سره مخ شی، او هغوئ ټول به سپک شی. ﴿١٧﴾ خو مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو مُلک بچ کوی، د يو نهٔ ختمېدونکی خلاصون سره. او د دې خلق به کله تر آخره پورې هم بېعزته نهٔ شی. ﴿١٨﴾ مالِک خُدائ فرمائی، ”زهٔ مالِک خُدائ يم، او بل يو خُدائ هم نشته.“ څوک چې دا وائی هغه خُدائ پاک دے. چا چې آسمانونه پيدا کړې دی، دا هغه ذات دے کوم چې زمکه پيدا کړه او جوړه يې کړه، او زمکه خوشې او شاړه پاتې نهٔ شوه بلکې هغهٔ دا د اوسېدلو قابله جوړه کړه، چې ژوندے مخلوق په کښې اوسيږی. مالِک خُدائ فرمائی، ”زهٔ مالِک خُدائ يم ما نه غير بل مالِک نشته. ﴿١٩﴾ ما څهٔ په پټ ځائ کښې پټې خبرې نهٔ دی کړې. او نهٔ مې بنی اِسرائيلو ته دا وئيلی دی چې، ”بېشکه ما لټوئ، خو تاسو به ما مومئ نه.“ زهٔ، مالِک خُدائ يم او زهٔ رښتيا وايم، او څهٔ چې صحيح وی نو زهٔ د هغې اعلان کوم.“

معبودان د بابل حِفاظت نهٔ شی کولے

﴿٢٠﴾ ”هغه ټول خلق چې د بادشاه د زوال نه پس ژوندی پاتې يئ، راغونډ شئ، خپل ځانونه زما حضور کښې پيش کړئ. څوک چې ځان سره د لرګی بُتان ګرځوی هغوئ په هيڅ هم نهٔ پوهيږی. چې کوم معبودان خلاصون نهٔ شی ورکولے نو د هغوئ نه دُعا ولې غواړئ؟ ﴿٢١﴾ راشئ او خپله مقدمه په عدالت کښې پيش کړئ، بېشکه اول د يو بل سره مشوره وکړئ. ډېر پخوا دا پيشګوئي چا ورکړې وه؟ ولې ما مالِک خُدائ ډېره موده مخکښې دا اعلان نهٔ وو کړے؟ ځکه چې بغير زما نه بل يو خُدائ هم نشته. زهٔ خلاصونکے او صادق خُدائ يم. زما نه بغير بل يو خُدائ هم نشته. ﴿٢٢﴾ اے د ټولې دُنيا خلقو، اوس ما ته راوګرځئ او خلاصون حاصل کړئ. صرف زهٔ خُدائ پاک يم او زما نه بغير بل يو خُدائ هم نشته. ﴿٢٣﴾ زما وعده رښتيا ده، او زما وعده به نهٔ بدليږی. ما په خپل ذات باندې قسم خوړلے دے، چې هره يوه ګوډه به ما ته په سجده شی او هره ژبه به اِقرار وکړی. ﴿٢٤﴾ او وائی به چې فتح او طاقت صرف د مالِک خُدائ په ذريعه ملاويږی، خو هغه ټول څوک چې زما نه نفرت کوی نو هغوئ به زما حضور ته راشی او شرم سره به مخ شی. ﴿٢٥﴾ خو د اِسرائيل ټول اولاد به د مالِک خُدائ په نظر کښې صادقان شی او په هغهٔ به فخر کوی.“

د بابل معبودان

۴۶ (۱) د بابل د معبودانو بيل او نبو سرونه ښکته ږو کله چې دوئ راکوز کړے شول، او اوس هغه په څناورو باندې بار دى،
چې د سترې شوو څناورو دپاره بوج دے. (۲) دا دواړه معبودان ټيټ شول او پړمخې پرېوتل. هغوئ د بوج جوړېدو نه بچ پاتې
نۀ شول او اوس په خپله جلاوطن شول. (۳) "اے د يعقوب اولاده، ما ته غوږ ونيسئ، اے په بنى اِسرائيلو کښې زما باقى پاتې
شوو ټولو خلقو. د مور د خېټې نه ما ستاسو پالنه کړې ده، چې کله تاسو پيدا شوى يئ نو د هغې وخت نه زۀ په تاسو پام کوم.
(۴) زۀ ستاسو خُدائ پاک يم او زۀ به ستاسو ساتنه کوم چې تاسو بوډاگان او سپين سَرى هم شئ. نو ما تاسو پيدا کړى يئ او
ستاسو خيال به ساتم، زۀ به ستاسو ملاتړ يم او تاسو به بچ کوم." (۵) مالِک خُدائ فرمائى، "تاسو به ما د چا سره برابروئ؟
زما په شان بل څوک شته څۀ؟ (۶) خلق خپلې کڅوړې کولاو کړى او سرۀ زر ترې نه غورزوى، هغوئ په تله سپين زر تلى.
هغوئ زرگر له پيسې ورکړى چې يو بُت ورله جوړ کړى، او بيا ورته ټيټيږى او عبادت يې کوى. (۷) هغوئ دا خپلو اوږو ته
اوچت کړى او يو خوا او بل خوا يې وړى راوړى، او بيا په يو ځائ کښې يې کېږدى او هلته ولاړ وى، خو چې چرته وى نو د
هغه ځائ نه حرکت نۀ شى کولے. کۀ څوک دې ته په چغو فرياد وکړى، نو دا جواب نۀ ورکوى او نۀ هغه کس د مصيبت نه بچ
کولے شى. (۸) اے گناهګارانو، دا ياد ساتئ، او چې ما څۀ کړى دى هغه مۀ هېروئ. (۹) هغه راياد کړئ چې ډېره موده
مخکښې شوى ږو، ځکه چې صرف زۀ خُدائ پاک يم او زما په شان بل هيڅ څوک هم نشته. (۱۰) د شروع نه ما د اَنجام
پېشگوئې ورکوله، ما ډېر پخوا وئيلى دى چې څۀ کېدونکى دى. ما وئيل چې زما منصوبې به نۀ ناکامه کيږى، او چې زۀ به هغه
هر يو کار کوم چې ما يې اراده کړې وه. (۱۱) زۀ د نمرخاتۀ طرف نه يو ښکارى مارغۀ راغواړم، د لرې مُلک نه به يو داسې
سړے راشى چې زما منصوبه به پوره کوى. څۀ چې ما وئيلى دى زۀ به هغه سر ته رسوم. او چې کومه منصوبه ما جوړه کړې
وى هغه به سر ته رسوم. (۱۲) اے ضدى خلقو، ما ته غوږ ونيسئ څوک چې د خلاصون نه ډېر لرې يئ. (۱۳) ما خپل خلاصون
نزدې راوړے دے، هغه لرې نۀ دے. زما خلاصون راتلو کښې به وخت نۀ لگى. زۀ به يروشلم بچ کړم او بنى اِسرائيلو ته به خپل
شان او شوکت وښايم."

د بابل سره عدالت کېدل

۴۷ (۱) اے د پېغلې په شان بابله، د خپل تخت نه راکوز شه، او په زمکه په خاورو کښې کښېنه. ځکه چې ستا په تخت د
ناستې وخت ختم دے. اے بابله، تۀ به بيا د شهزادگۍ په شان نرم او نازک نۀ يې. (۲) د ژرندې کاڼے واخله او اوړۀ مېده کړه.
نقاب لرې کړه، خپلې ښائسته جامې وباسه، پينڅې اوچتې کړه چې د نِهرونو نه پورې وځې. (۳) خلق به تا وگورى چې بربنډ
يې، هغوئ به ستا شرمگاه وگورى. زۀ به بدله واخلمه او هيڅ څوک به نۀ پرېږدم. (۴) د بنى اِسرائيلو مقدس ذات مونږ په بيعه
اخستى يُو، د هغۀ نوم مالِک خُدائ ربُ الافواج دے. (۵) اے د بابليانو لورې، په تيارۀ کښې خاموش کښېنه، نور به تا ته څوک
د قومونو مَلِکه نۀ وائى. (۶) زۀ خپلو خلقو ته غصه وم، ما هغوئ له داسې سزا ورکړه چې تا ته مې حواله کړل. او تا په هغوئ
باندې هيڅ رحم ونۀ کړو، او په بوډاگانو دې هم ډېر درond بوج کېښودو. (۷) تا وئيل، "زۀ به هميشه مَلِکه يم." او هيڅکله دې فکر
نۀ دے کړے او نۀ دې د دې په اَنجام باندې غور وکړو. (۸) نو اوس دا خبره واوره، اے د عېش سره مينه لرونکې، تۀ خپل
ځان محفوظ گڼې او وائې، "هم زۀ يم. او زما نه بغير بل څوک نشته. زۀ به نۀ کله کونډه شم او نۀ بې‌اولاده." (۹) خو په يوه
لحظه او هم په يوه ورځ کښې به دا دواړه کارونه درسره وشى. تۀ چې هر څومره د جادو نه کار واخلې، خو ستا خاوند او بچى
به ختم شى. (۱۰) تا خپل ځان په بدعملۍ کښې محفوظ وګڼلو، ستا خيال دا وو چې هيڅ څوک دې نۀ وينى. خپل حِکمت او
پوهې تۀ بې‌لارې کړې، او تا د خپل ځان سره ووئيل چې، "هم زۀ يم. او زما نه بغير بل څوک نشته." (۱۱) داسې افت به په تا
راشى، چې ستا يو جادو منتر به هم دا منع کولے نۀ شى. تباهى به په تا باندې راشى او هيڅ منښته به دا بندولے نۀ شى. ويا به په
تا باندې ناڅاپه راشى، او تۀ به د هغې دپاره تياره نۀ يې. (۱۲) خپل جادو او کوډې ځان سره وساته، تا د وړوکوالى نه دا استعمال
کړى دى. کېدے شى چې دا ستا دپاره مددگار ثابت شى، او تۀ په دې خپل دشمنان ويروى. (۱۳) تا له چې کومې مشورې
درکړے کيږى نو د هغې نه تۀ ستړے يې. ستا نجوميان چرته دى، چې ستورو ته گورى او مياشت په مياشت پېشگويانې کوى؟

هغوئ دې راشی او څۀ چې کېدونکی دی تا دې د هغې نه بچ کړی. (۱۴) هغوئ په اور کښې د سوزېدونکی بوسو په شان دی چې
خپل ځان د دې د لمبو نه نۀ شی بچ کولے. دا به د سکرو اور نۀ وی چې انسان ورته کښېنی او ځان گرم کړی. (۱۵) هغوئ به تا
مایوسه کړی، چا سره چې تۀ د ځوانئ نه په وفادارئ چلېدلے یې. هر یو به درنه په خپله مخه لاړ شی، او داسې به هیڅ څوک
پاتې نۀ وی چې تاسو بچ کړی.

خُدائ پاک د راتلونکی وخت مالِک دے

۴۸ (۱) اے د یعقوب خاندانه، دا خبره واورئ، تاسو چې د بنی اِسرائیلو په نامه یادېږئ او د یهوداه اولاد یئ، او تاسو چې د
مالِک خُدائ په نوم قسم خورئ او د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک ته آواز کوئ، خو نۀ په کښې اخلاص شته او نۀ سمه طریقه. (۲)
تاسو د مقدس ښار اوسېدونکی یئ او وایئ چې تاسو د بنی اِسرائیلو په خُدائ پاک باور کوئ، د چا نوم چې مالِک خُدائ ربُ
الافواج دے. هغه فرمائی، (۳) "ما ډېر پخوا پېشگوئی کړې وه چې څۀ به کېږی، او بیا مې ناڅاپه هم دغه شان وکړل، او زما
ټولې پېشگویانې رښتیا شوې. (۴) ما ته پته وه چې تاسو به څومره ضدیان یئ، ستاسو د مرئ رګونه به د اوسپنې په شان کلک
او ستاسو تندی به لکه د متکور غوز په شان وی. (۵) نو ما ډېر پخوا ستاسو د راتلونکی وخت پېشگوئی وکړه، د حالاتو بیان مې
د وړاندې نه وکړو، د دې دپاره چې تاسو دا دعویٰ ونۀ کړئ چې ستاسو بُتانو او تراشلے شوو مجسمو د دې حُکم کړے وو.
(۶) ما چې د څۀ پېشگوئی کړې وه نو هغه هر څۀ شوی دی، خو تاسو د هغې منلو نه اِنکار وکړو. اوس به زۀ تاسو ته د نوؤ
خبرو په حقله ووایم، دا هغه رازونه دی چې تاسو تر اوسه پورې نۀ دی اورېدلی. (۷) په تېره زمانه کښې داسې څۀ نۀ وُو شوی،
بلکې هم اوس دا ستا په عِلم کښې راغلل. داسې څکه وشول چې تاسو ونۀ شئ وئیلے، چې مونږ ته مخکښې نه د دې پته
وه. (۸) ما ته پته وه چې تاسو ناقابلِ اعتماد یئ، څکه چې تاسو د وړوکوالی نه په باغیانو مشهور وئ. او هم دا وجه ده چې
تاسو هیڅکله د دې په حقله نۀ دی اورېدلی، او دا څکه د دې یوه خبره هم ستاسو غوږونو ته نۀ ده رارسېدلې. (۹) زما د نوم د
خاطره زۀ خپله غصه په قابو کښې ساتم، زما د ثناء صِفت د خاطره زۀ خپل ځان ستاسو د تباهئ نه را ایساروم. (۱۰) ما تاسو
صفا کړی یئ، خو داسې نه لکه چې سپین زر صفا کېږی، بلکې ما تاسو صفا کړی یئ، د مصیبت په بټئ کښې مې آزمائیلی یئ.
(۱۱) زۀ چې څۀ کوم نو هغه زۀ د خپل خاطر په وجه کوم، زۀ نۀ غواړم چې زما د نوم بې‌عزتی وشی او نۀ به په خپل جلال کښې
چا له برخه ورکړم، دا به زما وی او صرف زما به وی."

مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خلاصونکے دے

(۱۲) "اے بنی اِسرائیلو، زما غوره کړے شوو، ما ته غوږ ونیسئ. صرف زۀ خُدائ پاک یم، زۀ اولین او آخرین یم. (۱۳) ما په
خپل لاس باندې د زمکې بنیادونه لګولی دی او زما ښی لاس آسمانونه خوارۀ کړی دی. کله چې زۀ آواز ورکړم نو دوئ ټول یو
ځائ حاضر شی. (۱۴) ټولو خلقو، راغونډ شئ او واورئ. په معبودانو کښې کوم یو د دې پېشگوئی ورکړې ده؟ ما چې کوم
سړے خوښ کړے دے هغه به په بابل حمله وکړی، او د بابلیانو خلاف به خپل زور استعمالوی. (۱۵) زۀ هغه څوک یم چې هغۀ
ته مې آواز وکړو او راومې غوښتلو، د هغۀ مې لارښودنه وکړه او هغه به کامیابېږی. (۱۶) نو اوس ما له رانزدې شئ او چې زۀ څۀ
وایم هغې ته غوږ ونیسئ. ما د شروع نه صفا خبره کړې ده، او ما همېشه خپله خبره رښتیا کړې ده." او زۀ اوس مالِک خُدائ
تعالیٰ د خپل روح سره رالېږلے یم.

(۱۷) د بنی اِسرائیلو مقدس ذات، مالِک خُدائ ستاسو خلاصونکے فرمائی، "زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم، هغه ذات
چې ستاسو د خپلې فائدې دپاره تاسو ته ښودنه کوی او هغه لار درته ښائی چې په کومه باندې درله تلل په کار دی. (۱۸) خو کۀ
صرف تاسو زما حُکمونو ته پام کړے وے. نو ستاسو امن به لکه د سیند په شان وو، او ستاسو صداقت به د سمندر د چپو په
شان وو. (۱۹) ستاسو اولاد به د شګو په شان ډېر او بې‌شمېره وے، او ما به هیڅ امکان نۀ وے پرېښے چې د هغوئ نام و نشان
زما د وړاندې نه ختم شی." (۲۰) د بابل نه ووځئ. او د بابلیانو نه وتښتئ. د خوشحالئ سره د دې خبر چغه ووهئ، او د دُنیا تر
ګُټ ګُټه پورې دا خبره مشهوره کړئ چې، "مالِک خُدائ خپل خِدمت کوونکی بنی اِسرائیلیان بچ کړی دی." (۲۱) کله چې مالِک

خُدائ خپل خلق په خُشکه صحرا کښې روان کړل، هغوئ د تندې په وجه د تکليف سره مخ نۀ شول. د هغوئ دپاره يې د ګټ نه
اوبۀ راوويستلې، هغۀ ګټ په مينځ بېل کړو او اوبۀ ترې نه راوبهېدلې. (۲۲) مالِک خُدائ فرمائى، ”د شريرانو دپاره سلامتى
نشته.“

بنى اِسرائيليان، د قومونو دپاره رڼا

۴۹ (۱) اے لرې قومونو، ما ته غوږ ونيسئ، اے هغه خلقو، چې لرې اوسېږئ. زما د پېدا کېدو نه مخکښې مالِک خُدائ زۀ
خوښ کړم او زۀ يې خپل خِدمت کوونکے مقرر کړم. (۲) هغۀ زما خبرې د تُورې په شان تېرې کړې. او د خپل لاس د سورى
لاندې يې پټ کړم، هغۀ زۀ د غشى په شان تېرۀ کړم او په خپل د غشو تيلۍ کښې يې پټ وساتلم. (۳) هغۀ ما ته وفرمائيل چې،
”تۀ زما خِدمت کوونکے بنى اِسرائيل يې، ستا په وجه به زما نوم ته جلال ملاوېږى.“ (۴) خو ما ووئيل چې، ”زما محنت
بېفائدې دے، ما خپل طاقت بېفائدې او بېمقصده ضائع کړے دے، خو يقيناً چې زما حق مالِک خُدائ سره دے او زما
خُدائ پاک به ما له اجر راکړى.“ (۵) خو زما د پېدا کېدو نه مخکښې، مالِک خُدائ زۀ مقرر کړم، هغۀ زۀ د دې دپاره خپل
خِدمت کوونکے جوړ کړم چې د هغۀ خلق واپس راولم، او دا چې بنى اِسرائيليان د هغۀ د حضور وړاندې راغونډ کړم. مالِک
خُدائ ما له عزت راکوى، او هغۀ ما له طاقت راکړے دے. (۶) هغه فرمائى، ”زما خِدمت کوونکيه، زۀ ستا دپاره يو لوئ
مقصد لرم. تۀ به نۀ صرف هغه بنى اِسرائيليان بحال کړې چې کوم ژوندى پاتې دى، بلکې زۀ به تا د قومونو دپاره رڼا وګرځوم نو
چې دغه شان تۀ زما خلاصون ټولې دُنيا ته ورسوې.“ (۷) د بنى اِسرائيل مقدس ذات او خلاصونکے هغه چا ته وائى چې د چا
نه سخت نفرت شوے دے، د چا نه چې قومونو نفرت کړے دے چې دے د حکمرانانو خِدمت کوونکے دے، ”بادشاهان به تا
وګورى او د عزت نه به درته پاڅيږى، شهزادګان به هم وګورى، او هغوئ به تا ته د عزت نه ټيټيږى. دا ځکه چې مالِک خُدائ
خپل خِدمت کوونکے خوښ کړے دے، د بنى اِسرائيلو مقدس ذات خپلې وعدې پوره کوى.“

د يروشلم بحال کېدل

(۸) مالِک خُدائ فرمائى، ”کله چې ستاسو د بچ کېدو وخت راغلو، نو ما په تاسو نظر وکړو او د مدد دپاره مې ستاسو فرياد
واورېدو. زۀ به ستاسو حِفاظت او ساتنه وکړم او ستاسو په ذريعه به د ټولو خلقو سره يو لوظ وکړم. او زۀ به يو ځل بيا تاسو
په هغه مُلک کښې آباد کړم کوم مُلک چې اوس شاړ او ويجاړ پروت دے. (۹) زۀ به قېديانو ته ووايم چې، تاسو آزاد يئ. او
ځوک چې په تيارۀ کښې وى نو هغوئ ته به ووايم چې، رڼا له راوځئ. هغوئ به د هغه ګډو په شان وى چې د غرونو په غونډو
کښې څرېږى، (۱۰) هغوئ به هيڅکله نۀ اوږى شى او نۀ به کله تږى شى. د نمر او د صحرا ګرمى به هغوئ نۀ تنګوى، د هغوئ
مشرى به هغه ذات کوى چې ځوک د هغوئ سره مينه کوى. او هغه به يې د اوبو چينو له بوځى. (۱۱) زۀ به په غرونو کښې يو
لوئ سړک جوړ کړم او د خپلو خلقو دپاره به يوه لار جوړه کړم چې په هغې به مزل کوى. (۱۲) ګورئ زما خلق به د لرې لرې نه
راځى، د شمال طرف او د نمرپرېواتۀ طرف نه، او د سينم نه به راځى.“ (۱۳) اے آسمانه، د خوشحالۍ چغې وهه. اے زمکې،
خوشحالى وکړه. اے غرونو، د خوشحالۍ سندرې ووايئ. ځکه چې مالِک خُدائ خپلو خلقو له تسلى ورکړې ده، او هغه به په
خپلو کړېدلو خلقو رحم وکړى. (۱۴) خو د يروشلم خلقو ووئيل، ”مالِک خُدائ مونږ پرېښى يُو. او هغۀ مونږ هېر کړى يُو.“ (۱۵)
”هيڅکله نه. يو مور خپل د پيو ماشوم هېرولے شى څۀ؟ او چې کوم بچے ترې نه پېدا شوے وى نو د هغۀ سره به مينه نۀ کوى
څۀ؟ کۀ يوه مور خپل بچے هېر هم کړى، خو زۀ به تاسو هيڅکله هم هېر نۀ کړم. (۱۶) ګوره ما ستا نوم د خپلو لاسونو په تلو
باندې ليکلے دے، او ستا دېوالونه هميشه زما په وړاندې دى. (۱۷) ځوک چې تا بيا آبادول غواړى نو هغه زر واپس راروان دے،
او چا چې تۀ تباه کړے يې نو هغوئ درنه ځى. (۱۸) ګېرچاپېره نظر وګرځوه او وګوره. ستا خلق راغونډېږى او هغوئ کورونو ته
راروان دى. مالِک خُدائ فرمائى چې زما دې په خپل ذات قسم وى، هغوئ به تا ته داسې راغونډ شى لکه ښڅګه چې په ناوې
کالى امبار وى. (۱۹) ستا مُلک تباه شوے وو او وران ويجاړ وو، خو اوس چې ځوک د اوسېدو دپاره ورله راروان دى، نو دا
مُلک به د هغوئ د اوسېدو دپاره ډېر وړوکے وى. او چا چې تاسو په کنډرو کښې پرېښودئ نو هغوئ به ستاسو نه لرې وى.

۳۰ ستاسو کوم خلق چې په جلاوطنئ کښې پيدا شوی وُو نو هغه خلق به يوه ورځ تا ته ووائی، دا مُلک خو ووړوکے دے، مونږ
ته نوره زمکه په کار ده. ۲۱ بيا به تهٔ په خپل زړهٔ کښې ووائې، دا دومره بچی ما له چا راکړل؟ زما بچی خو ختم شوی وُو او
نور بچی مې نهٔ کېدل. زهٔ جلاوطن کړے شوے وم او شړلے شوے وم، دا بچی ما له چا راکړل؟ زهٔ خو يواځې پاتې وم، دا بچی
د کوم ځائ نه راغلل؟" ۲۲ خُدائ تعالىٰ داسې فرمائی، "ګورئ، زهٔ به قومونو ته اِشاره وکړم، او هغوئ به ستاسو زامن په غېږ
کښې او ستاسو لوڼه په اوږو کورونو ته راولی. ۲۳ بادشاهان به ستاسو دپاره د پلارانو په شان وی او ستاسو خيال به ساتی، او
د هغوئ مَلِکې به ستاسو او ستاسو د بچو دپاره د ميندو په شان وی. هغوئ به ستاسو په وړاندې ټيټ شی او ستاسو په پښو
دوړې به څټی، نو بيا به تاسو ته پته ولګی چې زهٔ مالِک خُدائ يم، هر څوک هم چې زما د مدد په طمع وی نو هغه به نهٔ
شرميږی." ۲۴ څوک د جنګيالی نه مالِ غنيمت اخستلے شی څهٔ؟ يا څوک د يو ظالم کس نه قېديان خلاصولے شی څهٔ؟ ۲۵
خو مالِک خُدائ وفرمائيل، "يقيناً چې د جنګيالی نه به قېديان بوتلے شی، او د ظالم کس مالِ غنيمت به ونيولے شی. هر څوک
هم چې تا سره جنګ کوی نو زهٔ به هغوئ سره جنګ کوم، او هم زهٔ به ستا د بچو حِفاظت کوم. ۲۶ چا چې په تا ظلم کړے
دے زهٔ به په هغوئ باندې د هغوئ خپله غوښه وخوروم، هغوئ به د خپلې وينې په څښلو سره د ميو په شان په نشه کښې وی.
نو داسې به بيا ټولو انسانانو ته پته ولګی چې زهٔ مالِک خُدائ يم، زهٔ هغه ذات يم څوک چې تاسو بچ کوی او تاسو آزادوی او د
بنی اِسرائيلو طاقتور ذات يم."

د مالِک خُدائ د سزا ورکولو طاقت لرل

۵۰ ۱ مالِک خُدائ فرمائی، "د يهوداه خلقو راشئ، او ما ته هغه طلاق نامه وښايئ چې ما ستاسو مور له ورکړې وه او
ستاسو مور مې پرېښوده. هغه طلاق نامه چرته ده؟ او يا ما ته هغه قرض ورکوونکے وښايئ چې ما د خپل قرض په وجه تاسو
ورته حواله کړی وئ هغه چرته دے؟ ګورئ هم ستاسو د خپلو ګناهونو له وجې خرڅ کړے شوئ او ستا د خپلو ګناهونو په
وجې ستاسو مور وشړلې شوه. ۲ چې زهٔ راغلم نو څوک هم نهٔ وو، ولې؟ چې ما آواز وکړو نو چا هم جواب رانهٔ کړو، ولې؟
ولې زما لاس دومره کمزورے وو څهٔ چې تاسو مې خلاصولے نهٔ شوئ؟ ولې زهٔ دومره کمزورے يم څهٔ چې تاسو بچ کولے نهٔ
شم؟ زما يو حُکم سره سمندر اوچ شی او سيندونه په صحرا بدل شی، او بغېر اوبو نه کبان مړهٔ شی او هر طرف ته بدبوئ خوره
شی. ۳ هم زهٔ آسمان باندې توره کپړه اچوم او هم زهٔ هغې ته د غم جامې اچوم."

د مالِک خُدائ د خِدمت کوونکی تابعداری

۴ خُدائ تعالىٰ ما له د يو اُستاذ ژبه راکړې ده، د دې دپاره چې ستړو خلقو له تسلی ورکړم. هر سحر هغه ما پاڅوی او هغه
زما په زړهٔ کښې دا جذبه اچوی چې د هغهٔ ښودنې ته غوږ ونيسم. ۵ خُدائ تعالىٰ ما ته صفا وينا کړې ده، او ما د هغهٔ نه
سرکشی نهٔ ده کړې او نهٔ د هغهٔ نه اوړېدلے يم. ۶ چا چې زما وهل غوښتل ما هغوئ ته خپله ملا وړاندې کړه، چا چې زما نه
ږيره ويستله ما هغوئ ته خپل مخ وړاندې کړو. ما د هغوئ د بې‌عزتئ او توکانو نه خپل مخ نهٔ دے پټ کړے. ۷ خو خُدائ
تعالىٰ زما مدد کوی نو زما بې‌عزتی به نهٔ کيږی. ما د هغهٔ د مرضئ پوره کولو کلکه اراده کړې ده. ما ته پته ده چې زهٔ به د شرم
سره نهٔ مخ کېږم. ۸ څوک چې ما ته صداقت ښائی هغه نزدې دے، څوک دا جرأت کولے شی چې په ما اِلزامونه ولګوی؟
زما مخالف چرته دے چې په ما اِلزام ولګوی. هغه دې رامخامخ شی. ۹ هم خُدائ تعالىٰ زما ملګرتيا کوی، نو څوک به ما
مجرم ثابت کړی؟ په ما باندې ټول اِلزام لګوونکی به ورک شی هغوئ به داسې ختم شی لکه چې کپړه چينجو خوړلې وی. ۱۰ په
تاسو کښې څوک د مالِک خُدائ نه يرېږی او د هغهٔ د خِدمت کوونکی آواز منی؟ څوک چې په تيارهٔ کښې روان وی هيڅ رڼا
ورسره نهٔ وی خو بيا هم دې د هغهٔ ايمان په مالِک خُدائ وی او د هغهٔ توکل دې په خُدائ پاک باندې وی. ۱۱ خو تاسو خلق
څوک چې خپل ځانونه بَلو غشو سره وسله بند کړئ، نو هم د خپل اور د شغلو په رڼا کښې لاړ شئ. زما د لاس نه به تاسو ته هم
دا اجر ملاوېږی، تاسو به سخت درد کښې راپرېوځئ.

د یروشلم دپاره د تسلی خبرې

۵۱ ۞١ "ما ته غوږ ونیسئ، څوک چې صداقت غواړئ، او د مالِک خُدائ لټون کوئ. د هغه ګټ په حقله سوچ وکړئ د کوم نه چې تراشلے شوی یئ، د هغه کان په حقله سوچ وکړئ چې د کوم نه تاسو راویستلے شوی یئ. ۞٢ د خپل پلار نیکۀ اِبراهیم او مور ساره په حقله سوچ وکړئ، چې تاسو یې زیږولی یئ. کله چې ما اِبراهیم راوغوښتلو، نو هغه بېاولاده وو، خو ما هغۀ له برکت ورکړو او ډېر اولاد مې ورکړو. ۞٣ یقیناً چې مالِک خُدائ به بیا صیون له تسلی ورکړی. او د هغې په ټولو کنډرو به ترس وکړی. د هغې صحرا به د باغِ عدن په شان ګلستان کړی، د هغې بنجره زمکه به د مالِک خُدائ د باغ په شان شی. هلته به خندا او خوشحالی وی، او د ثناء صِفت او د شکرانې حمدونه به وئیلے شی. ۞٤ زما خلقو بنی اِسرائیلو، ما ته غوږ ونیسئ، زۀ چې څۀ وایم هغې ته توجو وکړئ، زۀ به قومونو ته خپل تعلیمات وښایم، زما اِنصاف به د هغوئ دپاره رڼا وی. ۞٥ زما رحم او اِنصاف زر راروان دی. زما خلاصون په لاره دے. زما مضبوط لاس به قومونو له اِنصاف راوړی. لرې مُلکونه زما انتظار کوی، هغوئ په دې طمع دی چې بچ یې کړم. ۞٦ بره آسمان ته وګورئ، او لاندې زمکې ته وګورئ. آسمانونه به د لوګی په شان ورک شی، او زمکه به د زړې جړرې په شان ورَسته شی، او د دې ټول خلق به د مچانو په شان مړۀ شی. خو زما خلاصون به د همېشه دپاره وی، او زما صداقت به هیڅکله نۀ ختمیږی. ۞٧ اے هغه خلقو چې څوک په صداقت پوهېږئ، ما ته غوږ ونیسئ، اے هغه خلقو چې د چا په زړُونو کښې چې زما تعلیم اچولے شوے دے. کله چې خلق په تاسو پورې خندا کوی یا ستاسو بېعزتی کوی، نو مۀ یرېږئ، ۞٨ ولې چې چینجی به هغوئ لکه د کپړې په شان وخوری، او چینجی به یې لکه د وړی په شان وخوری. خو زما صداقت به تر همېشه پورې وی، او زما خلاصون به تر ټولو نسلونو پورې قائم وی." ۞٩ اے مالِکه خُدایه، پاڅه. ویښ شه او زمونږ مدد وکړه. د خپل طاقت نه کار واخله او مونږ بچ کړه، خپل طاقت داسې استعمال کړه لکه څنګه دې چې مخکښې استعمالولو. دا تۀ وې چې سمندری بلا راحب دې ټوټې ټوټې کړه. ۞١٠ دا هم تۀ وې چې سمندر دې اوچ کړو او په اوبو کښې دې لار جوړه کړه، نو چې هغه څوک په دې ژور سمندر کښې تېر شی چې کوم دې بچ کول. ۞١١ د چا فدیه چې مالِک خُدائ ورکړې ده نو هغوئ به راواپس شی، او څنګه چې صیون ته ننوځی نو د خوشحالی نه به چغې وهی او سندرې به وائی. هغوئ به د همېشه دپاره خوشحاله وی، او د غم او پرېشانی نه به په امن وی. ۞١٢ "زۀ، صرف زۀ تاسو له تسلی درکوم. نو بیا تاسو د انسانانو نه ولې یرېږئ، چې هغوئ د واښو نه هم زر فنا کیږی؟ ۞١٣ تاسو هغه مالِک خُدائ هېر کړے دے چا چې پیدا کړئ، چا چې آسمانونه خوارۀ کړل او چې د زمکې بنیادونه یې ولګول؟ تاسو هر وخت د هغه خلقو نه ولې په یره کښې یئ څوک چې د غصې نه په تاسو باندې ظلم زیاتے کوی، څوک چې ستاسو د تباه کولو دپاره تیار دی؟ اوس د هغوئ غصه چرته ده؟ ۞١٤ قېدیان به زر راخلاص شی، هغوئ به په قېدخانه کښې نۀ مری او د هغوئ سره به د خوراک کمے نۀ وی. ۞١٥ زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم، سمندر ما راپاڅولو او د دې چپې مې غضبناکې کړې. زما نوم مالِک خُدائ ربُ الافواج دے. ۞١٦ ما خپل کلام ستاسو په ژبه ګویا کړو، او د خپل لاس د سوری لاندې مې تاسو پټ کړئ، آسمانونه مې خوارۀ کړل او د زمکې بنیادونه مې کېښودل، او ما یروشلم ته وفرمائیل، تاسو زما خلق یئ."

د یروشلم د مشکلاتو ختمېدل

۞١٧ ویښ شه. ویښ شه. پاڅه ودرېږه اے یروشلمه. تا د مالِک خُدائ د لاس نه هغه جام څښلے دے کوم چې د هغۀ د غصې نه ډک وو، دا جام تا تر آخری قطرې پورې وڅښلو کوم چې د نشه ورو شرابو نه ډک وو. ۞١٨ ستا چې څومره زامن شوی دی په هغوئ کښې یو هم نشته چې ستا رهنمائی وکړی، تا چې څومره زامن لوئ کړی دی په هغوئ کښې یو هم نشته چې تا د لاس نه ونیسی او بو دې ځی. ۞١٩ په تا باندې دوه افتونه راغلې دی یعنې تباهی او بربادی، جنګ او قحط. خو څوک پاتې دی چې تا سره همدردی وکړی؟ او څوک پاتې دې چې تا له تسلی درکړی؟ ۞٢٠ ستا خلق د کمزوری د وجې نه په هره کوڅه کښې غورزیږی، هغوئ بېمددګاره لکه د هوسۍ په شان په جال کښې انښتی دی. او د مالِک خُدائ غضب په هغوئ نازل دے او خُدائ پاک هغوئ رټلی دی. ۞٢١ اے تاسو چې په مصیبت کښې ګېر یئ واورئ، څوک چې په نشه کښې یئ خو د میو له وجې نه نه. ۞٢٢ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک چې د خپل قوم دپاره جنګیږی داسې فرمائی، "ګورئ، ما دا د نشه ورو شرابو نه ډک

جام ستاسو د لاس نه لرې کړے دے، نو تاسو به نور زما د غصې د جام نه نۀ څښئ. ۲۳ دا به زۀ هغه خلقو له ورکړم چا چې په تاسو باندې ظلم زياتے کولو، هغه خلقو له چا چې تاسو په کوڅو کښې څملولئ او پښې به يې درباندې کېښودې او په تاسو به گرځېدل."

د خُدائ پاک د يروشلم بچ کول

۵۲ ۱ اے يروشلمه، پاڅه، ويښ شه. خپلې د طاقت جامې واغونده. اے مقدسې ښارېې، د شان او شوکت والا جامې واغونده. ناسنته او ناپاک خلق به هيڅکله ستا په دروازو بيا درننه نۀ وځى. ۲ اے يروشلمه، د ځان نه خاورې وڅنډه او پاڅه او په تخت کښېنه. اے د صيون قېد شوې لورې، د غلامۍ زنځيرونه د خپلې غاړې نه وشلوه. ۳ مالِک خُدائ فرمائى، "کله چې تاسو غلامان شوئ، نو ستاسو په سر پېسې نۀ وې ورکړے شوې، او چې کله تاسو آزادولے شئ نو ستاسو په سر به پېسې نۀ شى ورکولے." ۴ مالِک خُدائ تعالىٰ فرمائى، "ډېره موده وړاندې زما خلق مِصر ته د څۀ مودې دپاره لاړل، خو اوس اسوريان بغېر د څۀ وجې په هغوئ باندې ظلم زياتے کوى." ۵ مالِک خُدائ فرمائى، "او په بابل کښې هم هغه کار شوے دے يعنې، زما خلق قېديان دى او د هغوئ په سر هيڅ پېسې نۀ دى ورکړے شوې. څوک چې په هغوئ حکومت کوى نو هغوئ هر وخت زما د نوم سپکاوے کوى. ۶ نو داسې به زما خلقو ته زما د نوم پته وى، او داسې به هم په هغه ورځ هغوئ ته پته ولگى چې هم زۀ کلام کوم او زۀ حاضر يم." ۷ د هغوئ قدمونه څومره ښکلې دى چې په غرونو باندې روان دى او زېرے راوړى. څکه چې هغه به د امن و امان پېغام او د خلاصون اعلان کوى، او صيون ته به وائى، "ستا خُدائ پاک بادشاه دے." ۸ څوک چې د ښار حفاظت کوى نو هغوئ د خوشحالۍ چغې وهى، هغوئ په خپلو سترگو باندې گورى چې مالِک خُدائ صيون ته واپس راروان دے. ۹ اے د يروشلم کنډرو، په يو ځائ د خوشحالۍ سندرې ووايئ. مالِک خُدائ به خپل ښار بچ کړى او خپلو خلقو له به تسلى ورکړى. ۱۰ مالِک خُدائ به د خپل مقدس طاقت نه کار واخلى، خُدائ پاک به خپل خلق بچ کړى، او ټول قومونه او ټوله دُنيا به په خپلو سترگو دا وگورى. ۱۱ ځئ، ځئ، د دغه ځائ نه ځئ. چې يو ناپاک څيز له هم لاس ورنۀ وړئ، څوک چې د مالِک خُدائ د کور سامان وړى تاسو خپل ځانونه پاک وساتئ او لاړ شئ. ۱۲ ضرورى نۀ ده چې تاسو په منډه لاړ شئ، او نۀ تاسو ته اچانک د تېښتې ضرورت شته، ولې چې مالِک خُدائ به ستاسو نه وړاندې ځى، د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک به د وروستو نه ستاسو حِفاظت کوى.

کړېدلے خِدمت کوونکے

۱۳ گورئ، زما خِدمت کوونکے به په خپل کار کښې کامياب شى، د هغۀ به ډېر زيات عزت کېږى. ۱۴ خو کله چې يې هغه وليدو نو ډېر خلق حېران شول، د هغۀ شکل صورت داسې خراب وو چې هغه د نورو انسانانو په شان نۀ ښکارېدو. ۱۵ اوس به ډېر قومونه هغۀ ته حېران شى، او د هغۀ په وړاندې به د بادشاهانو د خولې نه خبرې نۀ وځى. څکه چې هغوئ به هغه څۀ وگورى چې د څۀ ورته وئيلے شوى نۀ وى، او هغوئ به په هغه څۀ پوهه شى د څۀ چې يې اورېدلى نۀ وى.

۵۳ ۱ زمونږ په پېغام چا يقين کړے دے؟ مالِک خُدائ خپل قوت په چا ظاهر کړے دے؟ ۲ د مالِک خُدائ په وړاندې زما خِدمت کوونکى داسې وده وکړه لکه څنګه چې يو نرم تېغ په زمکه جرړې نيسى. هغۀ څۀ شان شوکت او حُسن نۀ لرلو چې د هغې په وجه مونږ ورباندې پام کړے وے. او نۀ په کښې څۀ داسې کشش وو چې مونږ يې متاثره کړې وے. ۳ خلقو هغۀ ته سپک وکتل او هغه يې رد کړو، هغه د درد او کړاؤ سره مخ شو. او خلقو به هغۀ ته دومره سپک کتل چې مخ به يې ترېنه اړولو. مونږ د هغۀ هيڅ قدر نۀ کولو. ۴ خو بېشکه چې هغۀ زمونږ بيمارۍ او کمزورۍ اوچتې کړې. خو بيا هم زمونږ دا خيال وو چې هغۀ له سزا ورکړے شوه، او دا چې خُدائ پاک هغه ووهلو او د هغۀ د گناهونو سزا يې ورکړه. ۵ خو زمونږ د گناه په وجه هغه زخمى شو، زمونږ د بغاوت په وجه هغه چخلى کړے شو. چې کومه سزا ورکړے شوه نو د هغې په وجه مونږ ته شفا مِلاو شوه، هغۀ چې کوم وهل وخوړل نو د هغې په وجه مونږ روغ شُو. ۶ مونږ ټول د ورکو گډو په شان يُو، مونږ د خُدائ پاک

د لارې نه اوړېدلی يُو. هر يو کس په خپله مخه روان دے. خو بيا هم مالِک خُدائ زمونږ د ټولو ګناهونه په هغهٔ باندې واچول. (۷) هغهٔ باندې ظلم زياتے وشو، خو هغهٔ په خولهٔ باندې هيڅ هم ونهٔ وئيل. لکه چې يو ګډُورے د حلالولو دپاره بوتلے شی، لکه چې يوه ګډه د وړی کلولو والا په مخکښې خاموش وی، نو هم هغه شان هغهٔ د خولې نه يوه خبره هم نهٔ ويستله. (۸) هغه په دروغه مجرم وګرځولے شو او بوتلے شو. او هيچا د دې پرواه ونهٔ ساتله چې هغه بې‌اولاده مړ شو، او هغه د ژوندو د زمکې نه لرې کړے شو. خو هغه زما د خلقو د ګناه په وجه ووژلے شو. (۹) د هغوئ اراده وه چې د بدعمله خلقو سره يې ښخ کړی، خو هغه د مالداره سړی په قبر کښې کېښودلے شو، خو هغهٔ هيڅ جرم هم نهٔ وو کړے او نهٔ يې څوک دوکه کړی وُو. (۱۰) خو دا د مالِک خُدائ رضا وه چې هغه ووهلے شی، او درد ورته مِلاو شی. کله چې د هغهٔ ژوند د ګناه دپاره کفاره شی، د هغهٔ به ډېر اولاد وی. هغه به يو اوږد عُمر تېر کړی، او د هغهٔ په ذريعه به د مالِک خُدائ مقصد پوره شی. (۱۱) کله چې هغه وګوری چې د هغهٔ د مصيبت اوچتولو په وجه هغهٔ څهٔ حاصل کړی دی، نو هغه به مطمئن شی. زما صادق خِدمت کوونکے به ډېر خلق صادقان کړی، ځکه چې هغه به د هغوئ ګناهونه اوچت کړی. (۱۲) نو زهٔ به هغهٔ له د عزت مقام ورکړم، او زهٔ به د زورَورو سره مالِ غنيمت تقسيم کړم، ځکه چې هغهٔ خپل ځان مرګ ته حواله کړو او هغه په باغيانو کښې حساب کړے شو. د ډېرو خلقو ګناه يې واخستله او د بدعملو د ګناه معافی يې وغوښتله.

د امن و امان ابدی لوظ

۵۴ (۱) مالِک خُدائ فرمائی، ”اے شنډې ښځې د چا چې اولاد نشته. د خوشحالی نه چغې ووهه، د خوشحالی نه سندرې ووايه، ولې چې تا د ماشوم د راوړو درد نهٔ دے تېر کړے. ولې چې د شنډې ښځې بچی اوس د وادهٔ شوې ښځې نه زيات دی. (۲) تاسو چې په کومه خېمه کښې اوسېږئ هغه لويه کړئ او پردې يې خوَرې کړئ، بچت مهٔ کوئ، د خېمې پړی اوږدهٔ کړئ او موږدی يې کلک کړئ. (۳) ځکه چې تاسو به خپل سرحدونه هر طرف ته خوارهٔ کړئ، ستاسو اولاد به قومونه فتح کړی او چې کوم ښارونه خوشی دی نو هغه به دوباره آباد کړی. (۴) يرېږئ مهٔ، تاسو به نور د شرم سره نهٔ مخ کېږئ. شرمېږئ مهٔ، تاسو به نهٔ بې‌عزته کېږئ. تهٔ به خپل د ځوانئ شرم هېر کړې او د کونډېدو رسوائی به ستا د ذهن نه ختمه شی. (۵) ځکه چې ستاسو خالِق به ستاسو خاوند وی، د هغهٔ نوم مالِک خُدائ ربُ الافواج دے. د بنی اِسرائيلو مقدس ذات ستاسو خلاصونکے دے، هغه د ټولې دُنيا خُدائ پاک دے. (۶) مالِک خُدائ به تاسو بيا راوغواړی داسې لکه چې خاوند ښځه پرېښې وی او سخته پرېشانه وی. تاسو د داسې ښځې په شان يئ چې ځوانه وادهٔ شوی وی او خاوند رد کړې وی. ستاسو خُدائ پاک داسې فرمائی، (۷) د يوې لحظې دپاره ما تاسو پرېښودلئ، خو اوس ډېر لوئ رحم سره به تاسو بيا راجمع کړم. (۸) ما د غصې په تاو کښې د لږ ساعت دپاره ستاسو نه مخ واړولو، خو زهٔ به تل په مينې سره په تاسو رحم کوم.“ ستاسو خلاصونکے مالِک خُدائ داسې فرمائی. (۹) ”لکه څنګه چې د نوح په وخت کښې ما وعده کړې وه چې بيا به هيڅکله په زمکه داسې سېلاب نهٔ راځی. نو هغسې ما قسم کړے دے چې زهٔ به بيا تاسو ته نهٔ غصه کېږم، او نهٔ به تاسو رټم. (۱۰) اګر کهٔ غرونه لرې کړے شی او غونډۍ غيبې شی، خو زما وفاداره مينه به ستاسو سره هيڅکله نهٔ ختمېږی، او زما د امن لوظ به هيڅکله تاسو سره نهٔ ختمېږی.“ هغه مالِک خُدائ داسې فرمائی څوک چې په تاسو رحم کوی.

نوے يروشلم

(۱۱) مالِک خُدائ فرمائی، ”اے يروشلمه، په تا سخت طوفان تېر شو او هيچا هم تسلی درنهٔ کړے شوه. زهٔ به تا د قيمتی کاڼو نه بيا آباد کړم او ستا بنيادونه به د نيلم کاڼو نه بيا جوړ کړم. (۱۲) ستا منارې به زهٔ د ځلېدونکو عقيقو نه جوړې کړم، ستا دروازې به د پړقېدونکو لعلونو نه جوړې کړم، او ستا دېوالونه به د قيمتی کاڼو نه جوړ کړم. (۱۳) زهٔ به خپله به ستاسو ټولو بچو ته ښودنه کوم، او هغوئ به خېر خېريت سره وی. (۱۴) ستا د بادشاهت بنياد به په اِنصاف باندې وی، د ظلم زياتی نه به په امان يې، نهٔ به تهٔ يرېږې، او نهٔ به يره تا ته نزدې راځی. (۱۵) کهٔ څوک په تاسو باندې حمله کوی نو دا به زما د طرف نه نهٔ وی. نو هر څوک چې ستاسو خِلاف جنګ کوی هغه به شکست خوری. (۱۶) ما لوهار پيدا کړے دے، څوک چې د هوا په ذريعه سکارهٔ ګرموی

او وسله جوړوی. د تباهۍ دپاره ما تباه کار هم پیدا کړی دی. ۱۷ داسې وسله به نۀ وی چې تاسو ته ضرر ورسوی، او څوک
چې په تاسو اِلزام لګوی نو تاسو به د هغوئ خولې بندې کړئ. د مالِک خُدائ خادِمان به د دې فائدو نه خوند اخلی، زۀ به د
هغوئ حق څرګند کړم." مالِک خُدائ داسې فرمائی.

د خُدائ پاک د رحم دعوت

۵۵ ۱ مالِک خُدائ فرمائی، "هر څوک چې تږی وی، راشئ اوبۀ وڅښئ. څوک چې مال دولت نۀ لری، نو راشئ، واخلئ او
وې خورئ. راشئ، مے او پئ واخلئ، دا مفت دی. ۲ چې په څۀ باندې تاسو نۀ مړیږئ نو په هغې باندې پیسې ولې خرچ کوئ؟
چې فائده نۀ درکوی نو په هغه خوراک پیسې ولې ورکوئ؟ غور سره ما ته غوږ شئ او ښۀ خوراک کوئ. تاسو به د ډېرو
مزیدارو خوراکونو نه خوند واخلئ. ۳ اوس غوږ ونیسئ او ما له راشئ، نو تاسو به ژوندی اوسئ. زۀ به تاسو سره یو نۀ
ختمېدونکے لوظ وکړم او زۀ به تاسو له هغه نۀ ختمېدونکې مینه درکړم چې ما یې د داؤد سره لوظ کړے وو. ۴ ګوره، ما
هغه د قومونو ګواه جوړ کړو، ما هغه د قومونو مشر او فوجی آفسر جوړ کړو. ۵ اوس به تاسو د بل مُلک هغه قومونه
راوغواړئ، چې په یو وخت کښې هغوئ تاسو نۀ پېژندئ، خو اوس به هغوئ په منډه منډه تاسو له راشی. زۀ مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک، د بنی اِسرائیلو مقدس ذات به دا هر څۀ وکړم، او تاسو له به عزت درکړم. ۶ د مالِک خُدائ لټون وکړئ کله چې
هغه موندے شئ، هغۀ ته آواز وکړئ کله چې هغه نزدې دے. ۷ بدعمله خلق دې خپلې د ژوند طریقې بدلې کړی او شریسند
دې خپل خیالونه بدل کړی. او هغوئ دې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک ته راوګرځی، نو هغه رحم کوونکے دے او کولاو زړۀ
سره معاف کوی." ۸ مالِک خُدائ فرمائی، "زما خیالونه ستاسو د خیالونو په شان نۀ دی، او زما لارې ستاسو نه بدلې دی.
۹ لکه څنګه چې آسمانونه د زمکې نه اوچت دی، نو هم دغه شان زما لارې او سوچونه هم ستاسو نه اوچت دی. ۱۰ لکه
څنګه چې باران او واوره د آسمان نه راوریږی او هسې واپس نۀ ځی بلکې زمکه اوبۀ کوی. دې سره فصلونه راشنۀ کیږی
زمیندار له تخم او اوږی له خوراک ورکوی. ۱۱ زما کلام هم، هم دغسې دے. چې زما د خولې نه وځی نو خالی لاس به واپس
نۀ راځی. دا به زما مرضی پوره کوی او په هغه هر څۀ کښې به کامیاب وی د څۀ دپاره چې ما لېږلے وی. ۱۲ تاسو به
خوشحالۍ سره وځئ، او سلامتۍ سره به بوتلے شئ. غرونه او د غرونو غونډۍ به په تېز آواز سندرې وائی، او په پټی کښې ټولې
ونې به د خوشحالۍ نه لاسونه پړقوی. ۱۳ چرته چې اوس د غنو بوټی دی نو هلته به د سبز ونې راوټوکیږی، او د ازغو په ځائ
کښې به د نختر ونې راوټوکیږی. دې سره به د مالِک خُدائ نوم ته جلال ملاویږی، دا به د هغۀ د قدرت او د مینې یو نۀ
ختمېدونکې نښه وی."

د ټولو قومونو دپاره برکت

۵۶ ۱ مالِک خُدائ خپلو خلقو ته فرمائی چې، "هغه څۀ کوئ څۀ چې صحیح او د اِنصاف دی، ولې چې زۀ زر راروان یم
چې تاسو له خلاصون درکړم، او ستاسو مینځ کښې خپل صداقت څرګند کړم. ۲ بختور دی هغوئ چې په صداقت کلک ولاړ
وی. بختور دی هغوئ چې د سبت د ورځې بې‌حرمتی نۀ کوی بلکې منی یې، او خپل ځانونه د بدعملۍ نه ساتی." ۳ د پردی
مُلک کوم خلق چې د مالِک خُدائ منونکی جوړ شوی دی نو هغوئ دې ونۀ وائی چې، "مالِک خُدائ به مونږ خامخا د خپلو
خلقو نه جدا کړی." او نۀ دې خصی وائی چې، "زۀ خو اوچ بوټے یم، نۀ مې بچی شته او نۀ مستقبل." ۴ مالِک خُدائ فرمائی
چې، "کوم خصیان چې د سبت ورځې د منلو په وجه زما درناوے کوی او هغه کار کوی چې زۀ وربانډې رضا کېږم او زما په
لوظ ټینګ ولاړ وی، ۵ نو زۀ به هغوئ له زما په خپل کور او د هغې چاردیوارۍ کښې یو داسې یادګار او نوم ورکوم چې د
لوڼو او زامنو نه به زیات ښۀ وی. او کوم نوم به چې زۀ هغوئ له ورکوم نو هغه به تل تر تله وی او هیڅکله به ختمیږی نه. ۶
او مالِک خُدائ د پردی مُلک هغه خلقو ته فرمائی چې کوم د هغۀ منونکی جوړ شوی دی، څوک چې د هغۀ سره مینه کوی او د
هغۀ خِدمت کوی، کوم چې د سبت ورځ منی او د هغۀ په لوظ ټینګ ولاړ وی، ۷ نو زۀ به هغوئ خپل مقدس غر صیون ته
راولم، او خپل د دُعا کور کښې به د هغوئ زړونه د خوشحالۍ نه ډک کړم. او زۀ به د هغوئ سوزېدونکې نذرانې او قربانۍ قبولې

کړم. ځکه چې زما کور به د ټولو قومونو دپاره د دُعا کور بللے شی.“ (۸) مالِک خُدائ تعالیٰ، چا چې خپل خلق بنی اِسرائیلیان
د جلاوطنۍ نه راوستی دی هغه فرمائی چې هغه به نور خلق هم راجمع کړی هغوئ سره څوک چې مخکښې نه راجمع دی.

د بنی اِسرائیلو د مشرانو بدعملی

(۹) اے ټولو بلاګانو. اے د ځنګل ټولو بلاګانو راشئ. او زما خلق لواړ تېر کړئ. (۱۰) زما د خلقو مشران لکه د محافظانو په
شان دی څوک چې په سترګو ړانده دی، او ټول د هیڅ نه هم نۀ دی خبر. هغوئ ټول د ګونګی سپی په شان دی او غپلے نۀ شی،
هسې پراته وی او خوبونه کوی. د هغوئ خوب ډېر خوښ دے. (۱۱) هغوئ د لالچی سپو په شان دی چې هیڅکله نۀ مړیږی.
باوجود د دې چې هغوئ ته شپانۀ وئیلے شی خو هغوئ په هیڅ هم نۀ پوهیږی. هغوئ ټول په خپله مخه روان دی او خپلې ګټې
پسې ګرځی. (۱۲) هغوئ وائی، ”راځئ چې مے واخلو او ځانونه پرې ښۀ په سور کښې کړُو. او سبا به د نن نه هم زیاته
خوشحالی کوُو.“

د بُت پرستۍ په حقله خبردارے

۵۷ (۱) صادق سړے مړ شی او هیڅ څوک یې پرواه نۀ ساتی. دیانتدار خلق د دُنیا نه اوچت کړے شی، خو هیڅوک پرې نۀ
پوهیږی. هیڅوک پرې نۀ پوهیږی چې صادقان د بدئ نه بچ کېدو دپاره دُنیا نه اوچت کړے شوی دی. (۲) څوک چې د خُدائ
پاک په لارو ژوند تېر کړی، او چې کله وفات شی نو ورته آرام او سکون ملاویږی. (۳) خو اے د کوډګرې بچو، د زناکارې او
کنجرې بچو، دیخوا راشئ. (۴) تاسو چا پورې ټوقې کوئ؟ چا ته خپل بوتاړ وران کړئ او ژبې ورته راوباسئ؟ تاسو هم د دوکه
بازو او ګناهګارو بچې یئ. (۵) تاسو د بُتانو عبادت داسې کوئ چې د هر شین بوټے او د څېرې د مقدسو ونو لاندې زنا کوئ.
تاسو د ګټو په غارونو کښې او وادیانو کښې خپل بچې قربانی کوئ. (۶) د وادیانو هوار کانی ستاسو معبودان دی. تاسو دې ته
د څښلو نذرانې تویوئ او د غلې نذرانې ورته پیش کوئ. ستاسو خیال دا دے څۀ چې زۀ په دې هر څۀ باندې خوشحالیږم؟ (۷)
تاسو په هر اوچت غر د پاسه زنا کړې ده. هلته تاسو بُتانو ته نذرانې پیش کړی دی او ما سره مو بېوفائی کړې ده. (۸) تا د
خپل کور په چوکاټونو او د دروازو شاته د بُتانو نښې ولګولې. زۀ دې پرېښودم او د نفرت نه ډکو بُتانو سره کټ ته اوختې. تا د
هغوئ سره سودا کړې ده. د هغوئ بربنډو جسمونو ته کتل تا له خوند درکوی. (۹) تۀ د زیتُونو تېلو، او ډېرو عطرو سره مولک
بُت له لاړې. د نوی معبودانو پیدا کولو دپاره چې مینه ورسره وکړې تا خپل پیغام وړُونکی لرې لرې تر دې چې عالمِ ارواح پورې
دې ولېږل. (۱۰) د نورو معبودانو په لټولو کښې تاسو خپل ځانونه ستړی کړئ، خو تاسو هیڅکله نۀ وایئ چې، ”دا فضول دی.“
ستاسو شوق تاسو له طاقت درکوی نو ځکه تاسو ستړی کېږئ نه. (۱۱) تۀ د چا نه دومره سخت یرېدې چې تا ما ته دروغ
ووئیل، نۀ دې زۀ یاد کړم او نۀ دې زما پرواه وکړه؟ زۀ چې دا دومره موده خاموش وم نو په دې وجه تۀ زما نه نۀ یرېږې څۀ؟
(۱۲) زۀ به ستا تش د نامې صداقت او کارونه خلقو ته څرګند کړم. او دا به ستا هیڅ په ښه نۀ راځی. (۱۳) کله چې تاسو د مدد
دپاره آواز وکړئ، نو ستاسو هغه بُتان دې تاسو بچ کړی کنه. هوا به هغوئ اوچت کړی، د ساه یو پوکے به هغوئ یوسی. خو
څوک چې په ما ایمان لری نو هغه به د مُلک مالِک شی، او زما د مقدس غر وارث به شی.

د مدد او د روغولو دپاره د خُدائ پاک لوظ

(۱۴) مالِک خُدائ فرمائی، ”لار جوړه کړئ، لار جوړه کړئ. دا تیاره کړئ او زما د خلقو د لارې نه هر خنډ لرې کړئ. (۱۵) زۀ
هغه مقدس خُدائ تعالیٰ یم، چې د همېشه دپاره ژوندے یم. زۀ په اوچت او مقدس مقام کښې اوسېږم، خو زۀ د هغه خلقو سره
هم اوسېږم چې څوک د روح عاجزان او توبه ګار وی، نو چې داسې زۀ د هغوئ خوشحالی او حوصله بحال کړم. (۱۶) زۀ به
همېشه خپلو خلقو سره جنګ نۀ کوم، او تل تر تله به ترېنه خفه نۀ یم. کۀ ما داسې وکړل نو د خلقو نه به ساه وځی، هغه
ژوندون ورکوونکی ساه چې ما تخلیق کړې ده. (۱۷) د هغوئ د بدترین لالچ په وجه زۀ هغوئ ته په قهر وم، نو په دې وجه ما
هغوئ له سزا ورکړه او هغوئ مې رد کړل. خو هغوئ ضدیان وُو او بیا بیا به خپلو لارو ته راواپس کېدل. (۱۸) هغوئ چې څۀ

کوی ما هغه لیدلی دی، خو باوجود د دې به زهٔ هغوئ ښهٔ کړم. زهٔ به د هغوئ رهنمائی کوم او چې څوک غمژن وی نو زهٔ به تسلی ورکوم. ⑲ زهٔ به د هغوئ په ژبه باندې د حمد و ثناء الفاظ راولم. کهٔ څوک لرې وی او کهٔ نزدې وی، نو زهٔ به هغه ټولو ته امن پېش کوم، او زهٔ به ورله شفا ورکوم. ⑳ خو بدعمله خلق د چپې وهونکی سمندر په شان دی، چې هيڅکله په آرام کيږی نه او چپې يې ځان سره ګند ګريل راوړی.“ ㉑ زما مالِک خُدائ فرمائی، ”د بدعمله خلقو دپاره امن نشته.“

حقيقی روژه

۵۸ ① ”په زوره چغې ووهئ، ورو ورو خبرې مهٔ کوئ. د بيګل په شان په اوچت آواز سره زما خلقو بنی اِسرائيلو ته د هغوئ د ګناه او بغاوت په حقله ووايئ. ② هغوئ هره ورځ زما لټون کوی او زما د لارې په پېژندلو خوشحاليږی. داسې لکه چې هغه يو ډېر صادق قوم وی او د خپل خُدائ پاک حُکمونه يې رد کړې نهٔ وی. هغوئ زما نه د اِنصاف فېصلې غواړی، او داسې ښکاری چې خُدائ پاک ته په نزدې راتلو خوشحاليږی. ③ هغوئ وائی، ”کله چې مونږ روژې نيسو نو ته يې ولې نهٔ ګورې؟ مونږ ځانونه دومره عاجز کړُو او ته هډو توجو نهٔ کوې.“ ګورئ، حقيقت دا دے چې کله تاسو روژه نيولې وی نو هم په هغه وخت تاسو په خپلو فائدو پسې ګرځئ او د خپلو مزدورانو سره ظلم زياتے کوئ. ④ د داسې روژې نهٔ څهٔ فائده چې تاسو په کښې جنګ جګړې کوئ؟ کهٔ تاسو داسې قسمه روژې ساتئ نو د دې توقع هم نهٔ شئ کولے چې ستاسو آواز به آسمان ته ورسی. ⑤ ولې زهٔ داسې روژه خوښوم څهٔ چې انسان دې په کښې يوې ورځې دپاره خپل ځان عاجز کړی؟ او د لوخې د پانړې په شان خپل سرونه ټيټ کړی او د ټاټ په جامو کښې په ايرو دپاسه څملی؟ تاسو دې ته روژه وايئ؟ دا ورځ به مالِک خُدائ ته قبوله وی څهٔ؟ ⑥ نه، زهٔ چې څنګه روژه غواړم هغه داسې ده يعنې، د بېاِنصافئ په زنځيرونو کښې راګېر خلق آزاد کړئ، د خپلو ماتحتو بوج کم کړئ. مظلومان آزاد کړئ، هر جغ مات کړئ. ⑦ اوږې خلق په خپل خوراک کښې شريک کړئ، او بېکوره غريبانانو له پناه ورکړئ. چا ته چې د جامو حاجت وی نو هغوئ له جامې ورکوئ او د خپلو خپلوانو سره د مدد کولو نه مهٔ پټېږئ. ⑧ نو بيا به تاسو لکه د سحر د نمر په شان ځلېږئ، او ستاسو زخمونه به زر زر جوړ شی. او ستاسو صداقت به ستاسو نه مخکښې روان وی، او د مالِک خُدائ جلال به د وروستو نه ستاسو حِفاظت کوی. ⑨ نو بيا به تاسو آواز کوئ او مالِک خُدائ به جواب درکوی، تاسو به د مدد دپاره سوال کوئ او مالِک خُدائ به فرمائی، ”زهٔ حاضر يم.“ کهٔ تاسو ظلم زياتے، بل ته ګوته نيول او د چُغلئ خبرې پرېږدئ، ⑩ کهٔ تاسو اوږو خلقو له روټئ ورکړه او د مظلومانو مدد مو وکړو، نو بيا به ستاسو رڼا په تيارهٔ کښې وځليږی، او چې ستاسو نه ګېرچاپېره کومه تيارهٔ وی نو هغه به د غرمې په رڼا بدله شی. ⑪ نو زهٔ به هميشه ستاسو لارښودنه کوم او په اوچ بيابان کښې به هم ستاسو حاجتونه پوره کوم. او زهٔ به ستاسو وجود مضبوط کړم. تاسو به د يو داسې باغ په شان يئ چې ډېرې تېرې اوبهٔ لری، د هغه چينې په شان چې هيڅکله نهٔ اوچيږی. ⑫ او ستاسو هغه پخوانی کنډرات به دوباره آباد کړے شی. تاسو به تېرو نسلونو بنيادونه بيا آباد کړئ. او بيا به تاسو دېوالونه دوباره جوړولو والا، او لارې کوڅې دوباره آبادولو والا يادېږئ.“

د سبت ورځې د منلو اجر

⑬ ”کهٔ تاسو د سبت ورځ يعنې زما په مقدسه ورځ کښې کاروبار نهٔ کوئ، او دې ته د خوشحالئ ورځ وايئ، دا د مالِک خُدائ مقدسه ورځ ګڼئ، د دې ادب کوئ او په دې ورځ خپل د روزانه کارونه نهٔ کوئ او په خپلو فائدو پسې نهٔ ګرځئ، او فالتُو خبرې نهٔ کوئ، ⑭ نو بيا به تاسو د مالِک خُدائ سره په تعلق لرلو خوشحاله شئ. او زهٔ به تاسو له لوئ عزت درکړم او په هغه ميراث به مو ماړهٔ کړم د کوم لوظ چې ما ستاسو پلار نيکهٔ يعقوب سره کړے دے. ما، مالِک خُدائ دا فرمائيلی دی.“

د ګناه خلاف خبردارے

۵۹ ① واورئ، د مالِک خُدائ لاس دومره وړوکے نهٔ دے چې هغه تاسو بچ کولے نهٔ شی او نهٔ يې غوږ کُوڼ دے چې

ستاسو آواز نۀ اورى. ﴿٢﴾ خو ستاسو ګناه د خُدائ پاک او ستاسو تر مينځه دېوال جوړ شوے دے. ستاسو ګناهونو د هغۀ مخ ستاسو نه پټ کړے دے، نو په دې وجه هغه ستاسو نۀ اورى. ﴿٣﴾ ځکه چې ستاسو لاسونه خونى، او ستاسو ګوتې په ګناه ککړې دى. ستا شونډې دروغژنې دى او خولۀ دې د بدعملۍ پس پس کوى. ﴿٤﴾ په عدالت کښې څوک هم د اِنصاف مقدمه نۀ چلوى، څوک هم د رښتيا دليلونه نۀ پېش کوى. خلق حقيقت نه خالى خبرو باندې اعتبار کوى او دروغ وائى، هغوئ د بدعملۍ نه اُميدواره شى او بيا ترينه ګناه پېدا شى. ﴿٥-٦﴾ هغوئ د زهرژنو مارانو په هګو کښېنى چې بچى ترې راوځى. څوک چې د هغوئ هګۍ وخورى نو مړۀ شى او چې ماتې شى نو زهرژن مار ترينه راوځى. دا خلق د جولا جال جوړوى او داسې کپړه ترې جوړوى چې هيڅ د کار نۀ وى. هغه کپړه چې هغوئ جوړه کړه خپل ځان پرې پټولے نۀ شى. د هغوئ عملونه هم د ګناه دى، او ظلم زياتے د هغوئ کار دے. ﴿٧﴾ بدعملۍ له هغوئ په منډه ځى، او د بېګناه وينې تويولو دپاره تېزى کوى. د هغوئ خيالونه د ګناه دى، او هر چرته چې ځى نو تباهى او بربادى کوى. ﴿٨﴾ نه هغوئ د امن لار پېژنى او نه د هغوئ په لارو کښې اِنصاف شته. هغوئ خپلې لارې کږې وږې جوړې کړې دى، نو هر څوک چې په دې لار ځى هغه امن نۀ پېژنى.

د خلقو د ګناه اِقرار کول

﴿٩﴾ نو ځکه اِنصاف زمونږ نه لرې دے او صداقت مونږ ته رارسى نه. مونږ د رڼا په انتظار کښې يُو، خو ګوره صرف تيارۀ راته ښکارى. مونږ د سپينې رڼا په اُميد کښې يُو خو په تکه توره تيارۀ کښې ګرځو. ﴿١٠﴾ او مونږ د ړندو په شان لاس په دېوال باندې اېښودلو اېښودلو سره لار معلوموو، د هغه خلقو په شان چې بلکل سترګې نۀ لرى. مونږ د غرمې هم داسې تيندکونه خورو لکه چې شپه وى، مونږ په ژوندو کښې د مړو په شان يُو. ﴿١١﴾ مونږ ټول لکه د مېلوګانو غوريږُو، لکه د کونترو غورغور کوُو، مونږ د اِنصاف په انتظار کښې يُو خو شته دے نه، مونږ د خلاصون په انتظار کښې يُو خو دا زمونږ نه لرې دے. ﴿١٢﴾ زمونږ جرمونه ستا په وړاندې انبار دى، او زمونږ ګناهونه زمونږ خلاف ګواهى کوى. مونږ ته د خپل بغاوت احساس شته او مونږ ته پته ده چې مونږ څومره ګناهګار يُو. ﴿١٣﴾ مونږ د مالِک خُدائ خِلاف بغاوت کړے دے او د هغۀ مو اِنکار کړے دے، مونږ خپل خُدائ پاک ته شا کړې ده. زمونږ خبرې د ظلم او بغاوت نه ډکې دى. مونږ به دروغ جوړول او بيا به مو دغه دروغ په عمل کښې راوستل.

﴿١٤﴾ اِنصاف وروستو شوے دے او صداقت لرې ولاړ دے. رښتيا د ښار په چوک کښې تيندک خوړلو سره راپرېوته، او ديانتدارى ورته درداخلېدے نۀ شى. ﴿١٥﴾ رښتيا هيڅوک هم نۀ وائى، او څوک چې غلط کار نه لاس اخلى هغه لوټ کيږى. مالِک خُدائ دا وليدل او هغه په دې نارضا وو چې اِنصاف نشته. ﴿١٦﴾ هغۀ وکتل چې هيڅوک هم نۀ وو، هغه حېران شو چې د خلاصى والا څوک هم نۀ وو چې د مظلوم مدد وکړى. خو بيا د هغۀ خپل لاس هغۀ له خلاصون ورکړو، او د هغۀ صداقت د هغۀ مدد کولو. ﴿١٧﴾ هغۀ صداقت د زغرې په شان واغوستو او د خلاصون ټوپۍ يې په سر کړه. د بدل جامې يې واغوستې او د غېرت څادر يې ځان نه تاو کړو. ﴿١٨﴾ هغه به خپلو دشمنانو له د هغوئ د بدو عملونو سزا ورکړى. د هغۀ غضب به د هغۀ په مخالفينو راګزار شى. هغه به د دُنيا تر آخرى سره پورې دوئ له سزا ورکړى. ﴿١٩﴾ نو بيا به د نمرپرېواتۀ په طرف خلق د مالِک خُدائ د نوم نه يريږى او نمرخاتۀ په طرف خلق به د هغۀ د نوم جلال بيانوى. ځکه چې هغه به د يو تېز سېلاب په شان په هغوئ راشى لکه چې د مالِک خُدائ باد راروان کړے وى. ﴿٢٠﴾ مالِک خُدائ فرمائى چې، "يو خلاصونکے به صيون ته راځى، د يعقوب هغه اولاد له چې د خپلو ګناهونو نه اوړى. ﴿٢١﴾ او ترڅو چې زما خبره ده نو زۀ به هغوئ سره يو لوظ وکړم. زما روح چې په تاسو دے او زما کلام چې ما ستاسو په خولۀ کښې اچولے دے، هغه به هيڅکله ستاسو د خولې نه، ستاسو د اولاد د خولې نه او د هغوئ د اولاد د خولې نه لرې نۀ شى. دا د مالِک خُدائ وينا ده او تر هميشه هميشه پورې به هم داسې وى."

د يروشلم د راتلونکى وخت شان او شوکت

٦٠ ﴿١﴾ پاڅه، وځلېږه. ځکه چې ستا نُور راغلے دے، او د مالِک خُدائ جلال په تا ځلېدلے دے. ﴿٢﴾ ګورئ، داسې لکه چې په زمکه تيارۀ خوره وى او قومونه تکې تورې تيارۀ لاندې پټ وى، خو په تا باندې به د مالِک خُدائ نُور ځليږى او د هغۀ جلال به ستا دپاسه ښکارى. ﴿٣﴾ قومونه به ستا نُور له راشى، او بادشاهان به ستا د سحر راختونکې رڼا له راشى. ﴿٤﴾ خپل

ځان نه ګېرچاپېره نظر واچوه او وګوره، هغوئ ټول راغونډيږى او تا له راځى. ستا زامن به د لرې لرې نه راشى، او ستا لوڼه به
په غېږ کښې راوستلے شى. ۵ بيا به تهٔ دا وګورې او خوشحاله به شې، ستا زړهٔ به غټ شى او د خوشحالى نه به درزيږى.
ځکه چې د لرې مُلکونو خزانې به تا له راوړے شى، او د قومونو دولت به تا له راشى. ۶ د اوښانو غټې قافلې به تا له راشى، د
ميديان او عيفه نه به اوښان راشى. هغوئ به د شيبا نه راشى او سرهٔ زر او خوشبودارې مصالحې به راوړى او د مالِک خُدائ
ثناء صِفت به کوى. ۷ د قيدار ټولې ګډې چېلى به تا له راوستے شى، او د نبايوت ټول ګډان به ستا خِدمت دپاره حاضر
کړے شى. زهٔ به په قربان ګاه د هغوئ قربانيانې قبولې کړم او خپلې عبادتخانې له به شان او شوکت ورکړم. ۸ دا څوک دى
چې د وريځې په شان رالوځى، لکه چې ګوګوشتکې جالې ته راروانې وى؟ ۹ دا د ترسيس سمندرى جهازُونه دى چې تا له
راروان دى. ځکه چې دا جزيرې په ما يقين ساتى. دا سمندرى جهازونه ستا اولاد سره د هغوئ د سرو زرو او سپينو زرو د لرې
لرې مُلکونو نه راولى، او داسې به ستا د مالِک خُدائ د نوم درناوے وشى، کوم چې د بنى اِسرائيلو مقدس ذات دے، ځکه چې
هغهٔ تا له شان او شوکت درکړے دے. ۱۰ د پردى مُلک خلق به ستا دېوالونه بيا جوړ کړى، او د هغوئ بادشاهان به ستا
خِدمت کوى. ما په غصه کښې تا له سزا درکړه، خو اوس به زهٔ خپل فضل سره په تا رحم وکړم. ۱۱ ستا دروازې به تل کولاو
وى، شپه او ورځ به دا نهٔ بنديږى، ځکه چې د قومونو مال دولت او د هغوئ ګرفتار شوى بادشاهان به د فتحې په جلوس کښې
ښار ته دننه راوستل شى. ۱۲ خو چې کوم قوم او بادشاهى ستا خِدمت نهٔ کوى نو هغوئ به برباد شى، هغوئ به په مکمل طور
تباه شى. ۱۳ د لبنان شان او شوکت به تا له راشى. د نختر، د صنُدل او د سبر ونې به تا له راشى چې زما کور ښائسته کړے
شى او داسې به زهٔ خپل کور له جلال ورکوم. ۱۴ کومو خلقو چې به په تا ظلم زياتے کولو نو د هغوئ اولاد به راځى او د
عزت نه به تا ته ټيټيږى. هر چا چې ستا سپکاوے کړے دے نو هغه به ستا پښو ته ټيټيږى. هغوئ به تا ته ”د مالِک خُدائ ښار“
يا ”د بنى اِسرائيلو د مقدس ذات صيون“ نوم اخلى. ۱۵ اول تهٔ رد کړے شوے وې او خلقو به تا نه نفرت کولو، او نهٔ به څوک
په تا کښې تېرېدل. خو اوس به زهٔ تا د هميشه دپاره ښائسته کړم او د ټولو نسلونو دپاره به د خوشحالى ځائ يې. ۱۶ طاقتور
بادشاهان او زورَور قومونه به ستا هر ضرورت پوره کړى، داسې لکه چې تهٔ يو ماشوم يې او د مَلِکې سينه رودې. بيا به تا ته پته
ولګى چې زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خلاصونکے، حفاظت کوونکے د بنى اِسرائيلو طاقتور حکمران يم. ۱۷ زهٔ به ستا زېړ په
سرو زرو، اوسپنه په سپينو زرو، لرګى په زېړو او کاڼے په اوسپنه بدل کړم. امن به ستا رهنما او صداقت به ستا حکمران جوړ
کړم. ۱۸ ستا په مُلک کښې به نور د ظلم زياتى، تباهى او بربادى ذکر قدرې نهٔ کيږى. تهٔ به خپلو دېوالونو ته خلاصون او
دروازو ته حمدوثناء نوم اخلې. ۱۹ تا ته به نور د ورځې د نمر ضرورت نهٔ وى او د شپې به درته د سپوږمۍ ضرورت نهٔ وى،
ځکه چې مالِک خُدائ به ستاسو نهٔ ختمېدونکے رڼا وى او خُدائ پاک به ستاسو جلال وى. ۲۰ ستا نمر به هيڅکله نهٔ پرېوځى
او نهٔ به دې کله سپوږمۍ کوزيږى. ځکه چې مالِک خُدائ به ستا ابدى نُور وى، او ستا د غم ورځې به ختمې شى. ۲۱ ستا د
قوم ټول خلق به صادقان وى، او هغه مُلک به د هميشه دپاره د هغوئ په قبضه کښې وى. ما هغوئ په خپلو لاسونو لکه د ونو په
شان کَرلى دى، ترڅو خپله لوئى او جلال ټولو ته ښکاره کړم. ۲۲ ستا ټولو نه وړه او کمزورې خاندان به هم د يو طاقتور قوم
په شان لويه شى. په مقرر وخت به زهٔ داسې وکړم. زهٔ مالِک خُدائ يم.

د بچ کېدو زېرے

۶۱ ۱ د مالِک خُدائ روح په ما نازل دے ځکه چې زهٔ هغهٔ مسح کړے يم، او دې له يې رالېږلے يم چې غريبانانو ته زېرے
ورکړم، مات شوى زړونه روغ کړم، د خلاصون اعلان وکړم او غلامانو ته آزادى ورکړم. ۲ هغهٔ زهٔ د دې دپاره رالېږلے يم
چې د مالِک خُدائ د برکت نه ډک کال اعلان وکړم، او د خُدائ پاک د بدل اخستلو ورځ راغلې ده چې ټولو ماتم کوونکو ته
تسلى ورکړم. ۳ څوک چې په صيون کښې ماتم کوى نو هغوئ له به د ايرو په ځائ ښائسته تاج ورکړم، او د غم په ځائ به
خوشحالى ورکړم، او د پرېشانى په ځائ به حمدوثناء ورکړم. هغوئ به په خپل صداقت کښې د څېرى د داسې ونو په شان وى
چې مالِک خُدائ په خپله د خپل جلال دپاره کَرلى وى. ۴ هغوئ به پخوانى کنډرات بيا آباد کړى او د هغه ځايونو مرمت به
وکړى کوم چې ډېره موده مخکښې تباه شوى وُو. هغوئ به هغه تباه شوى ښارونه بيا قائم کړى کوم چې تر ډېرو نسلونو پورې

غېر آباد وُو. ۵ د نورو مُلکونو خلق به ستاسو خِدمت کوی. هغوئ به ستاسو د رَمو خیال ساتی، ستاسو پټو کښې به یوه کوی
او ستاسو د انګورو د باغونو خیال به ساتی. ۶ په هغه وخت به تاسو د مالِک خُدائ اِمامان یادېږئ، او خلق به تاسو ته د
خُدائ پاک خادِمان وائی. تاسو به د نورو قومونو د مال دولت نه خوند واخلئ او د هغوئ نه چې کوم مال حال تاسو ته ملاوېږی
په هغې به لافې وهئ. ۷ د بې‌عزتئ او سپکاوی په ځائ به تاسو ته یو په دوه عزت درکړې شی. په خپل مُلک کښې به تاسو د
مال دولت یو په دوه حِصه دار یئ، او ستاسو خوشحالی به د همېشه دپاره وی. ۸ مالِک خُدائ فرمائی، "زهٔ د اِنصاف سره
مینه کوم او زهٔ د غلا او بدئ نه نفرت کوم. زهٔ به وفادارئ سره خپلو خلقو له د هغوئ اجر ورکړم او د هغوئ سره به د همېشه
دپاره یو لوظ وکړم. ۹ د هغوئ نسل به په قومونو کښې او د هغوئ اولاد به په اُمتونو کښې مشهور شی، هر څوک چې هغوئ
وګوری نو پته به ورته لګی چې دا هغه خلق دی چا له چې مالِک خُدائ برکت ورکړے دے." ۱۰ زهٔ په مالِک خُدائ کښې ډېر
خوشحاله یم. زما ځان د خُدائ پاک په تعریف کښې د خوشحالئ سندرې وائی. ځکه لکه څنګه چې د وادهٔ زلمے د وادهٔ په
جوړه کښې او ناوې په کالو ځان سنګار کړے وی داسې مالِک خُدائ زهٔ د خلاصون په لباس او د صداقت په څادر کښې
رانغښتے یم. ۱۱ لکه څنګه چې زمکه شینکے راټوکوی او باغ خپل تخم زرغونوی، نو داسې به خُدائ تعالیٰ خلق صداقت ته
جوړ کړی او دوئ به د ټولو قومونو په مخکښې د هغهٔ ثناء او صِفت وکړی.

د صیون خلاصون

۶۲ ۱ د صیون د خاطره به زهٔ غلے نهٔ کښېنم، د یروشلم د خاطره به زهٔ تر هغې پورې آرام نهٔ کوم چې د هغې صداقت د
سحر د رڼا په شان ونهٔ ځلیږی او د هغې خلاصون د مشعل په شان ونهٔ ځلیږی. ۲ قومونه به ستا صداقت ووینی، او ټول
بادشاهان به ستا شان او شوکت وګوری. او تا ته به یو نوے نوم درکړے شی، یو داسې نوم چې مالِک خُدائ به په خپله خولهٔ
دربانديږ ابښے وی. ۳ نو تهٔ به د مالِک خُدائ په لاس کښې د شاندار تاج په شان یې او د خپل خُدائ پاک په لاس کښې به د
شاهی پټکی په شان یې. ۴ تا ته به بیا هیڅکله "پرېښودلے شوے ښار" نوم نهٔ شی اخستلے، او نهٔ به ستا زمکې ته "خوشے
مُلک" نوم اخستلے شی. ستا نوے نوم به "د خُدائ پاک د خوشحالئ ښار" او "د خُدائ پاک ناوې" وی، ځکه چې مالِک خُدائ
ستا نه خوشحال دے او ستا نه به خپله ناوې جوړه کړی. ۵ لکه څنګه چې یو زلمے یوې پېغلې سره وادهٔ کوی، نو داسې به
ستا زامن تا سره لوظ وکړی. لکه څنګه چې د وادهٔ زلمے د خپلې ناوې سره خوشحاله وی، نو داسې خُدائ پاک به ستا نه
خوشحاله وی. ۶ اے یروشلمه، ستا په دېوالونو ما څوکیداران ودرولی دی، هغوئ به شپه او ورځ مسلسل دُعا کوی. تاسو
چې څوک مالِک خُدائ ته دُعا کوئ هیڅ آرام مهٔ کوئ. ۷ او مهٔ مالِک خُدائ آرام ته پرېږدئ ترڅو چې هغهٔ یروشلم قائم کړی
نهٔ وی او د دُنیا دپاره یې د فخر باعث جوړ کړی نهٔ وی. ۸ مالِک خُدائ په خپل ښی لاس او زورَور مټ باندې قسم خوړلے
دے او لوظ یې کړے دے چې، "زهٔ به بیا ستا غله ستا په دشمنانو نهٔ خوروم، او نهٔ به محنت سره جوړ شوی ستا مے د پردی
مُلک خلقو باندې څښوم. ۹ خو چا چې دا غله رېبلې وی نو هغوئ به دا خوری او د مالِک خُدائ ثناء صِفت به کوی. او چا
چې دا انګور راټول کړی وی نو هغوئ به په خپله د دې شراب د مالِک خُدائ د کور په دربار کښې وڅښی." ۱۰ بهر لاړ شئ، د
ښار دروازو نه بهر لاړ شئ. او چې کوم خلق واپس راځی نو د هغوئ دپاره یو سړک جوړ کړئ. یو لوئ سړک تیار کړئ، د دې
نه کاڼی لرې کړئ. یوه جنډا ولګوئ چې قومونو ته پته لګی. ۱۱ ګورئ، مالِک خُدائ ټولې دُنیا ته دا اعلان کوی، "د صیون لور
ته ووایئ چې ګورئ، ستاسو خلاصون راتلونکے دے. ګورئ، د هغهٔ اجر د هغهٔ سره دے، او د هغهٔ انعام د هغهٔ نه مخکښې
مخکښې روان دے." ۱۲ هغوئ ته به "مقدس خلق" او "د مالِک خُدائ بچ کړے شوی خلق" نوم اخستلے شی. او یروشلم ته
به "غوره کړے شوے ښار،" "هغه ښار چې پرېښودے شوے نهٔ وی" نوم اخستلے شی.

په قومونو باندې د مالِک خُدائ فتح

۶۳ ۱ دا څوک دے چې د ادوم نه راروان دے، سرې جامې یې اغوستې دی او د بُصره ښار نه راروان دے؟ دا څوک دے

چا چې د رُعب شاهی لباس اغوستے دے او قوت سره روان دے؟ ”هم زۀ یم، چې د صداقت اعلان کوم، او د بچ کولو طاقت لرم.“ (۲) ستا جامې ولې دومره سرې دی؟ داسې لکه چې ستا جامې د انګورو نچوړولو سره سرې شوې وی. (۳) ”ما یواځې انګور نچوړ کړی دی، په قومونو کښې هیڅ څوک هم ما سره نۀ وو. ما په غصه کښې هغوئ نچوړ کړی دی او د قهر نه پرې ګرځېدلے یم. د هغوئ د وینې دارې زما په کپړو پرېوتې دی او زما جامې په وینو سرې شوې دی. (۴) ځکه چې هغه وخت راغلے دے چې د خپلو خلقو دپاره بدل واخلم. او هغه کال راغلے دے چې هغوئ په بیعه واخلم. (۵) زۀ حېران شوم چې هیڅوک نۀ وو چې خلاصے یې کړے وے او د مظلومانو مدد یې کړے وے. نو زۀ پخپله وروړاندې شوم چې هغوئ د خپل مضبوط لاس سره بچ کړم. او زما غصې زما مدد وکړو. (۶) ما په خپله غصه کښې قومونه چخلې او نشه کړل او د هغوئ وینه مې په زمکه توئ کړه.“

په آزادېدو د مالِک خُدائ ثناء صِفت

(۷) زۀ به د مالِک خُدائ د نۀ ختمېدونکې مینې بیان وکړم، هر څۀ چې هغۀ زمونږ دپاره کړی دی نو د هغې دپاره به زۀ د هغۀ ثناء صِفت کوم. هغۀ چې بنی اِسرائیلو سره بےشمېره ښېګړې کړې دی په هغې به خوشحالی کوم، کومې چې هغۀ د خپل رحم او مینې په مطابق کړی دی. (۸) هغۀ وفرمائیل، ”دوئ زما خپل خلق دی، یقیناً چې هغوئ به ما سره دوکه نۀ کوی.“ او هغه د هغوئ خلاصونکے جوړ شو. (۹) هغه د هغوئ په ټولو تکلیفونو کښې شریک شو. او هغوئ هغه فرښتې بچ کړل کومه چې د خُدائ پاک د حضور نه ورغلې وه. د خپلې مینې او زړۀ سواندی له وجې یې هغوئ په بیعه واخستل، او ټوله پخوانۍ زمانه کښې یې هغوئ اوچت کړی وُو او ګرځول یې. (۱۰) خو هغوئ د هغۀ خِلاف سرکشی وکړه او د هغۀ مقدس روح یې خفه کړو. نو مالِک خُدائ د هغوئ دشمن شو او د هغوئ خِلاف یې جنګ وکړو. (۱۱) بیا هغوئ ته هغه تېره زمانه رایاده شوه کله چې موسیٰ د خپلو خلقو د مِصر نه راوتو کښې رهنمائی کوله. هغوئ چغه کړه، ”هغه چرته دے چا چې بنی اِسرائیل د سمندر نه پورې ویستل، چې موسیٰ د هغوئ شپون وو؟ هغه چرته دے چا چې خپل مقدس روح راولېږلو چې د هغۀ د خلقو په مینځ کښې وی؟
(۱۲) هغه چرته دے چا چې خپل طاقت څرګند کړو کله چې موسیٰ خپل لاس اوچت کړو، هغه چرته دے چا چې د هغوئ په وړاندې سمندر تقسیم کړو او خپل ځان یې د همېشه دپاره مشهور کړو؟ (۱۳) هغه چرته دے چا چې د سمندر بېخ کښې د دوئ په تېرېدو کښې رهنمائی وکړه؟“ هغوئ لکه د ښو آسونو په شان وُو چې په صحرا کښې تېز روان وُو او هیڅ تیندکونه یې نۀ خوړل. (۱۴) لکه څنګه چې څاروی د آرام وادئ ته کوزېږی، داسې د مالِک خُدائ روح هغوئ له آرام ورکړو. مالِک خُدائ خپل خلق بوتلل او د هغۀ د نوم درناوے وشو.

د رحم او د توبې دُعا

(۱۵) اے مالِکه خُدایه، د آسمان نه په مونږ نظر وکړه، چرته چې تۀ د پاکوالی او جلال سره اوسېږې. ستا غیرت او ستا طاقت چرته دے؟ مونږ ستا د رحم او همدردئ نه محروم پاتې شُو. (۱۶) هم تۀ زمونږه پلار یې. اګر کۀ اِبراهیم او یعقوب مونږ خپل نۀ ګڼی، خو بیا هم مالِکه خُدایه، هم تۀ زمونږه پلار یې، د پخوا نه تۀ زمونږ بچ کوونکے یې. (۱۷) اے مالِکه خُدایه، تا ولې مونږ دې ته مجبور کړو چې ستا لارې نه واوړُو؟ او زمونږ زړونه دې ولې دومره سخت کړل چې ستا نه نۀ یرېږُو؟ د خپلو خِدمت کوونکو د خاطره راوګرځه، د هغه قبیلو د خاطره چې ستا میراث دے. (۱۸) ستا مقدس ځائ د لږ وخت دپاره ستا مقدسو خلقو سره وو، خو اوس زمونږ دشمنانو هغه تباه کړے دے. (۱۹) کله کله خو داسې ښکاری لکه چې مونږ هډو ستا خلق نۀ وُو او نۀ کله ستا د خلقو د نوم پورې تړلې یُو.

۶۴

(۱) اے، چې تۀ آسمان وشلوې او راکوز شې، نو غرونه به تا وګوری او ستا په وړاندې به په رېږدېدو شی. (۲) لکه څنګه چې اور لرګی سیزی او اوبۀ خوټکوی، نو ستا راتګ به قومونه ولړزوی. بیا به ستا دشمنانو ته ستا د مشهورتیا پته ولګی.
(۳) پخوا کله چې تا یرووونکی کارونه وکړل چې مونږ یې هیڅ توقع نۀ کوله، نو تۀ داسې راکوز شوې چې غرونه ستا په وړاندې په لړزان شول. (۴) د پخوا نه نۀ ستا په شان خُدائ پاک چا لیدلے دے او نۀ یې اورېدلې دی، صرف تۀ هغه خُدائ یې چې د

هغوئ مدد کوي ځوک چې ستا په انتظار کښې وی. ۵ تهٔ هغه خلقو ته هرکلے وائې ځوک چې په خوشحالئ سره د صداقت کارونه کوی او ستا په لار ځی. ګوره، تهٔ مونږ ته غصه وې، خو مونږ ګناه نهٔ پرېښودله، چې د ډېرې زمانې نه مونږ په ګناه کښې بوخت یُو، نو څنګه به بچ شُو؟ ۶ مونږ ټول د هغه سړی په شان یُو ځوک چې ناپاک وی، او زمونږ ټول ښهٔ عملونه د پلیتې کپړې په شان دی. مونږ د خزان د پاڼو په شان مړاوی شُو او راپرېوځُو، او زمونږ ګناهونه مونږ لکه د هوا په شان جارُو کړی.
۷ هيڅ ځوک هم ستا نوم نهٔ اخلی او نهٔ تا ته د رحم سوال کوی. تا زمونږ نه مخ اړولے دے او مونږ دې زمونږ د ګناه په حواله کړې یُو. ۸ خو اے مالِکه خُدایه، تهٔ زمونږ پلار یې. مونږ د خټې په شان یُو او تهٔ د کُلال په شان یې. تا مونږ جوړ کړی یُو، ۹ مونږ ته سخت مهٔ غصه کېږه او زمونږ ګناه د همېشه دپاره یاده مهٔ ساته. مونږ ته وګوره، مونږ تا ته مِنت کوُو، او ګوره مونږ ټول هم ستا خلق یُو. ۱۰ ستا مقدس ښارونه تباه شوی دی، د صیون نه بیابان جوړ شوے دے، او د یروشلم نه کنډر جوړ شوے دے. ۱۱ او ستا هغه ښائسته او مقدس کور، چرته چې زمونږ پلار نیکهٔ ستا ثناء صِفت کولو، اور سیزلے دے. او زمونږ د خوښې ټول ځایونو نه کنډر جوړ شوے دے. ۱۲ اے مالِکه خُدایه، د دې هر څهٔ باوجود به تهٔ زمونږ مدد نه اِنکار کوې څهٔ؟ خاموش به یې او بې‌انتها سزا به راکوې؟

د سرکشئ دپاره د خُدائ پاک سزا

۶۵ ۱ مالِک خُدائ فرمائی، "ما خپل ځان هغوئ ته څرګند کړو چا چې زما تپوس نهٔ کولو، او په هغوئ مې ځان پیدا کړو چا چې زما لټون نهٔ کولو. ما وئیل چې، زهٔ حاضر یم، زهٔ حاضر یم. خو بیا هم دې قوم زما نوم نهٔ اخستلو. ۲ ما ټوله ورځ سرکشه خلقو ته لاسونه کولاو نیولی وُو. خو هغوئ په خپلو غلطو لارو ځی او ګډو وډو خیالونو پسې ګرځی. ۳ هغوئ مسلسل زما په وړاندې زما بې‌ادبی کوی. هغوئ په مقدسو باغونو کښې قربانیانې پېش کوی او د غېرو قومونو په قربان‌ګاه باندې خوشبوئی سوزوی. ۴ هغوئ په قبرستان کښې کښېنی او په پټو ځایونو کښې شپې تېروی. هغوئ د خنزیر غوښه خوری، او د حرام خوراک ښوروا د هغوئ په لوښو کښې وی. ۵ او بیا دوئ یو بل ته وائی، "ما ته مهٔ رانزدې کېږه ګنې ما به پلیت کړې. زهٔ ستا نه زیات مقدس یم." داسې خلق زما په سپېږمو کښې د بدبوئ په شان دی، د داسې خراب بوئ په شان چې هيڅکله نهٔ ختمېږی. ۶ ګورئ، دا زما په وړاندې لیکلے شوی دی، زهٔ به غلے نهٔ پاتې کېږم او هغوئ له به پوره پوره سزا ورکوم. آو، بې‌شکه زهٔ به هغوئ نه بدله اخلم." ۷ مالِک خُدائ فرمائی، "هغوئ ته به نهٔ صرف د خپلو ګناهونو بلکې د پلار نیکهٔ د ګناهونو سزا به هم ورته ملاوېږی. ځکه چې هغوئ په غرونو کښې خوشبویانې سوزولې دی او زما بې‌ادبی یې کړې ده. نو ځکه به هغوئ له پوره پوره سزا ورکړم." ۸ مالِک خُدائ فرمائی، "ترڅو پورې چې په انګورو کښې لږ رس پاتې وی نو خلق وائی، چې دا مهٔ ضائع کوئ، ځکه چې په دې کښې څهٔ نه څهٔ شته چې باعثِ برکت دی. زهٔ به بنی اِسرائیلو سره هم داسې کوم. د خپلو خادِمانو د خاطره به زهٔ ټول نهٔ تباه کوم. ۹ زهٔ به یعقوب او یهوداه له داسې اولاد ورکړم چې زما غرونه به قبضه کړی. زما غوره کړے شوی به د دې وارثان شی او زما خِدمت کوونکی به هلته اوسیږی. ۱۰ د شارون په مېدان کښې به ګډې چېلئ څری او د مصیبت په وادئ کښې به څاروی آرام کوی. دا به زما د هغه خلقو دپاره وی چې ځوک زما لټون کوی. ۱۱ خو تاسو چا چې مالِک خُدائ ته شا کړه او زما مقدس غر مو هېر کړو، چا چې د قِسمت معبود ته دسترخوان وېړ کړو او د بخت معبود ته مو د میو جامونه ډک کړل، ۱۲ اوس به زهٔ تُوره ستاسو په قِسمت کړم. تاسو ټول به د حلالونکی په وړاندې ټیټ شئ، ځکه چې کله ما آواز درکړو، نو تاسو جواب رانهٔ کړو، او چې کله مې درسره کلام کولو، نو تاسو نهٔ اورېدو. او زما د سترګو په وړاندې تاسو قصداً ګناه کوله او هغه څهٔ به مو کول د څهٔ چې تاسو ته پته ده چې زهٔ ترې نفرت کوم." ۱۳ نو ځکه مالِک خُدائ تعالیٰ فرمائی، "زما خادِمان به خوراک کوی خو تاسو به اوږی یئ. زما خادِمان به څښل کوی خو تاسو به تږی یئ. زما خادِمان به خوشحالی کوی خو تاسو به غمژن او په شرم پټ یئ. ۱۴ زما خادِمان به د خوشحالئ سندرې وائی، خو تاسو به په مایوسئ او غمژن زړهٔ سره ژړا کوئ. ۱۵ زما د غوره کړے شوو خلقو په مینځ کښې به ستاسو نوم لعنتی وی، ځکه چې مالِک خُدائ به تاسو تباه کړی. او خپلو حقیقی خادِمانو له به یو بل نوم ورکړی، ۱۶ نو چې په مُلک کښې هر ځوک هم د برکت دُعا غواړی نو هغه به د رښتیاو خُدائ پاک په نوم برکت غواړی. هر ځوک هم چې قسم کوی نو هغه به د رښتیاو خُدائ پاک په نوم قسم خوری. ځکه چې د تېرې زمانې تکلیفونه به هېر کړے شی. او زما د سترګو نه به پناه شی."

نوے مخلوق

۱۷ ”ګورئ، زۀ نوی آسمانونه او نوې زمکه جوړوم. د تېرې زمانې څيزونه به نۀ شی يادولے، او نۀ به په خيال خاطر کښې
راځی. ۱۸ خوشحاله شئ. او زۀ چې څۀ پيدا کوم نو په هغې همېشه خوشحالی کوئ. ګورئ، زۀ به يروشلم د خوشحالۍ ځائ
جوړ کړم، او د هغې خلق به د خوشحالۍ سبب وی. ۱۹ زۀ پخپله به په يروشلم خوشحالی کوم، او د هغې په خلقو به خوشحاله
يم. په هغې کښې به نور د ژړا شور او د پرېشانۍ چغې نۀ شی اورېدے. ۲۰ وارۀ ماشومان به نور په کم عُمر کښې نۀ مری او
ټول خلق به اوږدۀ عُمرونه تېروی. د چا عُمر چې صرف سل کاله وی نو هغه به هم ځوان ګڼلے شی. او څوک چې د سلو کالو
نه مخکښې مړ شی نو هغه به لعنتی ګڼلے شی. ۲۱ خلق به کورونه جوړوی او په خپله به په کښې اوسيږی، د انګورو باغونه به
کَری او په خپله به يې خوری. ۲۲ بيا به داسې نۀ وی چې د کور جوړولو نه پس به بل څوک پکښې اوسيږی، او د باغ لګولو نه
پس به بل څوک د دې مېوه خوری. زما د خلقو عُمرونه به د ونو په شان اوږدۀ وی. او زما غوره کړے شوی به د خپل محنت
څيزونو نه ښۀ خوند اخلی. ۲۳ د هغوئ خواری به بې ځايه نۀ وی او د هغوئ بچې به د افت سره نۀ مخ کيږی. ځکه چې هغوئ
به د مالِک خُدائ بختور خلق وی، هغوئ او د هغوئ اولاد به برکتناک وی. ۲۴ د دې نه مخکښې چې هغوئ ما له آواز راکړی
زۀ به جواب ورکړم. هغوئ به لا د خپلو حاجتونو په حقله خبرې کوی چې ما به د هغوئ دُعاګانې قبولې کړې وی. ۲۵
شرمخان او ګډې به يو ځائ خوراک کوی، زمريان به د څاروو په شان بوس خوری او ماران به خاورې خوری. زما په مقدس
غر، صيون باندې به نۀ څۀ غلط کار کيږی او نۀ به چا ته څۀ نقصان رسی. ما، مالِک خُدائ دا فرمائيلی دی.“

د مالِک خُدائ د قوم عدالت کول

۶۶ ۱ مالِک خُدائ فرمائی، ”آسمان زما تخت دے او زمکه زما د پښو چوکۍ ده. نو بيا هغه کور چرته دے چې تاسو يې
زما دپاره جوړَوئ؟ هغه ځائ کوم دے چرته به چې زۀ آرام کوم؟“ ۲ مالِک خُدائ فرمائی، ”ما په خپل لاس دا هر څۀ جوړ
کړل، نو بيا دا په وجود کښې راغلل. زۀ د هغه خلقو خيال ساتم څوک چې عاجزان او توبه کوونکی دی، او زما د کلام په
وړاندې د يرې نه رېږدی. ۳ خو څوک چې غوَيے حلال کړی هغه داسې دے لکه چې انسان حلال کړی، څوک چې يو
ګډُورے حلال کړی هغه داسې دے لکه چې د يو سپی څټ مات کړی، څوک چې د غلې نذرانه پېش کړی هغه داسې دے لکه
چې د خنزير وينه پېش کړی، څوک چې خوشبوئی پېش کړی هغه داسې دے لکه چې بُت پرستی وکړی. دې خلقو خپلې غلطې
لارې خوښې کړې دی، او د دوئ ځان په خپلو حرامو څيزونو خوشحاليږی. ۴ زۀ به په هغوئ باندې لوئ مصيبت راولم، هغه
ټول څيزونه چې دوئ ترې نه يريدل. ځکه چې کله ما آواز ورکړو، نو هغوئ جواب رانۀ کړو، او چې کله مې ورسره کلام کولو،
نو هغوئ اورېدو نه. او زما د سترګو په وړاندې هغوئ قصداً ګناه کوله او هغه څۀ به يې کول د څۀ چې هغوئ ته پته ده چې زۀ
ترې نفرت کوم.“ ۵ اے تاسو ټول څوک چې د مالِک خُدائ د کلام په وړاندې رېږدئ، د هغۀ کلام واورئ، ”ستاسو خپل خلق
ستاسو نه نفرت کوی او زما د نوم له وجې تاسو د خپلوالۍ نه وباسی. هغوئ په تاسو پورې خندا کوی او وائی، مالِک خُدائ
دې خپله لوئی ښکاره کړی چې مونږ ستاسو خوشحالی ووينو. خو هغوئ به په خپله د شرم سره مخ شی. ۶ واورئ. په ښار
کښې شور او غوغا، د خُدائ پاک په کور کښې آواز ته غوږ ونيسئ، دا د مالِک خُدائ آواز دے، خپلو دشمنانو له سزا ورکوی.
۷ د ماشوم د پيدا کېدو درد نه مخکښې د يروشلم ماشوم وشو، د پېدايښت درد نه مخکښې د هغۀ زوئ پيدا شو. ۸ چا
داسې خبره اورېدلې ده؟ يا يې داسې څيز ليدلے دے؟ يو مُلک په يوه ورځ کښې پيدا کېدے شی؟ يا يو قوم په يوه لحظه کښې
پيدا کېدے شی څۀ؟ خو صيون سره هم داسې شوی دی. د ماشوم د پيدا کېدو درد نه مخکښې د هغۀ ماشومان پيدا شول.“ ۹
مالِک خُدائ فرمائی، ”ولې زۀ به دا قوم د پيدا کېدو حد ته راولم او بيا به يې پيدا کېدو ته نۀ پرېږدم؟ نه، هيڅکله نه.“ ستاسو
خُدائ پاک فرمائی، ”زۀ به دا قوم هيڅکله د پيدا کېدو نه نۀ پاتې کوم. ۱۰ اے هغه ټولو خلقو چې څوک د دې ښار سره مينه
کوئ، د يروشلم سره خندا او خوشحالی وکړئ. اے هغه ټولو خلقو چې په دې باندې غمژن وئ، نو اوس ورسره خوشحالی
وکړئ. ۱۱ اوس به تاسو د هغې تسلی ورکولو والا سينې نه ښۀ په مړه ګېډه يئ وخښئ، تاسو به د هغې ښائسته ډېرو پيو نه ښۀ
خوند واخلئ.“ ۱۲ مالِک خُدائ فرمائی، ”ګورئ، زۀ به د درياب په شان د يروشلم سلامتی زياته کړم، او د قومونو دولت به

پرېږي لکه د سېلاب په شان راروان وی. بيا به تاسو د هغې سينه روئ، او هغه به تاسو په ہوړی ګرځوی، او په خپل غېږ کښې به
مو ځنګوی. ١٣ لکه چې يوه مور خپل بچی له تسلی ورکوی، نو زۀ به په يروشلم کښې تاسو له داسې آرام درکړم. ١٤ کله چې
تاسو دا څيزونه وګورئ نو ستاسو زړونه به خوشحاله شی، او د تازه شينکی په شان به زور کښې شئ. او هر څوک به ووينی
چې د مالِک خُدائ لاس د هغۀ د خادِمانو سره دے، او د هغۀ غصه د هغۀ د دشمنانو خلاف ده. ١٥ ګورئ، مالِک خُدائ د اور
په صورت کښې راروان دے، او د هغۀ جنګی ګاډی لکه د طوفان په شان غرمبيږی. هغه به سخت قهر سره او د اور د شغلو په
شان سخت رټلو سره سزا ورکړی. ١٦ مالِک خُدائ به اور او خپلې تُورې سره د دُنيا عدالت وکړی، او ډېر خلق به د هغۀ د
لاسه ووژلے شی.“ ١٧ مالِک خُدائ فرمائی، ”د هغه خلقو ختمېدل رانزدې دی څوک چې خپل ځانونه مقدس کوی او صفا
کوی چې مقدسو باغونو ته لاړ شی او د هغې په مينځ کښې د بُتانو پيروی وکړی، د خنزير غوښه، ناولی څيزونه او منږکان
وخوری. ١٨ ما ته د هغوئ د خيالونو او عملونو پته ده. زۀ ټول قومونه او جدا جدا ژبو وئيلو والا راغونډوم. هغوئ به راشی او
زما جلال به ووينی. ١٩ زۀ به د هغوئ په مينځ کښې يوه نښه قائمه کړم. او په هغوئ کښې چې کوم ژوندی پاتې وی نو څۀ به
ترې نورو قومونو ته ولېږم. هغوئ به ترسيس، ليبيا او لِديه چې په غشو او ليندو استعمالولو کښې تکړه دی، او توبل او يونان ته
ولېږم. او هغه لرې مُلکونو ته به يې ولېږم چې هغوئ زما د شُهرت نه نۀ دی خبر او چې زما جلال يې هم نۀ دے ليدلے. هغوئ به
دغه قومونو ته زما د لويئ اعلان وکړی. ٢٠ هغوئ به ستاسو باقی پاتې خلق د هر يو قوم نه واپس راولی. هغوئ به يې په
يروشلم کښې زما مقدس غر ته مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه راولی. مالِک خُدائ فرمائی، هغوئ به يې په آسونو، قچرو،
اوښانو، جنګی ګاډو، نورو ګاډو داسې راولی لکه څنګه چې بنی اِسرائيليان په پاکو لوښو کښې زما کور ته د غلې نذرانې راوړی.
٢١ زۀ به د هغوئ نه څۀ کسان اِمامان او ليويان جوړ کړم. دا د مالِک خُدائ وينا ده.“ ٢٢ مالِک خُدائ فرمائی، ”لکه څنګه به
چې زما نوی آسمانونه او نوې زمکه زما په وړاندې قائمه وی، نو هم داسې به ستاسو اولاد او ستاسو نوم تر هميشه پورې قائم
وی.“ ٢٣ مالِک خُدائ فرمائی، ”د هرې نوې مياشتې په راختو او د هر سبت په ورځ به ټول خلق ما له راځی او زما عبادت به
کوی. ٢٤ کله چې هغوئ د ښار نه بهر ځی نو هغوئ به د هغه خلقو لاشونه ووينی چا چې زما خِلاف سرکشی کړې وه. کوم
چينجی چې دغه لاشونه خوری نو هغه به هيڅکله نۀ مری او کوم اور چې هغوئ سوزوی نو هغه به نۀ مړ کيږی. د هغوئ دا منظر
به د ټولو انسانانو دپاره يرووونکے وی.“